

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Complectens Constitutiones Clementis XII. ab Anno V. usque ad X.

Luxemburgi, 1748

CCXXXVII. Confirmatio Constitutionum Fratrum Discalceatorum Ordinis
SSmæ Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationis Hispaniæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75393)

CCXXXVII.

Confirmatio Constitutionum Fratrum Discalceatorum Ordinis SS^me Trinitatis Redemptionis Captivorum Congregationis Hispaniæ.

CLEMENS PP. XII.

*Ad perpetuam rei memoriam.*Hujus Ordinis præla-
re merita
enarrantur.

I Nter Religiosorum Ordinum Instituta in Mi-
litantis Ecclesiæ procuratore a Pastorum Prin-
cipe Jesu Christo infirmitatis nostræ demandata,
magno cum Christianæ Reipublicæ commodo,
Divini cultus incremento, & Animarum salute
per assidua pietatis, charitatisque officia in opus
Apostolici Ministerii nostri alia, aliis temporibus
Altissimo Divinæ providentiæ consilio adscita,
salutaribus Apostoli monitis memores victorum,
tanquam simul victi, & laborantium, tanquam
in eodem corpore morantes, Ordinem dilecto-
rum Filiorum Fratrum Sanctissimæ Trinitatis Re-
demptionis Captivorum Excalceatorum nuncu-
patorum, qui pro lucrandis, redimendisque Fra-
tribus suis sub Catenis Barbarorum in aperto,
aut Catholica fidei ejuranda, aut vitam misere
finiendi discrimine versantibus animas ponere ala-
cres non verentur, præcipuis paternæ, Pontificiæ-
quæ benevolentia studiis semper complexi sumus.
Ea propter illa, quæ pro felici, prosperoque eo-
rumdem regimine, debitaque tam arctioris di-
sciplina observantia alias disposita, & ordinata
nonnullis evidentissima utilitate correctionibus,
& emendationibus indigentia, pie prudenterque
emendanda, & corrigenda esse dignoscuntur, cum
emendata, & correctæ, atque maturo examine in
melius digesta, & comprobata, ut firma semper,
atque illibata persistant, Apostolici muniminis
præsidio corroborari a Nobis petitur, libenter
confirmare, & perpetua stabilitate communire
fatagimus.

Hujus Ordinis nonnullæ
Constitutiones emenda-
tione indige-
bant.Procurator
Generalis hac
de causa Con-
gregat. Epi-
scoporum, &
Regularium
supplicat.

§. 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit di-
lectus filius modernus Procurator Generalis præ-
fati Ordinis, quod ipse alias de mandato nostro
ad Congregationem Venerabilium Fratrum Nos-
trorum S. R. E. Cardinalium negotiis, & consul-
tationibus Episcoporum, & Regularium præposi-
tam supplicem obtulit libellum tenoris, qui sequi-
tur; videlicet. Eni, & Rmi Domini Religio Ex-
calceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis
Captivorum, ut constet ex Decretis Capitulorum
Generalium, nec non Diffinitorii Generalis vehe-
menter desiderat sub uno diplomate a S. Sede con-
firmari, & ad vitandam confusionem sub uno Co-
dice imprimendas, uniendæque esse suas Consti-
tutiones: Quarum nonnullæ diu observantur, &
confirmatæ sunt a s. re. Clemente X.: ceteræ au-
tem, quas Diffinitorium Generale crebro studio,
& quotidiana meditatione præmissis, integro-
que quotidianis sessionibus anno statuit, vi Bre-
vis piæ mem. Benedicti XIII. qui die 26. Februa-
rii anno 1728. per suas literas concessit Capitulo
Generali proxime celebrando, & deinde Diffi-
nitorio Generali, facultatem condendi leges, seu
Constitutiones ad uniforme gubernium Generale
Ordinis, & Provinciarum spectantes. Istarum au-
tem alia sunt pro gubernio Provinciarum confir-
mata die XI. Septembris anni 1730. a Sanctissimo
Domino nostro Clemente XII. feliciter regnan-
te, & alia ad gubernium totius Religionis ab
eodem Sanctissimo Domino Nostro sub die 10.
Decembris anni 1733. Ceterum quia ex determi-
natis ab illo Diffinitorio pauca remanent, quæ
adhuc non sunt propositæ, ad confirmationem il-
larum consequendam, quas Capitulum Generale
celebratum Compluti anno 1734. approbavit, &
ex Decreto illius; novum Diffinitorium subsequens
revidit, & approbavit etiam, & utrumque per sua
Decreta curavit, & confirmationem petendam

esse a Sancta Sede præcepit Procuratori Gene-
rali. Quare ipse Procurator Generalis humiliter
supplicat EE. VV. quatenus dignentur deputare
Eminentissimum Ponentem hujus causæ ad hoc
ut referat huic Sacræ Congregationi iustitiam
hujus causæ, & de gratia, quam Deus &c. Con-
stitutiones, de quibus agitur sunt, quæ sequun-
tur, videlicet,

CONSTITUTIONES

Fratrum Discalceatorum Ordinis Sanctissimæ
Trinitatis Redemptionis Captivorum
Congregationis Hispaniæ.

REGULÆ

CAPUT I.

Fratres Discalceati Ordinis Sanctissimæ Trini-
tatis &c.

CAPUT I.

De tribus votis essentialibus Obedientiæ, Castitatis,
& Paupertatis, ac de quarto non ambiendi.

§. I.

De Voto Obedientiæ.

I. Sine obedientia nulla gubernatio, nullum-
que Regimen potest stare, quia integra potestas,
& auctoritas Superiorum a subditorum submissa
voluntate dependet. Sed Nostræ Congregationis
Fratres intelligant, quod obedientia tunc erit ho-
minibus dalcis, Deoque acceptabilis, si non
trepide, non tarde, neque tepide, aut cum mur-
mure, vel cum responsione nolentis efficiatur,
quia obedientia cum majoribus præbatur, ipsi
exhibetur Deo, dicenti, *Qui vos audit, me audit.*

II. Ceterum volumus, & declaramus, ut Con-
stitutiones nostræ non obligent Nos ad culpam
lathalem, aut venialem, sed ad poenam nisi pro-
pter præceptum, vel contemptum.

III. Præceptum autem nullum intelligi volu-
mus, nisi quod spectat ad tria vota essentialia,
& quartum non ambiendi in Clericis, & non
transcendi ad statum Clericalem, & Sacros Or-
dines in laicis, vel quod in his Constitutionibus
vel a Superioribus præcipitur sub poena excommu-
nicationis, vel in virtute Sanctæ obedientiæ.
Transgressionem vero, vel omissionem aliorum se-
cluso contemptu nolumus obligare, nisi ad po-
nam impositam, vel a Superioribus, pro eorum
prudenti arbitrio imponendam.

IV. Quod si aliquis (quod Deus avertat) quo-
ad reverentiam Superiori debitam in re gravi
deliquerit, ceteri Religiosi diligenter sub poena
gravis culpæ curent, ut reus severe puniatur:
nullaque culpa irreverentiæ erga Superiorem quan-
tumvis levis impunita maneat.

V. Si aliquis Religiosus coram Superiore ali-
cui præcepto quantumvis simplici (præcepta enim
simplicia pertinent ad vitam Monasticam, cujus
gubernium impossibile est solum per præcepta
formalia, non obedierit, & suam inobedientiam
mordicus, & pertinaciter defenderit, continuo
incarceretur tanquam contumax, & rebellis, &
voce activa, ac loco privatus sit pro tempore cul-
pæ proportionato ad arbitrium Ministri. Et ea-
dem poena mulctentur, qui contra Superiores
insurrexerint, istorum officia usurpantes, vel eo-
rum executionem impediētes.

VI. Ille vero, qui murmurando, vel dissen-
tendo gestu, voce, aut scripto Prælatorum or-
dinationes cum spretu non adimplevit, pro pri-
ma vice jejnet in pane, & aqua tantum; pro se-

cunda

cunda eadem poena duplicetur; pro tertia, in qua jam aliqua consuetudo, vel illius suboritur aliqua suspicio, incarceretur, usque dum respiciens coram Communitate Reum agat, & ad Prælati pedes, petendo veniam emendationem Deo, ac ipsi communitati promittat.

VII. Religiosi nihil omnino agant sine licentia Superioris, præsertim absque illa cum extraneis non loquantur, nec scribant, nec recipiant literas, quin prius illas manifestent Superiori, qui eas legat, & curet ne scribantur, nec recipiantur, quæ convenientes non fuerint. Poterunt tamen sine licentia ad suos Prælatos Superiores, & ad quoscunque Definidores scribere, atque illorum literas accipere.

VIII. Si subditus aliquis aperuerit, vel non tradiderit literas Superioris Generalis, cuiuscunque Definitoris Generalis, vel Provincialis, vel suorum Ministrorum Provincialium, vel Conventualium, vel illas, quæ ad ipsos mittuntur, sit incarceratus, & voce, ac loco privatus pro tempore culpæ proportionato. Si vero Delinquens Prælatus fuerit, sit suspensus a suo officio per quatuor menses. Quod si aliquis inferior aperuerit, vel non tradiderit literas, quas quilibet Religiosus alteri mittat, poena culpæ gravis puniatur, & eadem poena mulctetur etiam quilibet Prælatus, qui literas sibi non subditorum aperuerit.

S. II.

De Voto Castitatis.

I. Castitatis virtus Angelorum est æmula, & Religiosorum quoque propriissima, ad quam perfectissime custodiendam præ oculis habere debent illud monitum Regulæ præcipientis, quod omnis status, gestus, vita, actio, & omnia alia honesta in eis reperiantur. Ceterum si (quod Deus avertat) aliquis Religiosus contra Castitatem deliquerit, & de eo convictus fuerit, incarceretur per sex menses, jejUNET, & flagelletur arbitrio Superioris attentata gravitate delicti, & per spatium unius anni privatus sit officio, voce, & loco. Quod si delictum publicum fuerit apud faculares, disciplina conventuali flagelletur, ac per integrum annum in carcere sit, & voce, ac loco per triennium careat. Si autem in simile peccatum relabatur, prædicta poena duplicetur.

II. Quoniam autem de huiusmodi delictis plena probatio raro fieri valeat, præcipimus Prælati, ut Religioso de prædictis diffamato, nisi famam suam prius ita purgaverit, ut nullum finistre de se opinionem locum reliquere videatur (quod quidem pro timorata eorum conscientia, atque prudentia iudicabunt) honores denegent, & gratias, quæ aliis concedi solent, videlicet officia, studia, Ordines, lectiones, facultates concionandi, & confessiones audiendi, & e Conventu exeundi &c. Patrumque Provincialium, ac Ministrorum conscientias oneramus, ut specialem curam similitum Religiosorum habeant.

S. III.

De Voto Paupertatis.

I. Ad Paupertatis votum spectat, nil tanquam proprium, aut etiam nomine Conventus possidere, vel tenere. Quare qui secus fecerit, vel aliquid custodiendo, intra, vel extra Domum Prælato celaverit, tanquam gravissime delinquens, & poena proprietarii, ac aliis ad arbitrium Superiorum puniatur. Poterunt tamen Religiosi, uti rebus necessariis sibi a Religione medio Superiore imperitis. De his autem, sive eorum usu renunciationem ante receptionem Sacre Eucharistie pro casu infirmitatis coram suo Prælato facient infirmi, alioquin si aliter malitiose fecerint tan-

quam proprietarii reputentur post mortem. Nullus præterea quamvis sit Prælatus extra Conventum reserret aliquid sub eadem Proprietarii poena. Quod si aliquis inventus fuerit habere pecunias sine licentia, etiam si illas habeat ad emendum aliquid sibi commissum, vel ad faciendam aliquam restitutionem, vel per modum Depositum, sive alio quovis pretextu, poena gravi afficiatur. Religiosus vero, qui sine licentia Prælati, aut expressa permissione utentis, sibi sumpsit rem aliquam ex illis, quas sibi ad usum habuerit alter, severe puniatur a Prælato. Sciant enim Religiosi, quod cuncta nostra sunt, sed non semper, & quodcumque, & cum quisque voluerit, sed tunc nostra, cum a Prælato conceduntur ad usum.

II. Quilibet Religiosus poterit in Cella habere mensam parvam, & scabellum ex pino, ac Imaginem Crucifixi, & B. M. V. in pariete depictam, seu in Papyro, absque aliqua tamen illuminatione; nec auro, nec argento, bombice, & similibus aliquis utatur, etiam si sit in parva quantitate, & in ornatum Reliquiarum, seu Imaginum. Dum autem ex rebus sibi ad usum concessis aliqua non utatur, eam reponat in officina communi, ad quam pertinet, & nullus unquam utatur verbis istis: *meum, tuum &c.*

III. Omnia, quæ, & quocumque titulo obveniant Religioso, sive in communi, sive in particulari, tradantur statim Prælato, ut de illis disponat tanquam de bonis propriis communitatis, & in officina communi reponantur.

IV. Pecunia semper sit in Arca quæ tres habeat distinctas claves. Nec Superior illam habere, nec expendere, nec licentiam alicui Religioso dare poterit, ut illam habeat, vel expendat, quin prius in dictam Arcam fuerit intromissa, ab illa autem educetur, ut ab Officialibus Conventus expendatur cum expressa Prælati licentia.

V. Quando Definitorium Generale, cui solum competit, concesserit alicui facultatem accipiendi pecuniam aliquam, sive a Parentibus, vel Propinquis specialiter relictam pro Religiosis suis usibus, & necessitatibus, intelligatur huiusmodi licentia cum expressa conditione, de eo, quod singulis annis tempore actualis visitationis rationem reddat suo Provinciali de expensis a se factis, & quantitate pecuniæ extractæ, & sibi redditæ ex arca trium Clavium, in qua custodiri debet, sub poena privationis ab officio in perpetuum, casu, quo a Ministro aliter expendatur, quam in usus, pro quibus Religiosus præfatam licentiam repperavit.

VI. Nullus Religiosus habeat clavem Cellæ, Arce, Capsule, vel alterius similis rei exceptis Superioribus Generalibus, & eorum Secretariis: Patres vero Definidores Generales, & Provinciales, atque Ministri Provinciales, Procuratores Generales, Redemptores, atque Provinciae Procuratores ad custodienda scripta, & suorum officiorum sigilla poterunt habere clavem alicujus capsule, seu scrinii. Patres quoque Ministri Conventuales clavem habere poterunt capsule sub mensa Cellæ ejus altitudo digitorum quatuor, longitudo vero duorum sit palmorum: Ac etiam habeant claves magistras pro clausura. Religiosi item officiales habebunt claves suarum officinarum. Huiusmodi capsulam habere poterunt Chronista, Scriptores Generales, & alii omnes, quibus Definitorium concesserit facultatem, juxta n. 7. alias 6. Architecti, Fabri lignarii, Cementarii, que habere poterunt clavem alicujus dictæ officinæ, vel Arce ad custodienda Instrumenta suorum Officiorum. Officina tamen sint extra Dormitorium, neque in eis habitent, neque dormiant officiales, aliive Religiosi. Claves omnium officinarum sint duplicatae, & alteram ex eis habeat Minister, qui aliquoties officinas visitabit, & ab eis amovebit, quæ vel ad munera prædictorum

officialium, vel usum Religiosorum necessaria non fuerint.

VII. Disinitorium Generale in casu necessario concedere poterit alicui Religioso clavem alicujus Arce, vel capsulae, nec non pravia Informatione Patrum Ministrorum poterit Disinitorium Provinciale concedere Lectoribus, & Praedicatoribus manticas cum serulis, in quibus conclusiones, & alia scripta custodiant.

VIII. Et ne saeculares ultro possint ingredi Religiosorum Cellas, sit communis, & uniformis clausura omnium illarum, dummodo hujusmodi clausura non sit clavium, nec per Instrumentum simile clavibus, juxta Decretum, & normam Capituli Generalis Compluti celebrati anno 1733.

IX. Patres Ministri de trimestri in trimestre visitent manticas Lectorum, & Praedicatorum, necnon Arcas, capsulas, scrinia, & omnia alia, quae quomodolibet fuerint clausa, & cuncta visitent in suorum subditorum praesentia sub poena suspensionis pro tempore ad arbitrium Patrum Provincialium: Ab hac tamen visitatione excipiuntur quicumque habuerint mandatum Procuratoris Superiore, vel Disinitorio Generali concessum. Similiter sub poena suspensionis per quindecim dies bis saltem in anno visitabunt Cellas, Scripta, Habitus, ceteraque alia, quae Religiosi ad suum habuerint usum, superfluaeque, & inutilia auferent, quamvis illa habeant cum Praelati Superioris licentia, ac de necessariis absque mora providebunt Fratribus indigentibus. Ad hanc autem visitationem exequendam, praepcepto imposito, subditos obligabunt, ut omnia absque alia exceptione patefaciant.

X. In Conventibus, & Collegiis Nostri permittimus in solemnioribus Festis, & Funeribus Personarum gravium usum Dalmaticarum pro Diaconis, & Subdiaconis, nec non Collarium pro Accolitis, neutiquam vero manicarum in Crucibus Processionalibus, nec in inferioribus partibus Albarum, & Rochetorum ornatum, qui apud Hispanos dicitur *Faldon*.

§. VI.

De Voto non ambiendi.

I. Omnes nostri Religiosi ad Chorum deputati tempore suae professionis immediate post tria vota essentialia, quartum emittant, non praetendendi in nostra Religione officia, vel Praelaturas, videlicet Ministri, nec Vicarii Generalis, Commissarii, Vice-Commissarii, vel Disinitoris Generalis, item nec Ministri, Vicarii Provincialis, aut Disinitoris Provinciae: praeterea nec Ministri Conventualis, Visitatoris, ac Praesidentis, nec non Socii ad Capitulum Procuratoris Generalis Curiae Romanae, vel Regiae, Ordinis, vel Familiae, sive Procuratoris Provinciae. Similiter non praetendendi, nec admittendi aliquam Praelationem extra nostram Religionem juxta formam dispositam a se. re. Paulo Papa V. Si quis autem inventus fuerit praetendisse aliquam praelationem, seu officium ex praedictis incarcerationetur per mensem, & officio, voce, & loco per triennium privatus sit.

II. Praeterea omnes Fratres laici in sua professione, post tria vota essentialia, quartum emittant, & de non transeundo ad statum Clericalem, & Ordines Sacros, & de non praetendendo directe, vel indirecte dictum transitum; juxta Breve se. re. Alexandri Papae VII. qui vero secus fecerit, loco sit privatus per triennium, & ad arbitrium Patris Provincialis mulctetur graviter ad formam quarti voti. Non ambiendi formula invenitur. cap. 43. §. 1. n. 1.

REGULAE

CAPUT II.

Omnes res undecumque licite veniant &c.

CAPUT II.

De Redemptione Captivorum.

§. I.

De ratione, & cura, qua separandum, & custodiendum est, quod pertinet ad redemptionem Captivorum.

I. De rebus omnibus, quae ad Nos licite veniant, quid faciendum praecipit Regula dicens: Quod in quantum duae partes sufficient, id est non plus, nec minus, sed in tantum exequantur opera misericordiae cum sui ipsorum, & eis necessario famulantium moderata sustentatione, ut unica, & tota tertia pars reservetur ad redemptionem Captivorum. Vi autem praedictae dispositionis praecipimus fratre omnibus Praelatis nostrae Religionis, ut omni cura adimpleant obligationem, quam habent separandi pro redemptione Captivorum tertiam partem omnium rerum, quae juxta Sanctam Regulam Nostram separari debet. Et oneramus conscientias Patrum Visitatorum, ut invigilent hujus legis observantiae.

II. Separatio ista, in quolibet Conventu, & Collegio per Ministrum, seu Praesidentem, & Consiliarios fiat, statim ac receptum fuerit quodlibet genus fructuum, aliarumve rerum, & separatim conservetur in propria specie, quod ad redemptionem pertinuerit, & in libro redemptionis scribatur. Et post quamlibet visitationem dictus Minister, seu Praefes mittat Redemptori suae Provinciae declarationem ab ipso, & Consiliariis subscriptam omnium rerum, quae secundum hanc Constitutionem pertinent ad redemptionem.

III. Quotiescumque determinate pro redemptione Captivorum recepta fuerit aliqua considerabilis, seu magni momenti quantitas cujuscumque generis sit, similis fiat declaratio a praefatis tribus subscripta, & Redemptori quamprimum mittatur. De parvis autem quantitatibus pro Redemptione determinate receptis, hac fiet declaratio post quamlibet visitationem, & tunc Redemptori mittetur. Patres vero Redemptores librum habeant, in quo distincte scribant omnia, quae ex praedictis declarationibus constiterit spectare ad redemptionem in omnibus Conventibus, & Collegiis, unusquisque videlicet pro sua Provincia.

IV. Nullus Minister, seu Praefes etiam cum Consiliariis neque adhuc consentiente Communitate audeat titulo aliquo, sive praetextu vendere, emere, vel alienare dictas species, sive ex separatim pro tertia parte juxta tenorem Regulae, sive ex datis determinate ad Redemptionem sine licentia sui Provincialis. Quem tamen tam ipse, quam Consiliarii monere teneantur tempore apto de periculo, quod potest esse in conservatione rerum, vel fructuum in propria specie, ut de illis disponat in majorem Redemptionis utilitatem.

V. Insuper integra pars tertia separatur pro redemptione Captivorum ex Mobilibus haereditatis, & bonorum a Parentibus relictorum; Similiter etiam separabitur medietate deducta, juxta Regulam, pro expensis in cultura ex Fructibus, & proventus possessionum provenientibus ex bonis sive ratione legitime, sive haereditatis, sive donationis acquisitis. Quando autem Disinitorium, vel Conventus aliquis, seu Collegium sessionem fecerit alicujus legitime, ad quam Jus habet, nunquam cedat partem legitime illius ad Redemptionem spectantem.

VI. Præcipimus omnibus Superioribus, quod in Conventibus, five Collegiis, in quibus non fuerit designata particularis Arca pro custodienda pecunia pertinente ad Redemptionem Captivorum, illa reponatur, & custodiatur in Arca trium clavium communi Conventus, vel Collegii, in loco tamen ejus separato.

VII. In qualibet Provincia unus sit Conventus, seu Collegium per Capitulum Generale assignatus, in quo erit particularis Arca trium Clavium deserviens dumtaxat pro custodiendis pecuniis pertinentibus ad Redemptionem, quæ & erit communis pro pecuniis totius Provincie. Ex dictis autem clavibus altera sit apud Ministrum, altera apud Redemptorem illius Provincie, vel ad ejus defectum, apud Procuratorem illius Conventus, seu Collegii, & altera apud Consiliarium antiquiorem. Quod si in aliquo alio Conventu, vel Collegio evenierit, quod sit Arca particularis pro custodiendis tantum pecuniis ad Redemptionem pertinentibus, illius claves habeant prædicti Minister, Consiliarius antiquior, & Procurator Conventus, vel Collegii. Nunquam autem præfata Arca aperiantur sine assensu trium Clavariorum, qui distincte, ac perspicue scribant omnia, quæ recipiuntur, & in negotiis Redemptionis expendantur.

VIII. Redemptores Captivorum bis quotannis Patri Provinciali rationem reddant in scriptis omnium ingressuum, expensarum, causarum, litium &c. pertinentium ad bona Redemptionis. Finito autem triennio præcedentium rationum, atque (si forte fuerint) Debitorum alicujus Conventus, vel Collegii tum Pater Provincialis, tum etiam aliunde ex loco, ubi deget Pater Redemptor ad suum Superiorem Generalem transumpta mittat, ante celebrationem sui Capituli Provincialis.

IX. Superior, & Consiliarii cujuscumque Conventus, & Collegii ad finem singulorum mensium conferant, & summam conficiant omnium quantitatum ad Redemptionem pertinentium, tam ex separatim pro tertia parte, quam ex donatis determinare ad ipsam Redemptionem, & in libro ejusdem Redemptionis illa scribant, ac propriis nominibus subscribant.

X. Ad hoc, ut pecunia Captivorum integra, & in fidei, ac securæ custodia perseveret, præcipimus in virtute Sanctæ obediencie, & sub præcepto omnibus Religiosis tam Prælati, quam Subditi, & unicuique in singulari, ne extrahant, nec expendant (quamvis sit ratione mutui, vel commodati, aliove titulo non spectante ad Redemptionem) ipsam Redemptionem Captivorum sine licentia in scriptis sui Diffinitorii Generalis: Diffinitorium autem eam concedere non poterit, nisi omnibus consentientibus suffragiis, & ad tempus determinatum pro solutione. Superior autem, qui Constitutioni istæ contravenerit, suo officio sit privatus, & inhabilis ad ulteriora Ordinis officia Prælati, ac similiter quilibet alius Religiosus voce, & loco sit privatus per triennium, & ad officia Prælati maneat inhabilis.

XI. Insuper præcipimus, quod quilibet Prælati expendens, vel in toto, vel in parte res in specie propria Vini, Tritici, Ordei, ac similes jam destinatas, & separatas pro Captivis, suspensus sit a suo officio per mensem unum, vel amplius juxta qualitatem Culpæ. Et Visitator curet, ut absque mora reintegretur, & restituatur, quod expensum, vel alienatum fuisse constiterit.

XII. Patres Provinciales, seu Visitatores in suis Visitationibus colligant ex Arcis Captivorum, quod pro ipsorum Redemptione invenerint separatim juxta rationem in libro Conventus, seu Collegii factam, & schedulam extractæ, & receptæ pecuniæ suis nominibus subscriptam relinquant, quod idem fiat, quando Redemptor, vel alius Religiosus de consensu, & dispositione

dicti Redemptoris, vel Diffinitorii extraxerit ex Arcis aliquid ad Redemptionem spectans. Quilibet autem Visitator librum habeat, in quo scribat, quod colligit, & recipit in unoquoque Conventu, seu Collegio ex pertinentibus ad Redemptionem, in quo, & subscribant Minister, & Consiliarii, vel Clavarii Arcæ Redemptionis respective.

XIII. Præfati autem Provinciales, seu Visitatores prædictas pecunias pro Captivis, ut dictum est, ab ipsis collectas reponant in Arca generali suæ Provincie antequam discedant a Conventu, ubi talis est Arca, sub pœna suspensionis ab Officio per tres menses.

XIV. Præcipimus Patribus Redemptoribus Captivorum, ne pro Redemptionibus æs alienum sine licentia sui Diffinitorii Generalis contrahant, sed observent Instructionem ab ipso Diffinitorio illis injunctam sub pœna privationis vocis activæ, & passivæ per triennium.

XV. Patres Provinciales ad Capitulum generale deferant Testimonium subscriptum a Clavariis Arcæ generalis Redemptionis Captivorum, in quo scripta sint omnia tunc temporis existentia pro Captivis in omnibus Conventibus, & Collegiis suarum Provinciarum respective: Superiores autem Generales etiam deferre debent ad Capitulum Generale transumpta ad ipsos missa toto illo sexennio antecedenti, ut ex his omnibus justum, & rigorosum fiat examen tum observantiæ tum fidelitatis, circa ea, quæ ad Institutum pertinent Religionis.

§. II.

De modo petendi Eleemosynas pro Captivis.

I. Pro majori cura, & diligentia colligendi Eleemosynas, & omnia ad Captivos spectantia in qualibet Provincia sint duo, vel tres Religiosi Procuratores Redemptionis ad arbitrium Patris Provincialis, qui designabit eis terminos ad petendas, & colligendas dictas Eleemosynas; Id tamen totum fiat consulto Redemptore Provincie, qui eos tenetur dirigere, itaut nunquam sint extra Conventum, seu suum Collegium per majorem partem anni. Insuper præcipimus Patribus Redemptoribus Captivorum, quod designent in Civitatibus, & Oppidis, Syndicos, & Collectores Sæculares cum facultate sufficienti ad exigenda, recipienda, & custodienda legata testamentorum, operum Piorum, Monstrencorum (ut vocant) & omnium aliarum rerum pertinentium ad Redemptionem, quæ omnia tempore apto, Redemptores ipsi colligent, vel per se, vel per Religiosos Procuratores. Et quando in proximo sint pro Redemptione exequenda postulent pro illa Eleemosynas a Principibus Ecclesiasticis, & Sæcularibus, Capitulis, Communitatibus, aliisque personis gravibus.

II. Præterea præcipimus Procuratoribus Redemptionis, imo etiam Generalibus, & Conventualibus omnibus nostri Ordinis, ut sint valde solliciti in procurandis Eleemosynis pro Captivis. Et omnes similiter Religiosi tam Prælati, quam Subditi in districtu suarum domorum diligenter procurent Eleemosynas pro Redemptione, & Superiores inquirent ab Inferioribus, quid in hac re actum, receptumve sit.

§. III.

De electione, & qualitate Redemptorum.

I. Capitulum Provinciale, finitis electionibus Canonis, albis, nigrisque lapillis eligat Redemptorem Captivorum pro sua Provincia. Redemptores autem erunt Vita, Merito, Doctrina, & Sapientia præditi, & qui Officio Provincialium, vel Diffinitorum saltem Provincialium, vel

Ministro-

Ministrorum Conventualium, aliquando potiti, vel saltem capaces, ut talibus muneribus potiantur.

II. Pro singulis Provinciis singuli eligantur Redemptores. Si autem intra aliquam Provinciam fuerint plurium Principum Curia poterunt eligere plures Redemptores ad arbitrium ipsius Capituli Provincialis; Sed ita subordinati intra se, ut unus tantum reputetur Redemptor Principalis Provinciae, ad quem alter, vel alteri omnium rationes ad suum officium pertinentium mittere tenentur. Si vero plures Provinciae infimul Redemptionem fecerint, mutua Redemptorum subordinatio a suo Diffinitorio Generali designabitur. In qualibet Domo nostra, & suae Provinciae in qua fuerint, vel per quam transferint Redemptores, etsi fuerint ad Redemptionem, etiam extra suam Provinciam Conventualitatem habeant, & praecedant omnes non Praelatos (excepto Procureto Generali Ordinis Romae, aut Curiae Regiae) etiam Vicarios. In Regimine vero, & administratione Domus non se intromittant. Ad egrediendum tamen e Domo, Socium postulabant a Vicario in absentia Ministri, sine deosculatione tamen scapularii, nisi forte Praeses fuerit, propter absentiam Ministri ultra viginti quatuor horas.

III. Strictè præcipimus Redemptoribus Captivorum, ac aliis eorum Sociis proficiscentibus ad Redemptionem, ne comportent aliquas res non conducentes ad illius effectum, nec sibi, nec aliis ex Infidelium Regionibus in reditu similia trahant, alias gravissima, & irremissibili punitioni, ad arbitrium sui Diffinitorii Generalis, subiacbunt.

IV. Redemptores Captivorum intra tres menses post reditum ab executione Redemptionis, expensarum istius, & aliarum rerum, ad munus istud aptius in futurum perficiendum, rationem reddant suo Diffinitorio Generali. Quod si omiserint, graviter puniantur juxta culpae qualitatem.

REGULÆ

CAPUT III.

Omnes Ecclesiae istius Ordinis.

CAPUT III.

De Divisione Familiarum, Provinciarum, & earum nominibus, ac de Conventuum differentia, & eorum aedificiis.

§. I.

De Nomine Ecclesiarum, Familiarum, Provinciarum, & Domorum differentia.

I. Ut constet ex Brevi, & dispositione Sanctissimi Domini Nostri Clementis XII. Ad melius Regimen, in duas Familias venit universus Ordo divisus, quarum una nominabitur intra Hispana, & extra Hispana altera, & utraque erit sub titulari sibi electo. Quapropter titulus familiae intra Hispana erit *J. J. Redemptoris*, & alterius familiae erit *Matris Redemptoris*, ex Decreto ultimi Capituli Generalis similiter Provinciae debent intitulari nominibus jam electis, quibus uti consuevit utraque familia usque adhuc. Omnes tamen Ecclesiae istius Ordinis intitulentur nomine *Sanctissimae Trinitatis* quamvis habeant secundum titularem in Patronum.

II. In Ordine nostro quatuor sint differentiae Conventuum. Prima Novitiorum, & Professorum, ubi a Magistris in Ceremoniis, mortificatione, vitaeque spirituali instruuntur. Secunda Collegiorum, ubi jam professi Philosophiam, Sacramque Theologiam edocentur, & ubi postea conferendo perficiantur in eisdem. Tertia Conventuum, in

quibus Religiosi spirituali profectui tam proprio, quam proximorum incumbant. Quarta demum Domorum in desertis ubi soli Deo vacent.

III. Statuimus ne fiat nova Conventus fundatio, nisi in eo numerus Religiosorum a Regula nostra stabilitus commode cum observantia, & sine distractione sustentari queat.

IV. Situs Conventus (si fieri possit) eligatur intra Civitatem, vel Oppidum, in loco tamen ad Religiosorum quietem opportuno, & in quo permanens sit. Nec in eo assistant ultra tres, vel quatuor Religiosos, qui de Fabrica curent donec Ecclesia, & habitatio cum sufficienti clausura constructa sit.

V. Pro nova Conventus, seu Collegii, fundatione minister eligi non possit, quin tredecim sint Fratres, quos Regulæ exposcit. Interim tamen gubernetur per Praesidentem a Superiore Generali, seu Provinciali nominatum.

§. II.

De Constructione, & Fabrica Conventuum.

I. Statuimus ne alicujus Conventus, seu Collegii Fabrica incipiatur quin praecedat illius descriptio, seu exemplar delineatum ab Architecto aliquo nostri Ordinis examinatum a Superiore Generali, qui reformabit excessus, si qui contra Constitutiones infra ponendas inventi fuerint. Semel autem a Superiore generali examinato nihil, sine illius licentia contra illud fiat, sive per additionem, sive per diminutionem. Qui vero in toto, vel in parte huic Constitutioni contraverit, vel contravenire permiserit, suspensus sit ab Officio suo, juxta gravitatem culpae.

II. Ecclesiae latitudo sit saltem viginti quatuor pedum, & ad summum viginti septem, cui latitudini correspondeat longitudo, & altitudo, juxta Regulas Architecturae Pinnaculum item, sive extremitas Cappellae majoris humilis sit; Nec extra Ecclesiam opera affabre elaborata, & curiosis crustis ornata fiant. In Sacrario vero aliquam permittimus faciem, ut vocant.

III. De pariete ad parietem claustrum in longitudine sit saltem spatium quinquaginta & quinque pedum, non tamen ultra sexaginta. Transitus autem pro latitudine novem, vel decem pedes capiat.

IV. Cellae habeant undecim pedes in quadrato, illarum Fenestrae ad summum altitudinis tres pedes, & digitos quatuor, latitudinis pedes duos, & quinque digitos. Transitus autem Dormitorii sex pedes latitudinis ne excedat. Cellae vero Infirmariae poterunt habere sexdecim pedes in quadrato.

V. Officinae, quae sunt in terra duodecim tantum pedes altitudinis habeant, itaut parietes Conventus a pavimento Claustrum usque ad tectum non excedant altitudinem viginti, & sex pedum, nisi id exigat angustia situs, vel ne Religiosi de foris videantur. Solaria autem, & prospectus plani sint operis, & parvis expensis fabricentur.

VI. Observata subscripta aedificiorum proportionem interiores officinae, & mansiones disponantur, juxta arbitrium prudentis Architecti. In praedictis autem mensuris, per pedem intelligimus tertiam partem Ulmæ Castellanae. Praecipimusque dictas mensuras immutari non posse, nisi per Capitulum Generale.

VII. In Civitatibus, magnisque Oppidis, Ecclesiis, & Claustra excedere poterunt longitudinem, latitudinemque, modestia tamen in omnibus servata. In minoribus vero Oppidis nunquam excedant minorem mensuram designatam, nec sint infra illam, idemque volumus proportionem

servata

servata de curiositate Ecclesiarum, quæ semper juxta Regulam nostram debent esse plani operis, major autem Cellarum, & Officinarum numerus in unoquoque Conventu disponatur juxta majorem, vel minorem Religiosorum numerum, qui ibidem sustentari valeat.

REGULÆ

CAPUT IV.

Fratres debent esse in una Cohabitatione.

CAPUT IV.

De numero Religiosorum qui debet esse in quolibet Conventu.

In nostris Conventibus, & Collegiis sit competens numerus Fratrum juxta prudentem Patris Provincialis dispositionem. Nunquam tamen sint infra tresdecim continuo habitantium intra Claustra, sicut præcipit Regula; Præterquam in aliqua nova fundatione, ut supra dictum est.

REGULÆ

CAPUT V.

Omnibus Fratribus suis sicut sibi met &c.

CAPUT V.

De cura, quam Prælati tenentur habere erga subditos suos.

In omnibus nostris Conventibus, & Collegiis sint officinae communes, ex quibus omnia necessaria tam de victu, quam de vestitu, tam pro salute, quam pro infirmitate, æqualiter ministrantur Religiosis omnibus tam Prælati, quam Subditis sub poena suspensionis ab Officio superiori erga hoc negligentem. Curet tamen quod res, quæ Religiosis conceduntur ad usum, sint prout decet Discalceatos.

REGULÆ

CAPUT VI.

Vestimenta sint lanea, & alba &c.

CAPUT VI.

De Vestitu nostrorum Religiosorum.

I. Exterior vestis, seu habitus Fratrum nostrorum sit ex Sago albo, nec per tres digitos ad terram perveniat, nec latitudo infima in circuitu tres ulnas excedat, ejusque manica stricta sint, & versus manum unius palmi latitudinem pertingant, sed non excedant; Interior vestis etiam erit ex Sago albo, brevior tamen exteriori tribus digitis. Scapularium similiter sit ex Sago albo latum ad palmum, & dimidium palmi, altum vero a terra per palmum, & duos digitos. Capitium interius sit etiam ex eodem Sago albo, & strictum, nec illius acuta extremitas ad cincturam per quatuor digitos accedat.

II. Cappa sit ex rudi Sago fusci coloris stricta sine plicaturis, alta a terra per dimidiam ulnam, & quatuor digitos. Capitium exterius sit etiam fusci coloris, & æquale interiori; mensuræ autem præfatæ accipiendæ sunt de ulna Castellana.

III. Corrigiæ sint nigrae, & absque aliqua curiositate, & tribus digitis longiores Scapulario. Sandalia sint ex canabe, seu sarto, unius solæ, & ex omni parte aperta, Zocholi ex ligno, & cum corrigiis angustis.

IV. Tunica immediatæ corpori sint ex stame-
nia alba, & rudi. Femoralia vero ex lino rudi, & communi. Nullusque Religiosus tam illas, quam ista mundandas tradat externæ Personæ privatae, & distinctæ ab ea, quæ similia vestimenta Communitatis totius abstergit.

V. Linteola pro emungendis naribus minime sint alba, sive serica, sed honesta prorsus, & rudia; Et galeri pro itineribus faciendis nigri, vel fusci coloris.

VI. Novitii eisdem vestibus utantur, excepto quod quatuor extremitates Scapularii erunt circumcissæ, vel retortæ. Oblati, seu Donati eisdem vestibus utantur, ac Professi; Ceterum non habebunt Capitium ullum, & illorum Scapularia ad genua non pertingent, nec longiora poterunt esse a tergo.

VII. Quicumque contra Statuta in hoc Capitulo in toto, vel in parte fecerit, puniatur poena gravi per unum, aut plures dies juxta qualitatem culpæ.

REGULÆ

CAPUT VII.

Faceant in laneis &c.

CAPUT VII.

De lectulis pro cubitu Fratrum nostrorum.

I. Lectulus sit ex tabulis, ejus latitudo trium palmorum cum dimidio, altitudo vero tertiæ partis ulnæ Castellana cum duobus tantum stragulis, sive lodicibus laneis, & cervicali uno etiam ex lana.

II. Ne autem Religiosum aliquem sine habitu mori contingat, præcipimus, quod omnes dormiant cum Scapulario parvo laneo, quod quidem infirmi in lecto cubantes nunquam dimittant.

REGULÆ

CAPUT VIII.

In Cappis, & Scapulariis Fratrum &c.

CAPUT VIII.

De Cruce portanda in Cappa, & Scapulario.

Crux rubei, & cærulei coloris, quam juxta Regulam portare debent Religiosi Nostri in Cappa, & Scapulario, sit absque curiosa futura, longitudinis unius palmi, & latitudinis unius pollicis.

REGULÆ

CAPUT IX.

In Rasura Ordinem Sancti Victoris sequantur Clerici &c.

CAPUT IX.

De Rasura nostrorum Religiosorum.

I. Fratres deputati ad Chorum tonsuras Clericales amplas habeant, ita ut circulus Capillorum trium digitorum latitudinem non excedat, neque ad radices aurium per duos digitos pertingat. Ad uniformitatem autem servandam in qualibet Domino sit mensura qua in die rasuræ dicti circuli latitudo mensuretur.

II. Laici barbas crescere modeste permittant ad præscriptum Regulæ, ita ut temporum capilli uniantur cum barba. Nec illis unquam clericalis corona concedatur.

REGULÆ

CAPUT X.

Afinos, sive Mulos liceat eis ascendere &c.

CAPUT X.

De his, quæ Fratres debent observare quando iter faciunt, & de modo petendi eleemosynas.

I. Muli, sive Mulæ, quas Fratres nostros ascendere Regula permittit, mediocres sint staturæ; Exhortamurque Religiosos, ut curent observare laudabilem Ordinis consuetudinem Afinos ascendendi.

II. Quando Religiosi iter faciunt in Mulis propriis Religionis non utantur Ephippiis, sive Sellis, sed Citellis non freno cum habenis corrigatis, sed ex canabo, nec stapedibus ferreis, sed ligneis. Qui secus fecerit subiaceat pœnæ ad arbitrium Superioris.

III. Nullus iter faciat absque licentia in scriptis Superioris, cui competit illam concedere, in qua iste designabit tempus pro itinere, ratione, & reverentia. Et Superior, ac Consiliarii Conventus, a quo egreditur dictam facultatem subscribant notando diem, mensem, & annum per verba, & non per numeros. Qui autem ultra tempus determinatum remoratus fuerit, a Superiore Conventus puniatur attentata mora.

IV. Itinerans ad locum dumtaxat, & Oppidum in licentia designatum, & via recta pergat. Curiam Regiam adhuc intra suam Familiam nullus ingrediatur, nec illius ambitum per spatium unius leucæ, sine sui Superioris Generalis facultate; Neque prætextu Conventualitatis, sine illius consensu præfesto Provinciali illius Provinciae sub pœna privationis vocis, & loci per unum annum tum ingredienti, tum eum mittenti statim applicanda. Ceterorum autem Principum Curias intra suas Provincias existentes ex licentia sui Provincialis ingredi poterunt. At vero, ut unius Provinciae Religiosi ingrediuntur Curiam, intra ambitum alterius a Superiore Generali erit expectanda facultas: quo vero ad accessum ad Curiam Pontificiam, serventur exacte Constitutiones, & Decreta Summ. Pontificum, & signanter fe. re. Clem. VIII.

V. In locis, in quibus sunt Conventus nostri, nullus Religiosus iter faciens, sive pergat, sive veniat, Sacularium Domos ingrediatur absque licentia Prælati sub pœna gravis culpæ per tres dies.

VI. Ad quemlibet Ordinis Conventum Religiosus pervenerit, licentiam patentem faciat, alioquin Superior illam postulet absque exceptione alicujus personæ. Quæ licentia, si Frater pro conventuali venerit, custodiatur in Arca trium Clavium Conventus subscripta a Ministro, & Consiliariis post adnotationem diei, in quo prædictus Frater pervenit. Qui vero literas patentes non ostenderit, ipso facto careat voce, & loco.

VII. Nullus Religiosus de una Familia egrediatur in aliam sine licentia in scriptis Ministri Generalis sub pœna apostasiæ, & privationis officii, vocis, & loci in perpetuum. Quod si laicus fuerit, portet habitum fusci coloris per triennium. Prælati vero, qui sine prædictis requisitis, & facultatibus miserit aliquem Religiosum extra suam familiam, privatus sit a suo officio, & inhabilis in perpetuum existat ad ulteriora Ordinis officia.

VIII. Pater Minister Generalis mittere poterit quemlibet Religiosum, (etiam Diffinitorem Generalem, quocumque expedire viderit, Commissarius vero Generalis intra ambitum familiæ suæ, Provincialis intra ambitum Provinciae suæ, Ministri vero Conventuales per spatium leucarum duodecim a suis Conventibus, non ultra.

IX. Provinciales autem a Conventibus sub sua Jurisdictione existentibus poterunt sibi subditos amovere. Ceterum ad negotia, aut lites, non mittant ad Curias Principum sine consilio, & assensu sui Superioris Generalis. Neque similiter Ministri Conventuum, aut Collegiorum adhuc existentium intra ambitum duodecim leucarum ingredi, aut sibi subditos mittere poterunt ad hujusmodi Curias sine prædicta facultate; Si autem sine ea aliquis Religiosus ingredi præsumat, a Ministro Domus consistentis in Curia statim recludatur, & Superior Generalis, juxta gravitatem culpæ eum puniat; Ipseque, & Superior, qui eum misit, pœnam privationis incurrant, ut dictum est Num. IV.

X. Attento spiritu Paupertatis, & Clausuræ Religionis nostræ statuimus, ut sine gravi, & urgente necessitate non detur Religiosis facultas itinerandi, nec mutandi Conventualitatem. Neque ad hoc, ut sint extra Conventus a Paschate usque ad Festum SSinæ Trinitatis, eo anno, quo celebratur Capitulum Generale, vel suæ Provinciae, nisi occurrat negotium speciale Ordinis, quod differri non valeat.

XI. Ad patriam suam nullus pergat absque Provincialis licentia, nec sine Socio absque Superioris Generalis concessione, vel nisi in Oppido illo sit Cœnobium nostrum; Prælati autem, qui secum quemquam miserit, pœnæ suspensionis ab Officio per mensem unum subiaceat.

XII. Interfacientibus permittimus usum Caligarum, sive Tibialium ex Sago albo, vel simili materia, absque aliqua curiositate, & in urgenti necessitate usum pedaliū ex eadem materia. Et Superiores omnia itineri necessaria eis præstent. Itinerantes autem tennes, & moderatos sumptus faciant, & in omnibus se ipsos exemplar virtutum præbeant. Quod si excessus commiserint, a Prælato viciniore Conventus mulctentur, juxta gravitatem culpæ.

§. II.

De modo postulandi Eleemosynas.

I. Religiosi nostri per areas non postulent, nec quarant Eleemosynas, nec pro illis petendis ultra duodecim leucas a Conventibus se extendant absque Superioris Generalis, seu Provincialis licentia. Nec item Frater aliquis cujuslibet Conventus, vel Collegii quærat, sive postulet Eleemosynam aliquam (cujuscumque rationis hæc sint) in oppido, villa, seu districtu, vel termino designato a Provinciali pro altero Conventu, seu Collegio, etiam intra prædictum spatium duodecim leucarum. Quod si nihilominus ita quærens aliquam receperit Eleemosynam, Provincialis eam conferri faciat Domui illi, in cujus districtu quærita fuit; Et præterea tam subditum, quam Superiorem in toto, vel in parte contravenientes contentis in ista Constitutione arbitrato suo puniat juxta qualitatem culpæ ipsorum; Limitatio autem præfata duodecim leucarum, non comprehendit Procuratores Redemptionis. Exhortamurque Prælatos, ut ad postulandam ostiaticam Eleemosynam non alios mittant, quam Fratres Laicos, & semper cum Sociis.

II. Nullus Religiosus postulet, aut recipiat Eleemosynam aliquam pro suis Parentibus, Cognatis, aut aliis Personis extra Religionem, absque Superioris Generalis licentia sub pœna reclusionis juxta gravitatem culpæ. Si autem aliquis Parentes pauperes, & egenos habeat, moneat Provinciale, qui cognita necessitate, sine interventu dicti Religiosi, ac consideratis circumstantiis, opem ferat juxta possibilitatem, & paupertatem Ordinis.

REGULÆ

CAPUT XI.

In Regularibus horis morem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ observent.

CAPUT XI.

De Officio Divino, Missa, & Communione Fratrum, & de his, qui Sacris initiandi sunt.

§. I.

De diligentia, & sedulitate, qua convenire debent Religiosi ad recitandum, & continendum Officium Divinum.

I. Omnes Religiosi, audito primo signo ad Chorum, expeditur, & se præparent, considerantes se pergere ad Angelorum officium exercendum, & antequam secundum Cymbali signum finiatur, sint in Choro, sub poena culpæ levis, vel gravis, si de more habuerint.

II. In omnibus Conventibus nostris Matutinum inviolabiliter dicatur media nocte, nisi urgens obset necessitas; vel rationabilis causa vere excusans, de qua Provincialis in visitatione rigore inquirat, vel in Ordinis instructione fuerit statuta recreatio, idque præcipimus PP. Ministris, & Præfidentibus in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub præcepto formali. At vero Matutinum Feriæ quintæ in Cæna Domini, Parasceves, & Sabbati Sancti, necnon Pentecostes, SSinæ Trinitatis, Festi Corporis Christi, si venerationi expositum fuerit per totam ejus octavam, ac in festivitibus Sanctorum Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis, dicatur hora quinta post meridiem. Matutinum primæ diei Paschæ, & per ejus octavam usque ad Sabbathum in Albis dicatur ad auroram sive circa horam quartam diei. Omnes aliæ horæ Canonice, atque Defunctorum Officia recitentur tempore constituto in Cæremoniali Ordinis.

III. Integrum Matutinum cum laudibus canteatur in die Nativitatis Domini, in prima die Paschæ, & primo Pentecostes, in Festo SSinæ Trinitatis, & SSini Sacramenti, ac Feriæ Quinta, Sexta, & Sabbatho Majoris hebdomadæ, necnon Festivitibus Sanctorum Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis. In aliis vero Festivitibus Primæ, & Secundæ Classis, in quibus primæ, & secundæ Vesperæ cani debeant, ac in die octava SSinæ Trinitatis, & Corporis Christi, & (si istud venerationi patenter expositum fuerit) per totam ejus octavam in Matutino canteatur Invitatorium cum Hymno sequenti, & Hymnus quoque: *Te Deum laudamus*. Et in laudibus a Capitulo usque ad *Benedicamus Domino*, & ejus *R. Deo gratias* inclusive. In die vero Epiphaniæ (cum non sit Invitatorium) in tertio Nocturno cantabitur Psalmus: *Venite exultemus*, cum sua Antiphona. In reliquis vero duplicibus, & semiduplicibus solus Hymnus *Te Deum*.

IV. In cantando integre Matutino cum laudibus expendantur saltem duæ horæ. Hora vero cum dimidia, quando solum canitur Invitatorium, Hymnus, & *Te Deum laudamus*, & in laudibus a Capitulo, & quando Officium est de Dominica, & quando licet sit aliud, cum eo tamen recitatur Officium parvum Beate Virginis Mariæ, vel Defunctorum. In reliquis vero Matutinis, & laudibus hora una cum quadrante.

V. Prima canatur tantum in Vigilia Nativitatis Domini, Tertia in Festis, in quibus, vel integrum Matutinum, vel saltem cani debet Invitatorium modo dicto num. 3. excepto die Ascensionis, in quo cantabitur Nona. In cantando autem qualibet minori hora Canonica consumatur dimidia hora; Quartum vero horæ istius in

illa recitanda, & aliquid amplius quando conjungitur cum Officio parvo Beate Mariæ Virginis.

VI. Missa Conventualis canatur omnibus diebus, quibus Tertia, & omnibus Dominicis, & diebus feriatis, & in omnibus Festivitibus Ordinis, & Beate Virginis Mariæ atque in feriæ quarta Cinerum, feriæ quinta in Cæna Domini, feriæ sexta in Parasceve, Sabbatho Sancto, Vigilia Pentecostes, & in die Commemorationis Defunctorum, necnon quando sit Officium de aliquo Sancto Martyre in Conventu illo, ubi corpus, vel insignis Reliquia asservatur. Insuper in die una infra octavam omnium Sanctorum cantabitur Vigilia, Missa, & solemne Responsorium pro Captivis defunctis, & in die immediato post Festum omnium Sanctorum Ordinis, & similiter canatur Vigilia, Missa, solemneque Responsorium pro Nostris Religiosis Defunctis. In cantanda autem qualibet Missa tres partes horæ consumantur, in recitanda vero, dimidia hora, quod si quis celerior fuerit, a Superiore puniatur poena culpæ mediæ, imo, & gravis, si de more habuerit.

VII. Primæ, & secundæ Vesperæ canantur in omnibus festivitibus primæ, & secundæ classis, quæ ad colendum pronunciantur, & ejusdem Ritus, quamvis non colantur in his, quæ fuerint Christi Domini, ejusque Sanctissimæ Matris, Sanctorum Patriarcharum nostrorum, Titularis alicujus Familiæ, Provinciæ, Conventus, vel Collegii atque Sanctæ Agnetis secundo; In reliquis vero festivitibus Ordinis primæ tantum Vesperæ canantur, Vesperæ autem secundæ Sanctorum omnium dicantur sine cantu, & eis finitis, canantur Vesperæ Defunctorum. Si tamen Festum omnium Sanctorum celebretur in Sabbatho, eorum secundæ Vesperæ tunc cantentur in die Dominica sequenti Vesperæ Defunctorum. In omnibus autem Vesperis cantandis tres quadrantes horæ consumantur. In recitandis vero fere dimidia hora. Superior qui supradicta celerius cantari, vel recitari permiserit, severe puniatur.

VIII. Prædicta, quæ in festivitibus cani debent, non concionantur quando dictæ festivitates transferuntur, sed tantum quando in propriis diebus ab Ecclesia designatis celebrentur, non tamen propterea omittenda, sed cantanda est Missa in quacunque die feriato, quamvis de festo illius diei officium non fiat, nec cantanda sunt supradicta quando in Choro non sint saltem sex Religiosi, qui canere possint. Missa vero, & alia, quæ ratione donationis, vel elemosynæ essent canenda cum paucioribus, & etiam si sint solemnitates translate cani debent.

IX. Totum, quod in Officio divino, & Missa cantatur, sit tono plano æquali, gravi, & devoto absque modulatione, & harmonia sub poena culpæ gravis contravenienti, & suspensionis ab officio Superiori permittenti. Quæ autem recitantur, cum devotione dicantur, & pausatione competenti pro insumendo spatio temporis designato.

X. Officium parvum Beate Virginis Mariæ in omnibus Conventibus recitetur, diebus in Brevario assignatis, & quamvis non tanta pausatione, quanta majus, non tamen minori devotione.

XI. Fratres Laici assistant Officiis divinis, juxta prudentem Superioris dispositionem, attento uniuscujusque labore, & occupatione, & loco Officii divini singuli recitent quinquagies Orationem Dominicam, & totidem vicibus Salutationem Angelicam, nempe pro Matutino quindecies, pro Laudibus quinquies, & pro unaquaque hora, etiam quinquies.

XII. Religiosus, qui Matutino absuerit sine licentia, vespatur in terra sine capicio id, quod ceteris ministratur, præter piscem, vel quod ejus loco præstatur. Si vero alteri cuicumque horæ Canonice non assiterit, arbitrio Superioris puniatur.

XIII. Tempore divinorum Officiorum nullus sine urgenti necessitate Præsidenti exprimenda, & cum illius licentia a Choro exeat, nisi ad rem ipsi Choro, & officio pertinentem. Eademque causa, & licentia præcedat, quotiescumque aliquis Religiosus a quolibet actu communi egres-
surus fuerit.

§. II.

De Missa, & Communione Religiosorum.

I. Omnes nostri Sacerdotes singulis diebus sacra faciant, exceptis feria Quinta, Sexta, & Sabbatho Majoris Hebdomadæ, & quando urgenti causa impediti fuerint: in hoc tamen casu cum licentia omittent Superioris. Qui autem absque istis circumstantiis rem sacram facere omiserit, pane tantum, & aqua die una vescatur.

II. Sacrificium Missæ peragere debent in propriis Conventibus, nisi Superior, urgenti causa, & raro licentiam concedat, ut nonnullus extra propriam Ecclesiam sacrificet.

III. Feria quinta in Cena Domini omnes Religiosi recipiant Sacram Eucharistiam de manu sui Prælati. Qui Sacerdotes non sunt, celesti se pane reficiant omnibus Dominicis diebus, & feriis Quintis totius anni. Potest tamen functio ista anteponi, vel postponi propter aliquod solemne festum. Præcipimus insuper præfatis omnibus Fratribus non Sacerdotibus, quod quotidie Missæ Sacrificio intersint sub poena Jejunii in pane tantum, & a qua.

IV. Magistri Novitiorum, & Professorum in diebus feriatis sacra faciant in Ecclesia, in aliis diebus in Oratorio suo celebrare poterunt.

V. Societates, & Confraternitates Sæcularium absque Diffinitorii licentia non admittantur in nostris Conventibus, & Collegiis. Qui secus fecerit, ad arbitrium dicti Diffinitorii puniatur.

§. III.

De Eleemosyna Missarum.

I. Nullus Religiosus recipiet Eleemosynam Missarum, nisi tantum pro suo Conventu; Quod si itinerans pro mutatione Conventualitatis aliquam acceperit, pro illo sit Conventu, in quem tendit Conventualis futurus. Superiores vero etiam Generales, & alii, qui Ministri non subsunt, eam, quam acceperint eleemosynam ad arbitrium sui immediati, cui illico exactam rationem reddere teneantur, in promptu habeant: Nulli enim libera eleemosyna relinquitur, nec intentio ulla, nisi raro ex concessione sui Prælati pro una, aliave celebranda Missa.

II. Pro una Missa, & si cantata, unicum dumtaxat stipendium accipiat sub poena suspensionis ab officio per tres menses Prælato contravenienti.

III. In nostris Conventibus, & Collegiis non recipiantur eleemosynæ pro Cappellaniis, & Missis perpetuis, sine Superioris Generalis licentia in scriptis, nec pro Patronatu Conventus, Ecclesiæ, vel Cappellæ majoris, vel minoris, vel pro oratione, disciplina, aliove Communitatis exercitio absque sui Diffinitorii Generalis licentia in scriptis, quam concedet consulto Provinciali Provinciæ illius, cujus est Conventus, vel Collegium cui conceditur.

IV. Eleemosynæ receptæ pro Missis perpetuis, memoriis, Cappellaniis, Patronatibus dictis, & Sepulturis perpetuis nullatenus, in totum, vel in partem (etiam consentiente Conventu) expendantur, sed ad censum, annuosque redditus imponantur. Ex licentia tamen sui Diffinitorii Generalis (omnibus consentientibus suffragiis) dictæ eleemosynæ jam investitæ converti poterunt in redditus indemniores, & utiliores Conven-

tui, nunquam tamen pro eis subrogari bona alias antea Monasterio acquisita. Ad hoc autem, ut sedulo custodiatur pecunia impertita pro Missis, & reliquis in hac Constitutione enumeratis, præcipimus in virtute sanctæ obedientiæ, sub præcepto omnibus Religiosis tam Prælati, quam Subditis, & cuilibet in particulari, quod dum dicta pecunia non investitur, nihil ex ea expendant, etiam titulo mutui, alioque quocumque. Superior autem contraveniens privatus sit Officio suo, aliisque vero quicumque Frater voce, & loco per triennium.

V. Pecuniæ receptæ pro supradictis rebus, dum non investuntur, seu in annuos redditus conferuntur, in propria conserventur specie. Si incrementum habuerit, cedat in favorem memoriæ, si vero decrementum (absque culpa tamen Conventus, vel Collegii) cedat contra memoriam.

VI. Ut constet de Memoriis, ac Missis perpetuis, quæ sunt in quolibet Conventu, & Collegio, justeque adimpleantur, præterquam quod adnotatæ erunt in libro magno, cui titulus Protocollo, scribantur in Tabula publico in loco.

§. IV.

De his, qui ordinandi sunt.

I. Fratres nostri Sacris initiandi examinentur prius de sufficientia sua a Ministro Conventus, & aliis duobus Religiosis a Provinciali designatis, & postea de vita, & moribus per secreta suffragia Capituli Conventualis approbentur. Nec Prælati Superiores suas literas concedant, donec illis constet de sufficientia, vita, moribus, & ætate. Nullas Diaconatus, aut Subdiaconatus gradum recipiat, quin duos annos integros professionis, habeat nec Presbyteratum ante elapsam integram triennium a professione.

II. In Diocesi propria, ubi est Conventus recipiant Ordines Religiosi nostri, si ibi non conferantur, poterint aliam adire Diocesim, non distantem tamen a Monasterio ultra viginti quatuor leucas. Qui secus fecerit, vel permiserit pena gravi per tres dies puniatur.

III. Sacerdos primam Missam non celebret, quin prius Prælato constet tum de Ordine recepto per literas testimoniales ei patefactas, tum etiam de sufficienti novi Sacerdotis scientia, Sacrarum Cereemoniarum ad Judicium ipsius Prælati, & aliorum duorum Religiosorum ab eodem designatorum, & quin ulterius per decem dies in exercitiis spiritualibus se se præparaverit dictus novus Sacerdos, qui nequaquam primum Sacrum extra proprium Canonium faciat sub pena gravis culpæ per tres dies.

REGULÆ

CAPUT XII.

Omnibus Secundis Feriis &c.

CAPUT XII.

De suffragiis faciendis pro Defunctis.

§. I.

De suffragiis Defunctorum in communi.

I. Omnibus secundis feriis ad præscriptum Regulæ nostræ dicatur Missa Defunctorum. In Conventibus quidem cum cantu, nullumque pro ea stipendium recipiatur. Missa autem finita, fiat per Clausstrum Processio, prout in Manuali. Ubi vero Clausstrum non fuerit, absolutio canatur in Choro.

II. In omnibus Conventibus, temporibus a nostro Manuali designatis, quatuor fiant Anniver-

saria pro Defunctis Religiosis, pro Captivis, Benefactoribus, Parentibus, Cognatis, Confratribus, Amicis, pro sepultis in nostris Canoniis, ac denique pro omnibus fidelibus defunctis. In quolibet Anniversario dicatur integrum Officium Defunctorum, & canatur solemniter Missa de Requiem, fiatque Processio per Claustrum, & ubi non fuerit, cantetur absolutio in Ecclesia. Idemque prorsus fiat in die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum.

§. II.

De suffragiis pro nostris Religiosis Defunctis, & pro aliis.

I. Quando aliquis Religiosus e vita decesserit, devote, ac solemniter sepeliatur, servato officio Sepulturae in nostro Manuali assignato; Et Superior Conventus, seu Collegii, in quo Frater obiit, scribat suo Superiori Generali, Provincialibus, & Ministris totius suae Familiae, atque Chronicis, Generali, atque Provinciali Provinciae suae referens Domum, in qua mortuus fuit, tempus, & causam mortis, Nomen, Patriam, Aetatem, Professionis tempus, & Exercitia, seu Officia, quae Defunctus habuerit, & virtutes, in quibus specialiter resplenderit. Et de Defunctis, qui professi fuerant ante Confirmationem Constitutionum factam die 10. Decembris anni 1733. Superior Generalis statim illius mortem denunciet Superiori Generali alterius Familiae, ut iste ceteris Provincialibus notam faciat, ut & illi intra suam familiam, & unusquisque intra Provinciam suam omnibus Conventibus, & Collegiis idem denuntient, ut iusta sine mora perfolvant, & Ministri de receptione istarum literarum Provinciales suos moneant. Et in Archivio Nostrorum Matritensis, Romanique Sancti Caroli Conventuum una ex dictis literis cujuslibet Defuncti servetur, ut si forte dignus sit, de illo in Chronicis commemoratio fiat.

II. In Collegio, seu Conventu, in quo obiit Religiosus, praeter vigiliam, quae cantatur in Officio Sepulturae, integrum Officium Defunctorum recitetur, & tres Missae de Requiem cum suis Responsoris in Ecclesia canantur, & praeterea novem sine cantu dicantur. Cum illae tres cantantur in medio Cappellae Majoris sit Tumulus altitudinis palmorum quinque panno nigro coopertus, & supra ipsum Habitus Ordinis.

III. Singuli Sacerdotes Conventus, seu Collegii pro Religioso ibidem defuncto tres Missas privatas celebrent, & post quamlibet recitent Responsorium in Tumulo. Singuli quoque Fratres ad Chorum deputati tria integra Defunctorum Officia, & Laici tria integra Rosaria recitent, & in ipsa die mortis, vel sequenti Eucharistiam Sacram recipiant pro Defuncti Anima, ac insuper pro illa duas alias offerant Communiones.

IV. Et quia futuris temporibus suffragia pro nostris Religiosis Defunctis solum fieri debent intra Familiam eorum, & non in toto Ordine, nisi pro illis, qui ante Constitutionum confirmationem professi fuerant, ut supra dictum est; quilibet Conventus, & Collegium illius Familiae pro Anima cujuslibet Religiosi Defuncti integrum Officium Defunctorum recitet, & Missam unam cantet; Ac Responsorium circa Tumulum, ut dictum est. Praeterea singuli Sacerdotes duas Missas privatas dicant cum Responsoris. Fratres ad Chorum deputati, duo integra Officia Defunctorum, & Laici duo integra Rosaria, & in die, quo noticia mortis pervenerit, vel in sequenti, omnes praedicti Fratres simul Sacram Communionem pro Defuncti Anima recipiant, illamque pro illo offerant.

V. Si vita functus fuerit Minister Generalis, vel Vicarius Generalis Ordinis in toto Ordine: Si vero Commissarius Generalis, vel Vicecommissarius Generalis solum intra Familiam suam: Si

Provincialis, vel Vicarius Provincialis, solum in sua Provincia: Si Minister in suo Conventu; si Collegio duplicentur Missarum Sacrificia, Officia Choristarum, & Rosaria laicorum: Si autem fuerit Difinitor Generalis actualis Ordinis, vel qui antea munus Ministri Generalis, vel Vicarii Generalis expleverat in toto Ordine, si Difinitor Generalis actualis Familiae, vel qui munus Commissarii Generalis, vel Vicecommissarii Generalis ante expleverat, solum intra suam familiam. Si vero fuerit Difinitor Provincialis actualis, vel munus Ministri Provincialis, vel Vicarii Provincialis expleverat antea, solum intra suam Provinciam, omnes Sacerdotes Missam unam, Fratres ad Chorum deputati unum Officium, & Laici unum Rosarium recitent, ultra id, quod pro particulari Religioso recitare tenentur. Praeterea si Defunctus fuerat aliquando Difinitor Generalis Ordinis, vel Familiae, vel actualis Procurator Generalis Ordinis, vel Familiae, in Curia Romana, si Hispaniae in Curia Regia, vel Redemptor Captivorum, vel Procurator Provinciae tunc respective, vel in toto Ordine, si pro eo, si pro ea in sua tantum Familia, vel solum in Provincia sua, quando pro illa ultimo officium exercuit, pro his omnibus, & Animabus eorum, quilibet Conventus, seu Collegium in Communi recitet integrum Officium Defunctorum, & unam Missam de Requiem cantet, atque qui non fuerint Sacerdotes unam Communionem offerant, ultra praefata pro aliis.

VI. Si defunctus fuerit Novitius, vel Donatus, recitetur pro eo integrum Officium Defunctorum, & cantetur una Missa in Conventu, in quo obiit, & quilibet illius Sacerdos unam Missam privatam: Choristae unum integrum Officium, & Laici unum Rosarium integrum pro ejus Anima recitent.

VII. Ad hoc, ut de istarum Constitutionum adimplemento constet, sit ante Chorum Tabula, in qua scribantur Religiosi, qui decesserunt, & decedant in quolibet triennio, & notetur in illa dies, in quo iusta illis soluta sunt.

VIII. Religiosi nostri semper sepeliantur in Claustro, vel alio in loco illis dumtaxat deputato, ac segregato a Sacularium sepulcris, & scribantur, & signentur Fratrum praedictorum Sepulturae, maxime illorum qui Sanctitatis fama decesserunt.

IX. Insuper statuimus, quod in omnibus Conventibus, & Collegiis nostris cum noticia sit de obitu Summi Pontificis, & Domini Cardinalis Protectoris Ordinis nostri, solennes fiant exequiae pro illis. Similiter fiant exsequiae solennes pro Principe dominanti, & ejus consorte in Conventibus, & Collegiis Dictionis suae.

X. Praeterea dum fuerit noticia de morte Parentum, vel Fratrum alicujus Religiosi in eo Conventu, vel Collegio, ubi iste Conventualis fuerit, una Missa dicatur pro Defuncto. Idemque fiat pro habente Epistolam nostram Confraternitatis in eo Conventu, vel Collegio, cujus Religiosos frequentius hospitio excipiebat.

REGULAE

CAPUT XIII.

Singulis diebus, si fieri possit &c.

CAPUT XIII.

De Oratione Mentali, Lectione, Examine Conscientiae, & communi Flagellatione, & Exercitiis Spiritualibus.

I. Singulis diebus in qualibet Domo communis fiat ad Deum mentalis Oratio per duas horas: Una diluculo, in Conventibus quidem a die prima Martii usque ad ultimam Septembris ab

hora quinta usque ad horam sextam, & a die prima Octobris usque ad ultimam Februarii ab hora sexta usque ad septimam. Altera vero tempore vespertino, semper a quinta usque ad sextam horam. Insuper post finitum Matutinum, & Coronam Virginis Mariæ, quæ post illud immediate recitatur, reliquum temporis usque ad secundam Noctis horam in Orationem impendatur: quod si quis absque licentia ab Oratione mentali abfuerit, comedat in terra sine Capitio, idem quod ceteri, excepto pisce, vel quod ejus vice ministratur.

II. Ne autem fervor spiritus repescat, imo exercitium orationis augeatur, præcipimus nostros Religiosos singulis diebus saltem per dimidiam horam immediatam ante Orationem Vespertinam, Librorum spiritualium incumbere lectioni.

III. Omnes in communi bis in die, nempe immediate ante prandium, & post Antiphonam *Benedicta*, Conscientiæ faciant Examen per spatium fere octavæ partis horæ. Qui autem Communitati tunc adesse nequivit, ubicumque fuerit, eadem hora faciat examen.

IV. Omnibus feriis secundis, quartis, & sextis totius anni post Completorium, vel post Examen nocturnum, communis fiat flagellatio; & tandiu duret, quandiu cantetur Psalmus: *Miserere* cum Antiphona, versibus, & orationibus in nostro Cæremoniali assignatis. Excipiuntur Vigiliæ, & dies Nativitatis Domini cum tribus immediate sequentibus: Dies enim Vespertinus, & dies ipse Circumcisionis: necnon Vigiliæ, & dies ipsa Epiphaniæ; dies Vespertini, & dies ipsi Sanctorum Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis; Ac denique feria secunda Paschæ, feria secunda Pentecostes, & utraque feria quarta ante Ascensionem scilicet, & festum Corporis Christi. Si autem in supradictis feriis venerit solemne festum, poterit in antecedenti, vel sequenti die, vel in ipso festo post Matutinum fieri flagellatio. Quæ quidem fiat in omnibus feriis majoris hebdomadæ, itaut feria quarta, quinta, & sexta Psalmus *Miserere* ter canatur in qualibet disciplina cum *x. Christus factus est pro nobis &c.* & Oratione: *Respice*, ut in Officio illorum dierum, fiatque post Matutinum.

V. Præcipimus in virtute sanctæ obedientiæ, & sub Præcepto formali omnibus Religiosis tam Prælati, quam Subditi, quod singulis annis faciant per decem dies Exercitia spiritualia in Cellis suis, vel in alio loco separato, ad id destinato, modo, & forma in Ordinis instructione præscriptis. Quo tempore cum Communitate solum intersint Matutino, Primæ, Completorio, Orationi mentali, Examini Conscientiæ, Disciplinæ, & Refectorio juxta prudentem Instructionis dispositionem. Hujusmodi autem exercitia ita fieri debent, ut medietas totius Communitatis insimul, & primo faciat, & postea immediate altera medietas, nisi attento Religiosorum numero. Minister in tres partes suam Communitatem judicet dividendam; Tempus vero, in quo fieri debent exercitia, erit ab instructione præscriptum.

R E G U L Æ

C A P U T X I V .

Singulis quoque Noctibus pro Statu, & pace Sanctæ Romanæ Ecclesiæ &c.

C A P U T X I V .

De Sacrificiis, & Orationibus faciendis pro exaltatione Sanctæ Catholice Fidei, pace inter Principes Christianos, Captivis Benefactoribus, & reliquis Ecclesiæ necessitatibus.

I. Stricte præcipimus omnibus nostris Religiosis, quod in suis Sacrificiis, Orationibus, Com-

munionibus, & aliis bonis operibus, tam in Communi, quam in particulari exercendis, Deum orent pro exaltatione Sanctæ Catholice Fidei, & pace S. R. E., pro Summo Pontifice, nostris Regibus, & Principibus, pro Domino Cardinali Protectore nostri Ordinis, pro ejusdem Ordinis conservatione, & augmento spirituali, pro Benefactoribus, & Captivis Christianis, & his pro quibus universalis Ecclesiæ consuevit orare. Specialiter autem pro fine isto sequentia fiant.

II. Singulis noctibus antequam ad somnum capiendum Religiosi se conferant, omnes simul in Ecclesiâ, vel in Choro, magna devotione recitent Antiphonam SSinæ Trinitatis: *Benedicta sit Sancta &c.* cum *x.* & Oratione, prout in nostro Manuali, & finito Conscientiæ examine recitent similiter Litaniam Lauretanam SSinæ Dei Parentis, prout in eodem Manuali; Et qui legitima impeditus causa interesse ei non potuerit, illam privatim recitet.

III. In omnibus Domibus, non Collegiis, Sabbathis totius anni cantetur Missa Beatæ Virginis Mariæ, illis exceptis, in quibus occurrerit alia Missa canenda ex designatis Cap. 11. §. 1. nu. 6., nec non Vigilia Nativitatis Domini, octavis Privilegiatis, Sabbatho infra octavam Corporis Christi, & Sabbatho, in quo celebrari incipit Capitulum nostrum Generale, vel Provinciale. Si autem in alio aliquo Sabbatho occurrerit obligatio canendi alias Missas pro dotatione, aliove titulo, sive gratuito, sive oneroso, non ideo omittenda est prædicta Missa SSinæ Virginis, pro qua (nisi fuerit dotata) stipendium non recipitur. Præterea in omnibus Conventibus, & Collegiis cantetur solemniter: *Salve Regina*: Sabbathis totius anni, & diebus Vespertinis Festivitatum Beatæ Mariæ Virginis, & Ordinis simul. Qui vero sine licentia dictæ Missæ, vel Antiphonæ non interfuerit, semel in Terra comedat sine Capitio.

R E G U L Æ

C A P U T X V .

Jejunent ab Idibus Septembris &c.

C A P U T X V .

De Jejuniis.

I. Præter Jejunia in Regula nostra præcepta, jejunent etiam Religiosi nostri omnibus Feriis Sextis totius anni, nec non in diebus Vespertinis SSini Sacramenti, Beatæ Mariæ Virginis, & Sanctorum Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis, ac in die S. Marci Evangelistæ, & Feria Secunda, Tertia, Quarta immediata ad Festum Ascensionis Domini, nisi Solemnis Festivitas intervenerit. Per solemnes autem intelligimus Festivitates nostri Ordinis (inter quæ Festum titularis Familiæ in Familia, Provincie in Provincia, & Domo in Domo) Festa Beatæ Virginis Mariæ, & quæ ad colendum pronunciantur. Jejunium vero Feriæ Sextæ Majoris Hebdomadæ erit in pane, & aqua tantum.

II. In Jejuniis Ecclesiæ pro serotina refectiuncula ministraretur frustulum panis, & pottum aliquod, vel quid simile. In Jejuniis vero Ordinis cum pane nonnulla præbeantur, ut moris est, ita ut forma jejunii non excedatur.

REGULÆ
CAPUT XVI.*Carnibus vesci liceat tantum in Dominicis diebus &c.*

CAPUT XVI.

De abstinentia a Carnibus.

I. Si quis Religiosus absque licentia, & causa in diebus per Regulam nostram prohibitis id ediderit, quod Ecclesia in die veneris manducari prohibet, pro prima vice jejuset semel in pane, & aqua tantum, pro secunda vero circulem recipiat flagellationem. Quod si fuerit Prælatus, severe puniatur ad arbitrium sui Superioris; Et si comederit coram Sæcularibus, per decem dies exercitia faciat Spiritualia. Superior item, qui sine necessitate præbuerit, darive permiserit carnes, totum, magnæque parti Communitatis, suspendatur ab officio per duos menses.

II. Ad majorem vero observantiam Sanctæ nostræ Regulæ, præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ omnibus, & singulis nostris Religiosis, ne comedant extra Domos nostræ Religionis in locis prohibitis per Regulam, nec carnes comedant extra Domos nostræ Religionis in diebus prohibitis per illam, absque licentia Prælati sui, juxta tenorem Regulæ ipsius; Quod autem dicitur in Regula Cap. 19. incipiente; *In Civitatibus, in Villis, sive Castellis*, intelligatur Domus in Oppido, Villave, aut Civitate quando per mille passus non distat ab eis; Si autem sit extra prædefinitum spatium non erit contra præceptum, nec adhuc vesci Carnibus in diebus prohibitis per Regulam, præhabita licentia Prælati. Si aliquis in morbum inciderit sufficientem, ut Carnibus vesci liceat ei in die veneris, distansque fuerit a Conventu, ita ut non possit facile obtinere licentiam a Prælato, eis vesci poterit virtute hujus Constitutionis.

III. Nullus Religiosus, quamvis imbecillum habeat valetudinem, & frequentes indispositiones, carnem comedat, vel linteo utatur absque licentia sui Ministri, qui eam concedat mature perpena necessitate, & pro tempore durationis illius.

IV. Ministri curent, & charitate hortentur Religiosos, qui pro infirma valetudine Carnibus vescuntur, ut ab his pro aliquo tempore se abstineant. Experientia namque compertum est, quamplices fere a salute desperatos, recuperasse illam vitæ communi se conformantes, & in Domino fiducialiter sperantes.

REGULÆ
CAPUT XVII.*Possint emere ad suum victum.*

CAPUT XVII.

De Cibo, & honesta Fratrum recreatione.

§. I.

De Cibo nostrorum Religiosorum.

I. Superiores suppedient necessaria de victu Religiosis juxta indigentiam ipsorum; Quod si propter negligentiam, vel Domus paupertatem, non provideant, Fratres tanquam veri Christi Discipuli patienter ferant; Attamen si necessitas postulaverit, humiliter illos moneant, quod si adhuc non subvenerit, liceat eis Provinciali denunciare, qui Prælatos convictos puniat.

II. Omnes in Refectorium ad primam Mensam conveniant. In illo mantilia non sint, sed pro singulis Fratribus, singulæ parvæ mappæ. Patinæ,

Scutellæ, Patæræ, & similia alba non sint, nisi tantum pro Infirmis.

III. Omni tempore in quantitate Cibi servetur uniformitas, nec Superior unquam variationem quoad hoc permittat, exceptis magnis festivitibus, in quibus extraordinaria, prout moris est, ministrabuntur; Mos enim, & consuetudo in Instructione reperitur expressa.

IV. In Refectorio semper meridie, & sero lectio habeatur Spiritualis, servata Cæremonialis nostri dispositione.

V. In omnibus Conventibus, & Collegiis prandium fiat post undecimam horam; Quando vero jejunatur ex Ecclesiæ præcepto post undecimam, & dimidiam fiat. Cæna, sive Refectiuncula nunquam sit ante Completorium.

VI. Extra Communitatem nemo comedat, vel bibat absque expressa Superioris licentia.

VII. In Refectoriis nostris non admittantur Sæculares, nisi raro Benefactores, vel Personæ graves. Idque præsertim vitari debet in festis solemnibus, Professionibus, & primis Sacris.

§. II.

De honesta Fratrum recreatione.

I. In Conventibus nostris omnes Fratres simul in loco uno, semper post prandium per unam horam recreationem habeant; exceptis feriis majoris hebdomadæ, & insuper aliam horam post Cœnam, seu Vespertinam refectioem, a Paschate usque ad ultimam diem Septembris, ac in festivitibus solemnibus totius anni, & a Vigilia Nativitatis usque ad Epiphaniam, atque in feria secunda, & tertia post Dominicam Quinquagesimæ; Nec non quando ex Instructione fuerit statuta recreatio. Attamen Novitii, & recens Professi, qua die Sacra Communione refecti fuerint, post prandium non recreentur. Et tam ipsi, quam Philosophi Scholastici cum suis Magistris semper habeant recreationem disjunctam a Conventualibus.

II. In recreationibus omnes cum modestia, & honesta gravitate se gerant; legatur ibi res aliqua spiritualis, vel de illa agatur, & saltem de rebus indifferentibus; non vero de Genealogiis, Stirpibus, Nationibus, Patriis, Nuntiis, & rumoribus inutilibus ad ædificationem, & profectum Animarum, verbaque jocosa, faceta, detractoria non dicant, nec contentiones habeant. Ut autem supradicta observentur, Superior recreationibus adesse curet, & huic Constitutioni contraveniens, flagellatione puniatur.

III. Quando recreationis gratia Religiosi e Conventu exierint, maneant intra illum, qui ejus obligationibus satisfacere valeant. Si recreationes extraordinariæ extra Conventum fuerint, in aliqua Villa, seu Suburbana Domo, vel Prædio, Prælatus designet terminum, ad quem Religiosi accedere possint, & quem non transgrediantur absque expressa ibidem Præsidentis licentia.

IV. Nullo tempore Religiosi nostri Comedias, aliosve actus, tametsi spirituales agant, nec Prælati ab eis agi permittant, nec pro quovis alio ludo, & oblectatione Vestes Sæcularium de foris portent, nec propriis non dentur. Qui autem contraverit, vel contravenire permiserit a Provinciali severe puniatur. A Vigilia vero Nativitatis, usque ad Epiphaniam dumtaxat poterunt nostri Musicis uti Instrumentis.

V. Nullus unquam procuret, nec permittat, quod in nostris Ecclesiis Repræsentationes etiam omnino spirituales fiant; Qui secus fecerit, gravi pœna ad arbitrium Provincialis puniatur.

REGULÆ
CAPUT XVIII.*Vinum sumendum a Fratribus.*

CAPUT XVIII.

De sobrietate servanda.

I. A Religiosis præsertim Discalceatis, valde aliena est intemperantia, & ebrietas: Propterea quilibet in hac materia defectus magnopere reprehendi, & puniri debet. Quare si quis (quod Deus avertat) ebrius aliquando deprehensus fuerit, si acciderit sine scandalo, pœna culpæ gravis puniatur per sex dies; Si cum scandalo, sit incarceratus per tres Menses, & privatus loco, & voce per unum Annum. Quod si fuerit Laicus habito fusci coloris induatur; si cum scandalo, per unum Annum; Si absque illo, per quatuor Menses.

REGULÆ

CAPUT XIX.

In Civitatibus, in Villis, sive Castellis &c.

CAPUT XIX.

De abstinentiâ a cibo, & a potu servanda a Religiosis extra Conventum in Oppidis, ubi illum habemus.

I. Qui in loco, ubi est Cœnobium nostri Ordinis, extra illud comederit, vel hospitatus fuerit, incarceretur per quindecim dies: si pernottaverit, suspensus sit ab officio, voce, & loco per sex Menses; si biduo pernottaverit, ultra dictam pœnam incarceratus existat per dies viginti: quod si amplius perduraverit, augeatur pœna, attenta gravitate culpæ, & transgressione Regulæ.

REGULÆ

CAPUT XX.

Nunquam in Tabernis &c.

CAPUT XX.

De locis, in quibus Religiosi hospites non esse tenentur.

I. Regula dirigit omnes nostras actiones ad honestatem, maioremque perfectionem, ideo maximo jure præcipit, ne habitemus, comedamus, vel bibamus in Tabernis, Cauponibus, & hujusmodi locis minus honestis, & contravenientes subjicit pœnæ culpæ gravis ad arbitrium Ministri. Quod præcipimus stricte observari.

REGULÆ

CAPUT XXI.

Talis sit Charitas inter Fratres Clericos, & Laicos &c.

CAPUT XXI.

De vitâ aequali, & de communi, ac de consensu Fratrum.

S. I.

De vitâ communi, & aequali.

I. Aequalitas est parium, & imparium Ordo: Ordo enim horum est aequalitas, nec contrarium præcipit Regula, quippe solum præscribit aequalitatem inter Clericos, & Laicos, & hanc circa vîctum, mensam, & vestitum; Scire enim debent Religiosi, quod non erit Ordo, sed con-

fusio quando inferiores eriguntur animo, ut sint sicut Superiores, & Juvenes sicut Senes, quia hoc est superbiæ vitium, loco virtutis humilitatis, qua Superiores deprimi debent, ut & ipsi videantur inferiores. Observent enim omnes aequalitatem præceptam a nostra Regula, & non illa abutantur. Qui vero absque Superioris licentia dederit, aut receperit cibum alium, & diversum in quantitate, qualitate, & condimento ab eo, qui in communi ceteris ministratur, puniatur juxta qualitatem culpæ.

II. Nullus Religiosus alium ex nostris etiam Ministrum Generalem titulo appellet Reverendissimi, aut Paternitatis, sed Sacerdotes omnes nominentur Patres, & Reverentiæ, & non Sacerdotes Fratres, & Charitates. Ratione tamen submissionis, & reverentiæ debitæ Superioribus, omnes Religiosi in toto Ordine cum sermone agunt de Patre Ministro Generali, Vicarioque Generali Ordinis, necnon de Prædecessoribus in eodem munere, aut de Diffinitoribus Generalibus Ordinis, dicant noster Pater, eodemque pronomine noster decorentur intra suam Familiam Commissarius, aut Vice-Commissarius actualis eorum Prædecessores, atque etiam Diffinitores Generales actuales ejusdem. Similiter Provinciales actualis, & actuales Diffinitores Provinciales ab omnibus suæ Provinciæ, & Minister a Subditis sui Conventus, seu Collegii. Nec ideo aliquis eo pronomine utatur si loquatur de tertio cum Superiore utriusque.

III. Titulus Doctoris, Magistri, & hujusmodi nulli nostrorum præstetur, tametsi ante ingressum in Religionem illo gradu, & titulo frueretur, nec illius intuitu, aliquis immunitate, libertateque in Ordine nostro gaudeat.

IV. Nullus inter nostros conservet aliquod cognomen, aut eo utatur sui generis quod habebat in Sæculo, nec a loco suæ Nativitatis accipiat pronomen: Omnes enim a sua professione eligere debent Mysterium, aut Sancti alicujus cognomen, sub cuius tutela, & patrocinio recipiantur in Ordine, & postea sub eo cognomine dignoscantur.

S. II.

De consensu inter Fratres servando.

I. Decernimus quod Pater Minister Generalis, vel Vicarius Generalis habeat primum locum, & sedem in tota Religione: Superior Generalis Familiæ absente Superiore Generali Ordinis in tota sua Familia: Pater Minister, vel Vicarius Provincialis in sua Provincia, absentibus his duobus Superioribus Generalibus: & his tribus absentibus Minister in suo Conventu, vel Collegio. Deinde volumus, quod observetur hic ordo: Pater Commissarius, vel Vice-Commissarius Generalis intra suam Familiam, post Ministrum, vel Vicarium Generalem, & extra illam post Diffinitores Generales Ordinis: Postea Diffinitores Generales Ordinis in toto Ordine; post Ministrum Domus extra suum Diffinitorium, & sicut intra illud quamvis aliud Diffinitorium, sive Generale Familiæ, sive Provinciale actu celebretur in Domo; Diffinitores Generales Familiæ extra æqualem Diffinitorii celebrationem intra suam Familiam sedeant post Ministrum sicut Diffinitores Generales Ordinis, & extra suam Familiam omnes alios Hospites, tam Ministros, quam Provinciales præcedant. Diffinitores Provinciales in sua Provincia, deinde Diffinitores Generales Familiæ Hospites; Provinciales Hospites intra suam Familiam: & similiter Diffinitores Provinciales Hospites, juxta antiquitatem suarum Provinciarum præcedant Provinciales, & Diffinitores Provinciales alterius Familiæ, qui extra propriam Familiæ antiquitatem suarum Provinciarum servabant, Ministri Hof-

pites

pites intra, & extra suam Provinciam juxta antiquitatem suarum Domorum: Procurator Generalis Ordinis in Romana Curia, & Hispania in Regia; Redemptor Provinciae, Procurator Generalis Familiae, Redemptores Hospites, juxta antiquitatem suarum Provinciarum, nisi inter illos fuerit statuta subordinatio: Procurator Provinciae, Procurator Generalis Familiae: Hospites Patres Vicarii in Domibus suis, Patres Vicarii Hospites juxta antiquitatem suarum Domorum; Patres Procuratores Provinciae Hospites juxta antiquitatem suarum Provinciarum: Et qui fuerit plurimum Provinciarum praecedat alios: Patres Sacerdotes Professi, qui fuerint Confessarii, sive Conventuales, sive Hospites sint, praecedere debent intra, & extra Familiam, Provinciam, aut Domum suam omnes alios non Confessores, si Professi fuerint a die 31. Maii Anni 1734. ut decretum fuit post Constitutionem Anno praecedenti confirmatam a Capitulo Generali: Post praedictos Confessarios sequuntur Sacerdotes simplices Professi juxta antiquitatem suarum Professionum; Fratres Diaconi Professi juxta antiquitatem Professionis: Fratres Subdiaconi Professi juxta antiquitatem Professionis: Fratres Professi Choristae juxta antiquitatem Professionis: Novitii Sacerdotes juxta antiquitatem Habitus: Fratres Laici Professi juxta antiquitatem Professionis: Novitii Choristae, juxta antiquitatem Habitus; Novitii Laici juxta antiquitatem Habitus.

II. Tempore Capituli, vel Diffinitorii Patres Diffinitores, & Capitulares, locum habebunt, & sedem intra designatam Cap. 39. §. 3. num. 3. Ac similiter in Domibus, in quibus adfuerit Superior immediatus illorum. Patres Visitatores, dum tali munere funguntur, praesideant, & praecedant omnes alios ab ipsis visitandos.

III. Nullus praesidentiam, vel loci praesidentiam habeat, eo quod in Religione functus fuerit aliquo Officio, etiam Generalatu.

IV. Quando in itinere fuerint, praesidentiam, & graduationem num. 1. assignatam observent, nisi iusta de causa Praelatus aliquem minus antiquum in Praesidentem designet.

REGULÆ

CAPUT XXII.

Infirmi seorsum dormiant, & comedant &c.

CAPUT XXII.

De Charitate erga Infirmos.

I. Superior Conventus praesto sit Infirmis; provideatque de omnibus necessariis pro ipsorum medela, & curatione, quin paupertate Conventus excusari velit, quamvis vera sit paupertas, renunciare debeat Officium, alioquin facto a Provinciali processu, privatus sit a Diffinitorio Generali suo, ut sollicitior alius, loco illius subrogetur. Superior vero non permittat, quod extra Conventum cibus condatur, nisi in aliqua gravi Infirmirate, & aliquo condimento a nostris ignoto. Quod si defectus in aliqua re acciderit, hortamur aegrotos, ut tanquam pauperes patienter ferant.

II. Quotidie Superior visitet Infirmos, & curet tempore apto illis Sacramenta ministrari. Quod si sua negligentia absque Poenitentia, Viatico, vel Extrema Unctione, aliquis decesserit, suspensus sit ab officio per unum Annum, vel augeatur poena arbitrio Provincialis, juxta culpam; Et Infirmarii si quam culpam habuerint, juxta illius gravitatem multentur. Curet insuper Praelatus, quod aegroti semel saltem in hebdomada (dum infirmitatis accidentia non impederint) Coelesti reficiantur pane, & quod in Paschate pro adimplerione Praecepti Ecclesiastici Sacra Eucharistia solemniter ministraretur, non valentibus surgere a lecto, prout in nostro Manuali.

III. In quocumque Conventu, vel Collegio qui aegrotaverit, quamvis sit Hospes, curetur, donec salutem recuperet, nisi iusta de causa Provincialis illum mittat in aliam Domum, & Conventuales illum cum charitate recipiant, ac de necessariis provideant sicut ceteris Conventualibus.

IV. Si propter Infirmorum frequentiam Conventus aliquis in egestatem devenerit, facta cum licentia Superioris Generalis, aliqua per Conventus contributione.

V. Nullus aegrotus ex nostris curetur extra Conventum etiam in Domo Parentum suorum, nisi casu, quo morbus ita sit gravis, quod ab illo alter non posse evadere prudenter judicetur, & tunc quidem fiat, cum licentia in scriptis Patris Provincialis, & in Oppido, in quibus Coenobium nostrum non est.

VI. Balnea Medicinalia nullus intret aegrotus, absque Patris Provincialis licentia in scriptis, sub poena privationis vocis, & loci.

VII. Sine expressa licentia sui Praelati nemo Medicum consulat, nec Medicinis utatur sub poena gravis culpae.

VIII. Liceat Infirmis cum Praelati benedictione, uti Tibialibus, & Pedalibus, vel aliqua alia re ex Sago albo, vel simili materia, ut se protegant, & foveant, dummodo nisi in agrum de Domino non exeant, nec Sæcularium Domos antea, vel postea ingredi præsumant sub poena reclusionis intra Conventum per integrum annum.

REGULÆ

CAPUT XXIII.

Si qui Religiosi ad hospitandum advenerint &c.

CAPUT XXIII.

De Charitate exercenda cum Hospitibus, Religiosis, ac Sæcularibus.

§. I.

De Hospitibus Religiosis.

I. Superiores benevole recipiant Hospites nostri Ordinis, & necessaria illis suppeditent; sub poena culpae gravis. Ceteri Religiosi familiariter cum illis agant a primaque nocte ipsorum pedes laventur; ac simili charitate, & benevolentia recipiatur quilibet alterius Ordinis Religiosus, qui ad hospitandum in Domos nostras advenerit.

II. Hospites nostri Ordinis transacta prima die, Choro, & aliis functionibus communitatis assistant; nisi forte propter prolixitatem itineris, Superior longiorem illis requiem concedat.

III. Si ultra quatuor dies in Conventu remorentur, pecunias, si quas habent, Superiori tradant, ut in trium claviumarca custodiantur, alioquin poenae culpae gravis per tres dies subiaceant; & Superior illas integre restituat, sub poena suspensionis ab Officio per mensem unum.

IV. Statim, ac Hospites ad Conventum accesserint, Ministro declarent quid curae, & negotii habeant, & absque illius licentia (quamvis Conventuales, vel Provinciales, vel Diffinitores alicujus Provinciae sint) non egrediantur e Conventu, obediantque, sicut Conventuales, Ordinationibus, & præceptis ipsius Praelati, nisi hospes sit Superior Generalis, vel Diffinitor Generalis alterius Familiae, qui tanquam Diffinitores Generales Ordinis habendi sunt circa hæc.

V. Transactis duobus diebus, Hospites Missas celebrent pro intentione, & obligatione Conventus, vel Collegii illius, in quo hospitantur. Si tamen venerint, ut Conventuales a primo die pro illo sacra faciant.

§. II.

De Hospitibus Sæcularibus.

I. Etiam Sæculares benevole, & charitative recipiantur; non tamen in Communi Dormitorio, sed in loco separato hospitentur.

II. Non permittantur Sæculares intrare Cellas, & Officinas Conventus, quamvis illius famuli sint: bene tamen aliqua Persona gravis, sed raro, & cum Superioris licentia, & Religioso comitante. Delinquentes autem, qui ad nos confugerint solum permittantur per tres dies.

REGULÆ

CAPUT XXIV.

Nullus Frater Laicus, sive Clericus &c.

CAPUT XXIV.

De otiositate a nostris fugienda.

I. Nullus Religiosus (sicut præcipit Regula) sit sine proprio Officio juxta prudentem Prælati dispositionem.

II. Officia in communi tabula singulis Hebdomadis æqualiter distribuuntur, & imponantur omnibus Religiosis tam Prælati, quam Subditis, & juxta vires, & occupationes uniuscujusque, prout in nostro Cæremoniali disponitur, & Sacerdotibus, qui jam triginta, & octo annos ab habitu recepto expleverint, solum imponatur humilitatis Officium, nec insuper Fratres Laici, qui eosdem 38. annos habitus compleverunt, vel si Coquinæ, vel Pulsatoris ad Matutinum, & mane ad Orationem Auroræ Officia laudabiliter exercuerint, unumquodque per duodecim annos integros, & continuos, aut saltem per breve tempus discontinuatos, immediatos tamen post professionem, cogantur pulsare media nocte ad Matutinum, nec mane ad Orationem Auroræ, nec ad Coquinam destinentur. Et præcipimus PP. Ministris, quod solis his hoc modo exemptis, & alias aptis onus committant postulandi elemosynas ostiatim. Et similiter præcipimus PP. Provincialibus quod tantum hos jam sic exemptos, & non alios, licet aptiores ad procuracionem Redemptionis, Sacristiæ Officium, Administrationem laborum agri, vel alia hujusmodi eligant, aut designent, nec eligere permittant. Præterea Fratres Laici, qui per sex annos post illos duodecim Officiorum Administratoris, Procuratoris Redemptionis, Eleemosynarii, aut Sacristæ exercitium laudabiliter compleverint, præter humilitatis Officium aliud illis in communi tabula non imponatur ulterius.

III. Prædictæ tabulæ Officia cum magna cura Fratres adimpleant. Quod si quis urgenti causa adimplere quandoque non valuerit, Superiorem tempore apto moneat, ut alium substituatur, sub pœna disciplinæ non monenti.

REGULÆ

CAPUT XXV.

Silentium observent semper in Ecclesia sua &c.

CAPUT XXV.

De Silentio, Clausura, & modo servando in exitu a Conventu.

§. I.

De Silentio.

I. Præter loca, in quibus Regula nostra præcipit, semper observare Silentium, etiam invio-

labiliter servetur in Sacristia, & Claustro, & insuper in omni loco servetur, factò signo post prandium, ut Religiosi ad Cellas se conferant, usque ad Vesperas, vel aliud simile signum; nec non ab Examine Conscientiæ nocturno, usque ad primam diei sequentis. Licebit tamen eis cum Superiore his temporibus loqui super aliquo, quod differri non possit.

II. Præcipimus singulis Religiosis nostris, quod nec inter se, nec cum Sæcularibus unquam deambulent, nec confabulentur in claustro. Si cui opus fuerit, alterum alloqui, id faciat in aula, sive loco ad id destinato a Superiore cum illius licentia.

III. Omnes Religiosi mutuo se honore afficiant: non tamen hoc fiat, urbanitatibus alienis ab humilitate Discalceatorum.

§. II.

De Clausura.

I. Singuli Religiosi in singulis seorsim habitent. Cellis, a quibus non exeant, sine urgenti necessitate, vel ad Chorum, idque præsertim observetur temporibus Silentii.

II. Nullus alterius Cellam (etiam Superioris, absente ipso) ingrediatur sub pœna comedendi semel super Terram. Quod si privatim Cellam de nocte intraverit, privatus sit voce, & loco per mensem; Si autem in aliquo Conventu defectus erga hoc reperiatur, Superior ad illum vitandum præceptum imponat, & majorem penam.

III. Nullus ab alterius Cella extrahat Codices, Libros, vel rem aliam sine licentia Superioris, qui contraverit severe puniatur.

IV. Laudabilis nostri Ordinis consuetudo observetur nempe in Nocte post Litaniam Lauretanam, pulsantur Tabellæ in Dormitoriis, & dicatur sententia spiritalis, cujus meditatione Religiosi in Cellas, lectulosque se conferant, ac intra quadrantes horæ, lucem extinguant, qui intra illud spatium non extinxerit, pronus in Terram die sequenti comedat.

V. Superiores, per se vel suum Vicarium quando expedire viderint, Cellas nocturno tempore visitent: Clausuram vero singulis Noctibus portas iterum obserando Magistra Clavi, quam semper apud se retineant. Qui autem negligens in debita Clausura observanda fuerit, suspensus sit ab Officio per tres menses.

VI. Quando solite processiones per nostra fiunt Claustra, non permittatur ingressus mulierum in illa. Qui secus fecerit, graviter ad arbitrium Provincialis puniatur.

§. III.

De egressu Fratrum e Conventu.

I. Superiores, Redemptores Captivorum, Procuratores, elemosynarum Quæstores, vel loco Procuratoris Conventus alius Religiosus, cum suis sociis poterunt dumtaxat ad Oppidum exire. Et Prædicatores similiter ad concionandum, & Confessarii ad audiendas Confessiones. Quod si in aliquo Conventu fuerint plures hospites, & negotia, poterunt alii egredi cum licentia Difinitorii. Superior autem hujusmodi Constitutioni contraveniens pœna culpæ gravis puniatur. Ipseque ita sit assiduus in Domo, quod Subditi ejus exemplo libenter ferant inclusionem suam. Nec uno, eodemque tempore Minister, & ejus Vicarius extra Cenobium unquam sint.

II. Nullus Superior in locis, in quibus sunt Conventus nostri Religiosum aliquem etiam elemosynæ Quæstorem, sine socio ad oppidum mittat, sub pœna culpæ gravis, prudenterque se gerat in assignatione Sociorum. Quos autem designaverit, recipiant Subditi absque excusatione, sub pœna etiam culpæ gravis. Qua etiam pœna afficiantur

locii,

focii, qui extra Monasterium ita separantur, ut mutuo se non videant, præsertim dictæ elemosynæ Quætores.

III. Ante horam Orationis Matutinæ a Domo nullus exeat absque urgenti necessitate, redeantque omnes ante noctem; Contraveniens autem pronus in Terram panem, & aquam die sequenti comedat. Nec exeant in diebus Feriatis, & in illis, quibus Sæculares habeant ludos, & publicas lætias, spectacula, & similia, excepta causa gravis, & ita urgentis negotii, quod differri non valeat. Qui vero absque illa licentiam diebus prædictis petierit, vel concesserit poenæ culpæ gravis subiaceat.

IV. Quando Religiosi nostri ad oppidum exeunt, in illas tantummodo ingrediantur Domos, ad quas expressam licentiam habent, nec negocia suscipiant, nisi a Superiore commissa, quod si aliquid occurrerit in regressu ad Conventum Prælati exponant. Qui vero parti alicui hujus Constitutionis contraverit poenæ culpæ gravis afficiatur, vel majori, si ratione alicujus circumstantiæ culpa augeatur.

V. Egressurus a Conventu obtenta licentia, indutus cappa simul cum Socio, benedictionem accipiat a Prælati, & Sanctissimo Sacramento breviter orans, idemque faciat in regressu. Tempore autem visitationis actualis a Visitatore benedictionem accipiant. Semperque eandem accipiant Prælati ab aliis sibi Superioribus, in eadem Domo existentibus.

VI. Nunquam Religiosi nostri simul in communi egrediantur ad Funera, vel cantanda Responsoria, nisi in eis locis, in quibus unicus fuerit Conventus, vel Collegium nostris Ordinibus, vel ad Funera, & Exequias Regum, Episcoporum, Prælatorum, & similibus gravium personarum, quando aliæ Religiones concurrant. In his autem, & quibusvis aliis functionibus singulari modestia nostri resplendeant, nec a Communicate aliquis unquam separetur sub poenæ culpæ gravis per tres dies.

VII. Hortamur PP. Ministros, ne permittant, ut Religiosi, qui pro sua infirma valetudine carnibus vescuntur, lino, sive alia re, nostræ austeritatis opposita utantur, iter faciant, vel a Conventu exeant, nisi raro, & iusta de causa, vel in agrum juxta dicta de charitate erga infirmos num. 8.

VIII. Nullus Religiosus sub poenâ gravis culpæ e Domo egrediatur ad agenda negotia Sæcularium, etiam suorum Parentum; Si tamen commode excusari non possit, id liceat ei, obtenta prius alicujus Prælati Superioris licentia.

REGULÆ

CAPUT XXVI.

Juramenta non faciant, nisi magna necessitas.

CAPUT XXVI.

De circumstantiis, quæ concurrere debent pro Juramenti a nostris Religiosis faciendis.

Juramenta non faciant, nisi magna occurrerit necessitas in causis iustis, & honestis, cum licentia sui Prælati, vel iusti ab aliquo, qui id præcipere eis possit. Qui autem absque istis circumstantiis juraverint, disciplina Conventuali plebantur.

REGULÆ

CAPUT XXVII.

Pignora non accipiant, Depositum auri &c.

CAPUT XXVII.

Prohibetur Nostris Religiosis acceptio Pignorum, & Depositorum.

Præcipit nostra Regula capite isto, ne pignora, vel deposita auri, argenti, vel pecuniæ a Nostris suscipiantur. Quare qui contraverit tanquam violator Regulæ puniatur.

REGULÆ

CAPUT XXVIII.

Si quod vitium in re, quæ venditur &c.

CAPUT XXVIII.

Præcipitur, quod defectus rei vendenda manifestetur Emptori.

Religiosi Nostri veritatis, & iustitiæ amatores esse debent, ideo manifestent Emptori vitium, si aliquid notum ipsis fuerit in re, quam vendere volunt sub poenâ gravis culpæ infligendæ non indicanti.

REGULÆ

CAPUT XXIX.

Capitulum si fieri possit, singulis Dominicis diebus &c.

CAPUT XXIX.

De Capitulo Conventuali, & Consiliariis Conventus.

§. I.

De Capitulo Conventuali.

I. Nullus nisi Sacerdos, & post tres annos a professione, votum habeat in Capitulo Conventuali.

II. Quando juxta nostram Regulam, & Constitutiones, res aliqua a Capitulo Conventuali decerni debet, Superior illam proponat Communitati die antecedenti, & in sequenti definatur per secreta suffragia a Prælati, & Consiliariis regulanda.

III. Ut semper constet quænam res definitæ, & determinatæ sunt a Capitulo Conventuali, in quolibet Conventu, & Collegio sit Secretarius electus de corpore ipsius Capituli, & ab eodem Capitulo cum consilio, & assensu Provincialis. Qui quidem Secretarius in libro ad id destinato, scribat omnia Decreta prædicti Capituli, approbationes Ordinandorum, & similia, & postquam ea legerit ipsi Capitulo; Minister, & Consiliarii subscribant, & ipse quoque Secretarius tanquam attestans.

IV. De omnibus actis, ac determinatis in Capitulo semper custodiatur secretum. Si quis vero aliquid revelaverit aliis Religiosis, non Capitularibus, vel Sæcularibus, maxime quando Prælati Secretum commendavit, ad arbitrium Provincialis privetur voce activa in Capitulo Conventuali, juxta inconvenientiam, ex revelatione subsequuta.

§. II.

De Consiliariis Conventuum, & eorum officio.

I. In quolibet Conventu, seu Collegio Pater Provincialis designet quatuor Consiliarios,

ex quibus duo primi Officium exercent, & in eorum absentia alii duo. Et cum actu exercentibus consulat Prælatus omnes res, ad Conventus administrationem pertinentes, exceptis gravioribus, maiorisque ponderis: Istæ enim per majorem partem Capituli Conventualis decerni debent.

II. In singulis Conventibus, & Collegiis singulæ sint pro custodiendis pecuniis Arcæ trium Clavium, quarum alteram Superior, & duas alias Consiliiarii Officium exercentes habeant. Et sine assistentia cunctorum trium, neutiquam Arca ista aperiat.

III. In dicta Arca sit liber, in quo scribatur omnis pecunia, quæ recipitur, & expenditur, & ex quo procedit. Sit etiam alter liber, in quo clare, & distincte scribatur, quomodo satisfactum est oneribus Missarum, suffragiorum, ceterarumque obligationum perpetuarum, & temporalium, quæ Conventus habet, & qualiter etiam sit satisfactum Missis, & suffragiis pro nostris Religiosis defunctis. Sit quoque liber alter, in quo scribantur quantitates Tritici, Ordei, Vini, Olei, & simillium, quæ quocumque titulo recipiuntur, & in Conventu expenduntur, ac denique sit liber alius pro Redemptione Captivorum, ut dictum est Cap. II. §. I. n. IX. in quo scribantur non solum, quæ Conventus separat pro dicta Redemptione, sed etiam omnia, quæ quoquo modo, & titulo pro recipiuntur. Et de omnibus in hoc numero dictis, Superior, & Consiliiarii in fine cujusvis mensis rationem conficiant, & in prædictis libris scribant, & subscribant. Quod si in hoc fuerint negligentes, severe puniantur ad arbitrium Provincialis.

IV. Etiam in quolibet Conventu, & Collegio sit in Arca trium Clavium, seu in Archivio liber magnus nomine Protocollo, in quo clare, & cum distinctione scripta sint, & scribantur Fundatio, & status Conventus, obligationes perpetuæ Missarum, suffragiorum, Bona stabilia, & immobilia, & Censui tam in favorem, quam contra. Et in eodem Protocollo sit quoque Index, & Inventarium omnium scripturarum in favorem Conventus cum notatione loci, temporis, & scribæ a quo signatæ sunt, ac denique in dicta Arca, vel Archivio custodiantur omnes, & quæcumque scripturæ, Instrumenta, & Inventaria pertinentia ad Conventus, vel Collegii bona.

REGULÆ

CAPUT XXX.

Non solum Fratribus, sed & Familia Domus.

CAPUT XXX.

De Capitulo, collatione spirituali, ac exhortatione in diebus Dominicis.

I. Singulis Dominicis diebus ante Primam in omnibus Conventibus, & Collegiis Capitulum juxta tenorem Regulæ in Aula Capitulari fiat, in quo Prælatus hortetur Religiosos ad observantiam, majoremque perfectionem illorum, culpas corrigat, agatque de receptis, ac separatis, & separandis pro Redemptione Captivorum, de statu Domus, & ejus substantia, audiatque Subditos Capitulares, quæ ad perfectius ipsius Conventus, vel Collegii regimen in ipso Capitulo proposuerint, & quod expediens videatur, exequi curet. Quibus finitis, si adhuc non sit hora recitandi Primam, reliquo tempore usque ad illam, omnes in Communi mentaliter orent.

II. Prima cujuslibet Mensis Dominica ante correctionem culparum, & ante omnia prædicta n. r. habeant Fratres per spatium dimidiæ horæ collationem spirituales de aliquo vitio extirpando, seu virtute adipiscenda, vel de puncto aliquo Oratio-

nis; Et omnes suam sententiam, & judicium pronuncient: Ac denique Superior brevem erga eandem rem concionem agat. Ministri vero, qui per integrum annum prædictam collationem omiserint, inhabilis declaretur, imo vi hujus Constitutionis tanquam declaratus habeatur, & a Provinciali privetur.

III. Insuper præter Dominicos dies, bis etiam in Hebdomada advententis, culparumque correctio in eadem aula Capitulari fiat; a Paschate quidem usque ad primam diem Octobris, immediate post Vesperas, reliquo vero tempore anni post Completorium.

IV. Omnia prædicta tam videlicet collationes, & exhortationes, quam culparum correctiones solum fieri possunt a Superioribus Generalibus, Provinciali, Ministro, Præsidenti, vel Vicario.

REGULÆ

CAPUT XXXI.

De omnibus rebus, & Clamoribus &c.

CAPUT XXXI.

De correctione culparum, de earum gravitate, & penis.

§. I.

De modo animadvertendi culpas in Capitulo.

I. Singulis Hebdomadis designetur Sacerdos, cujus Officium sit zelare observantiam, & charitative, ac simpliciter proponere in Capitulo Culpas Religiosorum infra Hebdomadam quidem leviores; die vero Dominica, quæ majoris sint ponderis; Idemque faciat Capituli Præses. Hortamurque zelatorem, quod fideliter, & sine Personarum acceptione suum adimpleat Officium. Ne autem ausui alicui imputetur sine prævia consultatione sui Ministri, gravium, seniumque Religiosorum culpas quantumvis leves, non proponat in publico.

II. Ut Sanctæ nostri Ordinis consuetudines observentur. Superiores pro culpis levibus flagris cædant Religiosos, imponantque Mortificationes ordinarias, & extraordinarias, per Refectorium in publica Mensa faciendas, in quarum exercitio, ipsi voluntarie præcedant, ut eorum vestigia Subditi libenter sequantur.

III. Hortamur Religiosos, quibus in Capitulo nulla fuit adscripta culpa, quod ipsimet se accusent pro humilitatis exercitio.

IV. Animadversus æquo animo ferat, & humiliter Poenitentiam accipiat absque satisfactione, nisi de aliquo fuerit a Præsede interrogatus, & tunc submisit, & breviter satisfaciatur. Sit tamen semper Justitia, & lenitas in Corrigente, & in Correcto submisso.

V. Si quis in Capitulo suas, vel alienas culpas, absque licentia excusare, & defendere voluerit, statim severe puniatur ad arbitrium Præsidis Capituli, nisi prudentia dicente, melius videatur, punitionem in commodius tempus differre. Nemoque de culpis animadversis conquiratur, sub pœna jejunii in pane, & aqua tantum.

§. II.

De gravitate Culparum, & earum penis.

I. Non solum Generalibus gratiæ Dei auxiliis, verum, & specialibus Religiosi muniuntur; Atamen talis est humana fragilitas, ut timere possint lapsus etiam graves, cum in Cælo, Paradiso, & Collegio Apostolico nonnulli defecerint. Quare prudenter prævidentes designamus omni generi Culparum, (nempe lævi, mediæ,

gravi,

gravi, graviori, & gravissima) sequentes penas.

II. Culpa levis est errantem in Choro, in recitatione, vel cantu, non statim Terram osculari; Præsto item non esse actibus Communitatis, manducare, & bibere absque licentia, & his similia. Pro Culpis istis infligatur poena non nihil recitandi, vel faciendi in Refectorio aliquam mortificationem ordinariam.

III. Culpa media est minus decenter Divinis Officiis interesse; frangere aliquod Capitulum præceptum Regulæ, de more habere negligenter, & tarde interesse actibus, & functionibus Communitatis, negligentem quoque esse in adimplendo Officio de Communi tabula, vel in exequendis simplicibus mandatis Superiorum, contendere immoderate cum Sæcularibus, vagari per Conventum, res ad Ecclesiam pertinentes irreverenter tractare; libros, & alia hujusmodi communia negligenter curare. His culpis arbitrio Superioris poenæ corresponsdeant.

IV. Culpa gravis est committere quodcumque Peccatum Mortale absque Scandalo. Si alicui ex istis non fuerit in Constitutionibus nostris peculiaris poena designata, Minister (cui competit gravem culpam judicare) Delinquentem poterit in Carcerem conjicere, vel aliam poenam ad arbitrium imponere, attentis qualitatibus Culpæ.

V. Etiam reducitur ad Culpam gravem ludere absque Scandalo Cartis pictis, taxillis, & similibus, sumere absque licentia aliquas res communes ab Officiis, vel eas, quas Fratres habent ad usum, dicere, aut scribere alteri aliquod opprobrium, aut malitiosum verbum, verba quoque inhonesta proferre, aut cum mulieribus immodeste, & invective colloqui. Pro his, & similibus pleantur Rei flagellis in Capitulo, & jejuniis in pane, & aqua tantum, vel recludantur in Cellis per aliquot dies, post asperam reprehensionem.

VI. Culpa gravior est committere quodcumque Peccatum Mortale cum Scandalo, vel quodcumque Peccatum incontinentiæ, contumaciæ, inobedientiæ, vel Apostasiæ etiam sine Scandalo. Pro his culpis, & unaquaque illarum Reus incarcerabitur per tres menses, & privabitur voce, & loco per annum, vel in Capitulo flagellabitur a Præsede, & a tota Communitate, & semel jejunabit in pane, & aqua tantum, ac in Cella recludetur pro tempore culpæ proportionato. Qua Poenitentia durante, nullus Reus exerceat Officium. Quod si Sacerdos fuerit, Missam non celebret: Si Frater ad Chorum Deputatus, poterit circulus Coronæ pro tempore Carceris ei radi; Si vero Laicus indui poterit vestimento fusci coloris. Quas, & similes penas adhibere valebit Provincialis pro arbitratu suo; semper tamen proportionatas cum qualitatibus Culpæ.

VII. Culpa gravissima est committere delictum, cui in jure poena Mortis, vel Triremium inflicta est; v. g. ponere libellos infamatorios, fingere, & adulterare subscriptiones, vel sigilla Superiorum; patrare facinus aliquod, propter quod Delinquens expelli debeat, propter hæc a Diffinitorio Generali suo gravissime puniantur Rei, attenta delicti qualitate, vel deponantur, ut si Judicibus visum fuerit ex meritis causæ, expellantur a Religione servata forma infrascripta Cap. 33. §. 2. Gravissimas enim culpas judicare Diffinitorio competit.

§. III.

De nonnullis animadvertendis erga dictas penas.

I. Quando in nostris Constitutionibus ponitur poena suspensionis, vel privationis (etiamsi inihi dicatur ipso facto) non intelligatur ante, sed

post Sententiam Judicis super facto. Et quando absolute dicitur, quod aliquis careat voce, intelligatur de utraque, activa nimirum, & passiva.

II. Si in Capitulo Dominicali præsens fuerit aliquis Sacerdos, privatus voce, postquam egressi sint ab illo omnes Fratres Laici, & Choristæ, Præses corrigat eum, si vel ipse, vel zelator aliquam notavit Culpam, & statim præfatus e Capitulo exeat. Privatus sede, seu loco; si Sacerdos sit, sedeat post omnes alios Sacerdotes, nisi Judex alium inferiorem locum illi designaverit; & proportionem servata, similiter fiat cum non Sacerdotibus.

III. Quando in nostris Constitutionibus designatur poena privationis officii, & vocis, si delinquens officium, & vocem non habeat, infligatur illi alia proportionata poenitentia.

IV. Suspensi ab officio remaneant in suis propriis Domibus, nisi suspendens, vel Superior Generalis alios Conventus illis assignet pro tempore suspensionis.

V. Quando pro poenitentia imponitur jejunium in pane, & aqua, poenitens adimpleat in Refectorio ad primam Mensam pronus in Terram, absque Mapula, & Caputio.

VI. Volumus, quod illi, qui de more habuerint committere culpas leves, puniantur augendo poenam proportionatam culpæ, juxta continuationem in ea, ita ut dum non respiciant semper poena augeatur: Et contra vero Superior qui poenitentiam imposuit poterit prudenter, & attentis circumstantiis minuere illam eis, qui humiliter adimplent, & signa emendationis ostendunt.

VII. Culpis illis, quibus Constitutiones nostræ poenas non statuunt, Superiores pro suo arbitrio imponant proportionatas semper cum delictis, & circumstantiis, & ad similitudinem hic designatarum.

VIII. Ad puniendum delicta semper attendantur personæ, & circumstantiæ, ut sic, vel augeatur, vel minuat poena.

IX. Prælatus inferior obligatus sit fidem facere Superiori, qualiter poenitentia ab ipso imposita executioni mandetur.

§. IV.

De Carcere nostrorum Conventuum.

I. In omnibus nostris Conventibus, & Collegiis sit locus securus, ac deputatus ad custodiam Reorum, non tamen adeo rigorosus, ut in discrimen veniat salus Religiosorum inibi inclusorum, & sint in eo compedes, vincula, aliaque necessaria ad poenam, & majorem Custodiam delinquentium.

II. Si aliquis propter sufficientem alicujus gravis delicti probationem justus fuerit a Judice incarcerari, exuatur in ipso carcere Habitu albo, & induatur Vestimento fusci coloris; Poteritque, si Reus fuerit ad Chorum deputatus, in eodem carcere Coronæ circulus ei radi.

III. Si propter negligentiam, vel malitiam Custodis Carceris Reus aufugerit, Custos in Carcere conjiciatur, & juxta gravitatem culpæ puniatur.

IV. Si quis quoquo modo opem tulerit Incarcerato, ut aufugiat: si effectus non fuerit secutus, incarceretur per viginti dies: si effectus secutus, sit in Carcere toto tempore, quo Delinquens debebat esse. Carcerem autem confringentibus tempus incarcerationis duplicetur.

V. Si quis sine licentia Superioris visitaverit, vel alloquutus fuerit incarceratos, poenæ culpæ gravis per unum diem subiaceat.

VI. Prælatus per se, vel per alium curet de solatio Incarceratorum, & de exhortatione ad tolerantiam. Libros spirituales illis concedat,

sed

sed non atramentum, nec alia ad scribendum requisita, nisi raro pensatis circumstantiis, & cum scientia eorum, quæ scribunt.

R E G U L Æ

C A P U T XXXII.

Nullus Fratrum Fratrem suum in publico accuset &c.

C A P U T XXXII.

De pœna contra ledentes famam aliorum.

I. Si quis alterius famam apud Religiosos nostri Ordinis læserit, & convictus fuerit, pœna talionis puniatur, sicut præcipit Regula, & ante omnia famam restituat. Si vero nostræ Religionis decorem, & suorum Religiosorum existimationem infamiae labe denigraverit apud Sæculares, vel Religiosos alterius Ordinis, præter pœnam supradictam careat voce activa per triennium, & inhabilis sit ad omnia Ordinis officia.

II. Si quis falsum testimonium in re gravi contra alium dixerit, & convictus fuerit, præter pœnam talionis, nunquam in testem produci valeat.

R E G U L Æ

C A P U T XXXIII.

Si quis scandalum, vel aliquid hujusmodi fecerit &c.

C A P U T XXXIII.

De Apostatis, & Fugitivis, Incorrigibilibus, & manus violentas in alios iniicientibus.

§. I.

De Apostatis, & Fugitivis.

I. Ille reputandus, habendusque est, ut Apostata (quantum ad pœnam) qui absque licentia Superiorum vagatur extra Conventum sine Habitu, habeat, vel non, intentionem redeundi ad Claustra, aut etiam cum Habitu, si per octo dies extra Claustra permanserit. Ille ergo ipso facto sit excommunicatus, & pro tali promulgetur a Superiore coram Communitate. Item qui de nocte sine licentia e Conventu exierit, eodem modo sit excommunicatus, & velut Apostata puniatur.

II. Si quis absque licentia exierit e suo Conventu, vel a confinio, & jurisdictione sui Prælati immediati, statim ac Domum redeat, incarcerationetur, etsi consiterit confugisse ad Superiorem Prælaturam, non habeatur pro Excommunicato: Poterit tamen arbitrio Superioris puniri, si justam causam recursus non reddiderit. Si vero aliorum divertit, & via recta Superiorem non adivit, severe puniatur.

III. Statim ac sit notitia de alicujus Religiosi exitu a Conventu sine licentia, quamvis recurat ad Superiores, Prælatus illius processum formet de fuga, & certiores faciat Superiores, Generalem, & Provincialem de illa, & de die, ac causa ipsius fugæ. Superior vero Generalis fugam denuntiet Procuratori Generali pro sua Familia existenti in Curia Romana.

IV. Et quia se. re. Urbanus VIII. per suas litteras in forma Brevis sub die 4. Aprilis 1637. incipien. *Alias a Nobis*: (post alteras quoque ab eodem, & a se. re. Paulo Papa V. emanata) præcipit, ut nullus nostri Ordinis Religiosus, ad alium quemquam Ordinem, Religionem, sive Congregationem (excepto Ordine Cartusianorum petita, & obtenta licentia, a Superioribus nostri Ordinis) sub Apostasiæ, & Infamiae perpetuæ nota, atque excommunicationis latæ sententiæ pœna, etiam emissionis quarti voti, seu perfectioris, & humilioris vitæ præsumptione, aut strictioris

Regulæ, seu Observantiæ prætextu, vel contemplatione, vel quavis iusta, probabili, aut legitima causa, se transferre audeat; Ideo literæ præfatæ inviolabiliter serventur.

V. Apostata, & Fugitivi pro prima vice, & fuga puniantur juxta qualitatem culpæ, & ipso facto amittant antiquitatem sedis, & loci, & in futurum illorum antiquitas incipiat a die regressus ad Ordinem post dictam primam fugam, nisi Capitulum Generale illis antiquitatem restituat. Qui secundam fecerit, eadem pœna afficiatur, & insuper per unum Annum incarcerationetur; Pro tertia vero fuga (vel per unum Annum, si per Annum duraverit) si tales non expellantur pœnis impositis pro prima, & secunda fuga plectantur. Et præterea inhabiles sint ad Prælaturas Ordinis, & voce activa careant, nisi a Capitulo Generale restituatur eis. Si quis vero Apostasiæ ratione excommunicatus celebraverit, gravioribus pœnis severiusque multetur.

VI. Denique non solum Patribus Ministris, verum etiam omnibus Religiosis facultatem, & auctoritatem concedimus, ut in casu necessitatis possint capere, & comprehendere apostatas, & fugitivos, cujuscumque Provinciæ, aut Domus sint. Hortamurque in Domino Superiores, & eorum conscientias oneramus, ut curent diligenter, & caute compellere, & revocare fugitivos sub pœna gravis culpæ per tres dies.

§. II.

De Incorrigibilibus, & eorum expulsionem.

I. Ille Religiosus judicandus est incorrigibilis, qui audens committere, & repetere graves culpas, admittere non vult pœnitentiam legitime a Superiore pro illis impositam. Similiter ille qui tribus diversis vicibus punitus pro culpis gravibus ad meliorem vitæ rationem non redit. Etiam ille cujus emendatio desperatur propter ipsius obstinationem, & pravos mores.

II. Incorrigibiles, vel perpetuo ergastulo sunt mancipandi, vel a Religione expellendi, observando in omnibus Decreta Sacræ Congregationis Concilii publicata de mandato se. re. Urbani VIII. anno 1624. die 21. Septembris, & Innocentii XII. die 24. Junii anno 1694, quando autem expulsio alicujus fuerit executioni mandanda, prius in Capitulo Conventuali sententia legatur, & flagris casus a Communitate coram ipsa expolietur Habitu.

III. Nullus Superior, nec Pater Minister Generalis, expulsi litteras testimoniales concedat, illos ad Sedem Apostolicam rejiciens, vel jubens aliam ingredi Religionem, sed tantum tradat litteras fidem facientes de expulsionem facta, juxta dicta Decreta Sacræ Congregationis, & in quibus etiam exprimentur pœna expulsi imposita a Judicibus in Sententia expulsionis.

IV. Sententiæ in Causis Criminalibus prolatae, & Reis intimatae non statim executioni mandentur, quin prius revideantur & iterum examinentur causæ, si Rei ipsi erga hoc supplicationem fecerint, & humiliter id postulaverint.

V. Appellare a correctione, & pœnitentia regulari ad externum Judicem, prohibitum est per se. re. Sixtum V. Gregorium XIII., & Clementem VIII. Quare si quis ab illa appellaverit, severe puniatur ad arbitrium Diffinitoris sui.

§. III.

De injicientibus manus violentas in alios.

I. Si quis minatus fuerit, vel manus violentas in aliquem injecerit, vel eum percusserit, arbitrio Ministri puniatur, attenta gravitate culpæ. Quod si ea commiserit contra aliquem

Præla-

Prælatum inferiorem Provinciale incarceretur, & aliis pœnis afficiatur ab ipso Provinciali, considerata prudenter qualitate delicti. Si vero contra Provinciale, vel Diffinitorem Generalem, a suo Superiore Generali Delinquens puniatur, attenta semper qualitate culpæ. Si autem contra Superiorem Generalem a suo Diffinitorio Generali. At si ira ductus aliquis Prælatus in subditum suum violenter manus injecerit, prædictis pœnis afficiatur a suo immediato Superiore.

R E G U L Æ

C A P U T XXXIV.

Si quis Frater in Fratrem peccaverit &c.

C A P U T XXXIV.

De Inferentibus injuriam aliis, ac de Correctione fraterna.

I. Religiosus, qui alteri injuriam fecerit sive præfenti, sive abfenti, juxta arbitrium Ministri puniatur, attenta culpæ gravitate.

II. Si quis scit alium commisisse aliquod peccatum, si occultum est, & speratur emendatio, corripiat eum secreto, juxta Evangelium; & nulli, neque Superiori per præceptum, adhuc intra Visitationem inquirenti, id revelet, sub pœna Carceris per tres Menses, si ex tali revelatione scandalum sequatur. Si vero non sequatur, afficiatur pœna culpæ gravis per sex dies, & semper ante omnia honorem restituat: Mens enim Religionis non est scrutari occulta, ante correctionem fraternam. Si vero correctio facta non prodesset, vel si antequam illam faciat, prudenter judicet, quod nihil proderit, revelet Superiori pio, & cordato, ut suo consilio, & efficaciori documento, vel aliis convenientibus mediis Reus ad meliorem se frugem recipiat.

III. Si quis contra bonum commune, & honorem nostræ Religionis aliquod delictum patraverit, qui de illo notitiam habuerit, denuntiet Superiori, ut Patri, etsi culpæ qualitas, & circumstantiæ exigant, etiam ut Judici deferat, qui lapsi salutem procuret, & decorem Religionis recuperet.

R E G U L Æ

C A P U T XXXV.

Si pro necessitate Domus debitum aliquod fuerit contrahendum &c.

C A P U T XXXV.

De modo contrahendi debita & de cura in eis solvendis.

I. Nullus sive Minister, sive Præses, sive Procurator, sive particularis quilibet Religiosus audeat, imo nec valeat debitum aliquod contrahere, sine consilio, & assensu Capituli Conventualis, ut præcipit Regula.

II. Nullus Minister in fine sui officii relinquat Domum suam oneratam debitis excedentibus quantitatem centum ducatorum; absque licentia sui Provincialis sub pœna inhabilitatis perpetuæ ad ulteriora Ordinis officia; Diffinitorium autem Provinciale attentis rationibus Statuum, Conventuum, & Collegiorum, quæ ante suum Capitulum mitti debent ad ipsum, prædictam inhabilitatem declarare tenebitur, eandemque declarationem, & merita ipsius tradere Præsidi Capituli ante primam ejus sessionem, ut Præses ipse curet, quod in Archivio Generali custodiatur in futurum. Si autem aliqua via Nobis authentica constiterit, Ministrum, & Consiliarios subscripsisse hujusmodi rationem status suæ Domus sub-

ticendo debita, Consilarii priventur Officio, & voce careant deinceps in Capitulo Conventuali; Minister vero renunciare debeat officium tanquam qui antea fuerat inhabilis, nisi attento rerum statu per Ministrum Generalem dispenseretur. Et præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub præcepto formali Ministro Successori, ut curet solvere confectum debita sui Antecessoris, & ante illorum solutionem nullas expensas faciat, nisi præcise pro Victu, & Vestitu Religiosorum, sub pœna suspensionis ab officio, & infligenda a Diffinitorio post puram informationem de non solutione debitorum, & expensis factis in Fabrica, aliisque præter dicta.

III. Inhibemus Conventibus omnibus, & Collegiis nostris ne accipiant pecuniam ad Censum sine requisitis solemnitatibus, ac licentia in scriptis sui Diffinitorii Provincialis.

R E G U L Æ

C A P U T XXXVI.

Si quisquam de substantia Domus violentiam fecerit &c.

C A P U T XXXVI.

De Modo servando in Litibus, & Negotiis.

I. Nullus sive Prælatus, sive Procurator incipiat causam, & litem, quin observet circumstantias, quas Regula Nostra disponit, & præterea a suo Provinciali, vel immediato Superiore prius obtineat licentiam. Quod si hoc facile haberi non possit, & Causa urgeat, lis inchoari poterit de consensu Capituli Conventualis, & statim Provincialis, vel Superior certior fiat.

II. Strictè præcipimus omnibus Religiosis, ne ipsimet, nequidem extrajudicialiter adeant Tribunalia Secularia pro negotiis mere temporalibus agendis, nisi urgente causa nostræ Religionis; neque inconsulto suo immediato Superiore Judices alloquantur, intercedendo, vel instando, sub pœna reclusionis intra Claustra, vel suspensionis a suo officio per annum.

III. Nullus ex nostris, sine sui Prælati Superioris facultate officium exerceat Testamentarii, sub pœna suspensionis a suo officio, voce, & loco per tres menses. Si vero aliquis Executor Testamenti fuerit nominatus, & commode absque mora prædicta licentia haberi non possit, & judicio Ministri, & Consiliorum expediens videatur statim exercere dictum officium, illud exerceat, ita tamen, ut ad prosecutionem, & perfectionem illius obtineat intra duos primos menses præfatam facultatem. Copia item Testamenti subscripta a Ministro, & Consiliariis mittatur suo Superiori immediato, ut judicet, an expediat, vel non, & pro quo tempore, ac quibus circumstantiis concedere facultatem.

IV. Nulli Superiori liceat Judicis Conservatoris munus exercere absque speciali Summi Pontificis licentia.

V. Nullus item Religiosus sit Patronus piæ alicujus memoriæ, vel Administrator bonorum, quæ non sint nostræ Religionis sine expressa licentia sui Diffinitoris Generalis, nisi casu, quo Patronatus, & administratio annexa sint officio, quo quis fungitur in Religione.

REGULÆ

CAPUT XXXVII.

Sollicite vero Minister provideat &c.

CAPUT XXXVII.

De diligentia adhibenda a Prælati erga observantiam Regulæ.

I. Hortamur in Domino omnes Prælatos, sint valde solliciti in observantia Sanctæ Nostræ Regulæ, sicut ipsa disponit, ut ipsorum exempti Subditi perfectius adimpleant illius præcepta. Ipsosque Prælatos de docendo monemus, ne se iudicent legum arbitros quando penæ non referantur arbitrio illorum; & ut penitus sublato prætextu pietatis in matrem Religionem exutiles, ipsi vigiles, & Pastores pro viribus tueantur observantiam, præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub præcepto formali omnibus, & singulis quantumvis Superioribus nostræ Religionis Prælati, quibus per has Constitutiones nulla fuerit commissa facultas, quod minime dispensare præsumant, nec audeant dissimulare, quando culpis in eisdem statuitur pena suspensionis, privationis, aut inhabilitatis. Quod quidem præcipimus sub eadem pena, Reo non applicata, quam solum Minister Generalis poterit dispensare, attentis circumstantiis, quæ occurrant.

II. Nullus Prælati ita se occupet in negotiis, etiam causarum piarum, quod gubernio Domus, & vita communi sequenda impediatur. Nec Subditis id ipsum ullo modo permitti debeat.

III. Ministri a suis Conventibus, seu Collegiis absentiam ultra octo dies non faciant sine licentia sui Provincialis.

REGULÆ

CAPUT XXXVIII.

Non liceat Superioribus subditorum Confessiones audire &c.

CAPUT XXXVIII.

De Confessariis, Prædicatoribus, Lectoribus, Studentibus, Collegiis, & Bibliothecis.

S. I.

De Confessariis Religioforum.

I. Visitatores in qualibet visitatione deputent in scriptis Confessarios pro Religiosis, illorumque facultas durabit usque ad sequentem visitationem, in qua facta designatione, cesserit præterita, etiam si concessa fuerit a Prælato Superiori illi, qui tunc visitat. Et nullus, sive Hospes, sive Conventualis, nisi antea fuerit Prælati Superior illius Domus, vel Diffinitor Generalis, vel Minister illius, audeat Confessiones Religioforum audire sine prædicta designatione pro illo Conventu, vel Collegio, in quo existit, quamvis ad munus istud deputatus sit pro alio Conventu, vel Collegio etiam ejusdem Provinciae.

II. Patres tamen Diffinitores Generales actuales Ordinis in toto Ordine, Familiae in sua Familia, & Diffinitores Provinciales actuales intra suam Provinciam poterunt absque limitatione audire Confessiones cujuslibet Religiosi nostri Ordinis, & similiter cuicumque Sacerdoti idoneo peccata sua confiteri. Eodem modo Patres Ministri absque limitatione excipere possunt Confessiones suorum Subditorum, in casibus a Regula dispositis, & ipsemet confiteri peccata sua cuilibet Subdito suo idoneo.

III. Magister Novitiorum Confessiones eorum audiat: Semel tamen in quolibet mense (die a Patre Ministro assignanda) permittatur illis confi-

teri alteri Confessario approbato pro Religiosis, designando etiam ab eodem Ministro. Recenter Professi semper confiteantur suo Magistro, & alteri Confessario ex approbatis, deputando etiam a Ministro. Idemque intelligatur de Collegis Artibus Studentibus.

IV. Si in aliquo Conventu, vel Collegio deficient Sacerdotes approbati a Superioribus pro excipiendis Confessionibus Religioforum, Minister deputet idoneos, & ad id necessarios; donec sit copia approbatorum. Poteritque tam istis, quam illis (quando expedire judicaverit) impedire, ne audiant Confessiones. Et cuilibet ex sibi Subditis poterit dare facultatem confitendi cuicumque Sacerdoti idoneo sui Conventus, etiam non deputato a Superiori Prælato, tamen si sit copia Approbatorum; Id tamen raro fiat.

V. Quando Religiosi nostri iter faciunt, vel sunt in aliquo Oppido, ubi Monasterium nostrum non est, nec habeant Confessarium nostri Ordinis approbatum poterunt confiteri peccata sua Sacerdoti simplici, idoneo nostræ Religionis, vel cuilibet Confessario approbato Religioso, vel Seculari.

VI. Decernimus, quod Sacerdotes nostri non habentes facultatem audiendi Confessiones Religioforum nostrorum concessam, vel per Constitutiones nostras, vel per Superiores, qui illas concedere possunt, non valeant accipere Confessiones etiam Sacerdotum nostrorum.

S. I.

De Confessariis Secularium.

I. Nulli ex nostris liceat audire Confessiones virorum Secularium, sine eo, quod habeat tres annos completos sui Sacerdotii, & sine facultate Ordinarii, ac sui Provincialis. Qui quidem prius simul cum Ministro Conventus, & alio Religioso docto, ac virtute prædico ab ipso Provinciali designato, illum examinet de scientia morali, per secreta suffragia approbent, vel reprobent. Si autem Provincialis non potuerit interesse examini, alium pro illo deputet Religiosum, loco ipsius.

II. Ad audiendas Confessiones Faminarum, quilibet ex nostris debet habere licentiam sui Diffinitorii Generalis, petitam a Patre Provinciali, consulto Ministro Domus, ac insuper debet prius audisse Confessiones virorum Secularium laudabiliter, & per duos integros annos.

III. Qui sine requisitis, & facultatibus expressis in duobus numeris antecedentibus ausus fuerit Confessiones audire, vel examini Ordinarii sine licentia Ordinis se exponere, privatus sit Ministerio excipiendi Confessiones, neque ad illud ei unquam licentia concedatur, nisi per Capitulum Generale.

IV. Ad hoc autem, ut Confessarii post obtentam facultatem excipiendi Confessiones, negligentes non sint in Studio; nec Doctrinam Moralem pro derelicta habeant, præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ, & sub præcepto formali Patribus Ministris, quod inviolabiliter curent, & ad id obligent omnes Confessarios tam virorum, quam Faminarum (exceptis, qui sint, vel fuerint Prælati, vel Ministri, vel Sacre Theologiæ Lectores) ut semel in Hebdomada habeant inter se Conferentiam moralem, nullo eorum deficiente, nisi propter infirmitatem: Dies autem, tempusque designabitur a Ministro. Præterea omnes, qui interesse debent Conferentia, examinentur indispensabiliter, in secunda visitatione cujuslibet triennii a Visitatore, & a duobus Religiosis designatis Num. 1. hujus §. qui per secreta Suffragia approbent, vel reprobent, & a reprobo licentiam auferat Visitator. Hoc autem examen semper fiat, donec Confessarii expleverint viginti annos laudabilis

Exercitii

Exercitii audiendi Confessiones, & post viginti annos, non amplius examinentur.

V. In Ecclesiis nostris sint Confessionaria amovibilia ex decante ligno fabricata. Nullus autem Confessarius Faminarum audiat Confessiones, nisi in aliquo ex prædictis Confessionariis, neque earum Confessiones excipiat, nisi qui actualiter sit, vel aliquando fuerit Prælatus, vel qui ætatis annos quinquaginta habeat, vel licentiam a suo Prælato pro casu raro, & expressam pro qualibet vice. Ad Confessiones autem virorum poterunt esse Confessionaria in Claustris parietibus elaborata, dummodo cum Ecclesia nec parvam communicationem habeant.

VI. In nullo ex dictis Confessionariis Religiosus aliquis fideat, qui Faminarum Confessarius sit, nisi tunc Ecclesia sit clausa. Qui secus fecerit poena culpæ gravis puniatur; Quod si iteraverit, inhabilis maneat ad obtinendam facultatem, audiendi mulierum Confessiones, vel alia æquivalenti poena afficiatur, juxta statum suum.

VII. Licentia excipiendi Confessiones virorum, siue Faminarum non intelligantur absolute, & in perpetuum concessæ, sed dependenter a voluntate Religionis, quæ illas poterit limitare, abolere, & tollere sine obligatione reddendi Causam. Quod non intelligatur cum illis Religiosis, qui sunt, vel fuerint Prælati, vel qui habeant quinquaginta ætatis annos: aliorum autem licentia tantum judicentur continuari, & permanere, quas subscriptas relinquat Visitator in sua visitatione, vel Superior Generalis, quando Conventus perambulet; & ita non subscriptæ eo ipso cessent.

VIII. In Oppidis, in quibus sunt Conventus nostri non concedatur licentia ad exitum de Domo pro audiendis continuo in diebus determinatis Confessionibus Sæcularium, nisi raro, & cum licentia in scriptis Superioris Generalis.

IX. Nullus Religiosus in loco aliquo Officium Parochi exerceat, etiam pro parte sub poena culpæ gravis per tres dies, nisi Domui nostræ sit annexa cura animarum, alias nec Difinitorium Generale valeat dispensare in Constitutione ista. Nec Fratres qui Faminarum Confessarii non sunt, mittant Prælati pro audiendis virorum Confessionibus ad Oppida illa, in quibus non est Conventus noster.

§. III.

De Prædicatoribus.

I. Nullus Religiosus audeat concionari, quin prius per triennium Philosophiæ, & per aliud triennium Theologiæ Scholasticæ vacaverit, & obtenta in scriptis licentia Patris Provincialis, & cum Examinatoribus sub §. 2. num. 1. assignatis experietur, quid scientiæ, & virtutis habeat, & præsertim eum sedulo examinabit de præcipuis Sanctæ nostræ Fidei Misteriis, & de sensibus Sacræ Scripturæ; & per secreta suffragia approbatio, vel reprobatio fiat; Et insuper, ut de ejus ingenio, ac ingenio constet, disponet intra tempus illi assignandum, & habebit concionem coram Communitate, & si fieri possit, coram Patre Provinciali.

II. Nullus publice concionetur, quin prius præsentetur Ordinario sub poena privationis vocis, & loci per sex menses.

III. Prædicatores in suis concionibus solum intendant morum reformationem, ac virtutum augmentum. Qui vero in hoc defectuosus fuerit, & a Superiore aliquoties admonitus non se emendaverit, Officio concionatoris privetur.

IV. In Civitatibus, vel locis, in quibus non est Conventus noster non admittantur Sermones Quadragesimæ, ita ut tota, vel majori parte illius, Religiosus sit extra Claustra, absque licentia Superioris Generalis. Prædicatores autem Con-

ventuales designentur a Provinciali pro qualibet Domo, sique teneantur prædicare quidquid vel ex obligatione Conventus, vel ex dispositione Ministri prædicandum fuerit pro ea Domo; & gaudeant privilegiis Lectorum Philosophiæ, excepto examine: Capitulum vero Provinciale, attentis circumstantiis Domorum nostrarum, facere debet earum graduationem, quam Provincialis immutare non poterit, nisi consentiente Capitulo, ut juxta eam assignentur Prædicatores, & mutentur de Domo in Domum, postquam in qualibet exercentur per triennium, ut sic ad Civitates, & Curias seligantur dextiores.

V. Prædicatores solo titulo concionandi (etiam si pro tota Quadragesima sermones habeant) carnibus non vescantur. Qui vero nisi illis vescatur Quadragesimæ tempore, concionari non valeat, cesset a Concionibus, excepto casu, quo aliquis independenter a prædicatione, pro sua infirma, & ægra valetudine carnibus vescatur. Talis enim prædicando in Quadragesima illas edere poterit cum licentia Provincialis, caute tamen, frugaliter, & exemplariter.

VI. Si Superiori expediens visum fuerit, disponat, quod in loco, in quo est Conventus Ordinis, Religiosus aliquis Dominicis diebus exeat ad docendum Populum Doctrinam Christianam.

VII. Liceat Prædicatori non interesse Choro (excepto tempore Orationis Mentalis) tribus, aut quatuor diebus ante concionem. Disponentibus vero sermones pro Quadragesima plus temporis indulgeat Superior.

VIII. Pater Provincialis in secunda Visitatione cujuslibet triennii examinet Prædicatores (his exceptis, qui sunt, vel fuerint Prælati, aut Lectores, vel qui per duodecim annos laudabiliter munus concionandi exercuerunt) & auferat facultatem ab illis, qui in virtute, & scientia fuerint defectuosi, vel inutiles ad Animarum profectum, & ab illis, qui titulo prædicationis a Choro, & vita communi se eximunt, & faveat, foveatque eos, qui in concionibus suis doctrinam, zelum, & spiritum ostendunt.

§. IV.

De Lectoribus.

I. Superior Generalis prævia informatione Ministri, & Lectorum biennii, deputer duos, vel tres Studentes, seu Collegas, qui ad Capitulum Provinciale, finitis electionibus concurrant, ut coram communitate, ipsoque Capitulo per conclusiones, & argumenta invicem examinentur, & postea per secreta suffragia a Præside Capitulæ Provincialis, qui spirat, & duobus Prioribus vocalibus præteritis approbentur, vel reprobenentur, ut ex Lectoribus, vel hujusmodi approbatis, Superior Generalis libere eligat Lectores Philosophiæ, & Conlectores eorum, prout opus fuerit. Similiter Superior Generalis libere eligat Lectores Theologiæ Scholasticæ, Expositivæ, & Moralis, eorumque Conlectores ex illis, qui Philosophiam docuerit, prævia informatione ad eum missa per Difinitorium Provinciale circa mores, applicationem, & intelligentiam, vel etiam ex illis, qui in Collegio Nostro Romano per triennium studuerint, & a Sacra Propagandæ fidei Congregatione, Ministroque, & Lectoribus fuerint approbati. Si autem nec hujusmodi Collegæ, neque Philosophiæ Lectores, qui triennium peregerint, fuerint in Provincia, eligat Superior Generalis, quem voluerit in Lectorem Theologiæ ex Conlectoribus, prævia semper informatione prædicta. Ipse Superior Generalis eos, quos elegerit in Lectores, præveniat sex mensibus ante cursum, ut se præparent, semperque deputer personas doctas, observantes, amantes, docere Doctrinam Sancti Thomæ, non Questiones inutiles, & peri-

1738.

1738.

culosus; Quod si secus fecerint, priventur lectione, & (si fieri possit) Lectores sint ex Provincia, in qua sunt Collegia. Et omnes semper in scriptis dictabunt, nisi a Superiore Generali aliud disponatur in casu raro. Præterea Provincialis eligere debet Lectores Theologiæ Moralis practicæ pro Domibus, in quibus, vel ex dotatione, vel ex alio titulo huiusmodi facultatem docere tenemur, eosque consulto suo Disfinitorio, & non aliter eligat. His vero Lectoribus, sub pœna privationis ab officio prohibetur tractare quæstiones Scholasticas, sive Scholastico modo, easque, quas practicæ tractare debent, in scriptis dictare; nec huiusmodi Lectores quoad graduationem, & privilegia inter ceteros ex jam dictis computandi sunt, sufficiunt enim illis infradicenda.

II. Assistent semper Lectores duabus integris horis Orationi Mentali, integroque Matutino, & Laudibus Nativitatis Domini, Paschæ, & Pentecostes, Festis Sanctissimæ Trinitatis, Sanctissimi Sacramenti, (si fuerit expositum) in diebus infra Octavam, necnon Matutino, omnium Festivitatum Christi Domini, & ejus Sanctissimæ Matris, quæ fuerint primæ Classis, & Nostorum Sanctorum Patriarcharum. Assistent etiam Choro, & Ecclesiæ omnibus functionibus Majoris Hebdomadæ: nec non assistent omnibus Vesperis, quæ Cantu celebrantur, ac in Festivitatibus, quæ ad colendum pronunciantur, & Beatæ Mariæ, & Ordinis Nostri etiam non canuntur, nisi in aliquo ex istis diebus habeant Conclusiones. Et etiam (si non habeant Conclusiones in ipsa die) assistent Missæ Solemni, quæ in prædictis festivitatibus celebratur necnon Primæ in Vigilia Nativitatis, Nonæ in die Ascensionis Domini, & Tertiæ quando canitur. Insuper assistent Processionibus Generalibus, & Ordinis Nostri, Antiphonæ Salve Regina, Officiis, & Exequiis, & Missis, quæ cantantur, & sunt pro nostris Religiosis defunctis, sive pro Papa, Protectore Religionis, vel Principibus Territorii, & in Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum. Assistent denique examini Conscientiæ, flagellationi communi, ceteris actibus, & functionibus Communitatis extra Chorum, Ecclesiæque. Illis tamen in communi Tabula tantum imponatur humilitatis Officium.

III. Tempore cursus, seu lectionum suarum, non exeant Lectores ad prædicandum, neque ad audiendas Confessiones extra locum, in quo est Collegium; Id tamen eis licebit in Majori Hebdomada.

IV. Religiosus, qui habuerit licentiam in scriptis a Disfinitorio Generali pro scribendo libro, qui Typis mandandus est, exemptionibus fruatur quibus gaudent Lectores, dum illum scripserit, vel etiam dum excudatur, si ipse correctioni assistat. Et similiter Scriptores teneantur quot annis præsentare ante suum Disfinitorium Elucubrationes suas, ut ab ipso judicetur, an digni sint pro illis præfatio privilegio, & exemptione.

V. Nullus Religiosus percipiat redditus ex Cathedra in aliqua Universitate, nec illam petat, aut prætentat, nec pro alio substituatur, neque, ut alius eam adipiscatur, suffragium ferat. Poterunt autem nostri docere intra Clausura, si ex dotationis, aut fundationis gravamine teneamur ad id, dummodo studentes nostri nihil cum salaribus habeant commune. Conlectores autem (vulgo passantes) non cognominentur Lectores, sed cognomine respondente Hispano vocabulo (in sua quisque Provincia distinguatur lingua vernacula) illorum enim officium est præesse conferentiis in præsentia Lectoris, cujus materia in conferentia est disputanda, legere, explicare lectiones, & conclusionibus præesse, ob Lectoris infirmitatem, arguere in omnibus conclusionibus; Item in actibus literariis ad extra præsidere Collegiis, ut moris est. Conlectores Theologiæ,

qui jam Philosophiam docuerunt; Philosophiæ vero Conlectores hac eadem exceptione potiri debent, quando casus occurrerit, quo lectionem ob Lectoris infirmitatem, ex integro agant, suppleantque, & pro illo tantum tempore.

S. V.

De Studentibus, & Collegiis.

I. Patres Provinciales designent Religiosos (unum saltem annum completum post Professionem habentes) qui Philosophiæ, Theologiæ Scholasticæ, Expositivæ, & Moralis Studiis vacaturi sunt; illosque eligant virtute, ac genio præditos, viribusque robustos, pro jungendo Studio cum austeritate vitæ nostræ; Et antequam in Collegium pergant, eos inviolabiliter examinari faciant de sufficientia Grammaticæ a Religiosis ab ipsis assignatis: nec nisi approbatis Studia concedant, aliquin a Superiore Generali priventur Studiis, & in Domo Professorum usque ad præfixum tempus mittantur. Collegas autem pro Collegio nostro Romano Propagandæ Fidei solus Minister Generalis poterit designare, juxta Breve SSimi Domini nostri Innocentii XIII., eos autem designare tenebitur, consulto Superiore Generali alterius Familii, si ex illa fuerint; eligatque semper eos, qui saltem per biennium Theologiæ Scholasticæ studuerint, & in ea iudicio Provincialis, Ministri, & Lectorum non mediocriter profecerint; Si autem aliquis sic electus excusationem sibi simulat, aut prætentat, inhabilis reddatur perpetuo ad Ordinis Lectiones, & Studiabiennium. Sciant præterea omnes nostri Religiosi disuadentes, & male consulentes, nequi designantur in prædictum peragant Collegium, se incurere pœnam privationis vocis activæ, & passivæ, ac alias juxta prædictum Breve.

II. Collegæ nostri per triennium Philosophiæ, & per aliud triennium Theologiæ Scholasticæ; ac denique per biennium Expositivæ, & morali Theologiæ operam dabunt; vel saltem per biennium Theologiæ Scholasticæ, per triennium in Collegio nostro de Propagandæ Fidei linguarum, atque Dogmatum Studiis vacare debent. Omnes autem tempore Vacationum in suis Collegiis maneant, nisi Superior, qui illos designaverit Collegas, aliud disposuerit. Dum autem Artium, & Theologiæ Studio incumbunt, non audiant Confessiones, nec concionentur: In ultimo tamen anno huiusmodi Theologiæ Scholasticæ liceat eis in munere concionatorio se instruere, prædicando coram Communitate, & in Refectorio, vel Aula Capitulari.

III. Collegæ Philosophi, vel Theologi Scholastici tempore cursus Ordines Sacros non recipiant, nisi isti conferantur in loco, ubi est Collegium, vel in Oppido a Collegio non distante ultra sex leucas. Nec Collegæ isti, dum tales sunt, in Patriam suam adibunt, nec alia itinera agent, nec a Domo exibunt (etiam si sint in aliquo Conventu extra Collegium) nisi cum Communitate, vel cum suo Ministro, vel cum Patribus Disfinitoribus. Ad exercitia tamen literarum poterunt exire cum suis Lectoribus; Sed solum illi, qui a Visitatore designentur ad hoc. Collegis biennii, vel eis, qui in Collegio Propagandæ Fidei actualiter fuerint, æque, & non alia officia distribuuntur in tabula, nisi, quæ Conventualibus distribuuntur.

IV. Nullus Collega ingrediatur Cellas Patrum Lectorum.

V. Omnes Studentes diligenter examinentur in singulis Visitationibus a Visitatore, Ministro, & Lectoribus, & qui in facultate, cui vacat, culpabiliter, aut inculpabiliter non profecerit, seu progressum non faciurus judicetur, a Collegio excludatur per secreta examinatorum suffragia. Si tamen Collegæ fuerint minus observantes, vel fractæ valetudinis, ut simul cum Studio,

commu-

communem vitam sequi non valeant, tales Vitiator solus excludere poterit a Collegio. Exclusus autem, vel qui culpabiliter non proficiebat, vel propter alias culpas non egrediatur a Conventu, in quem missus fuerit, per spatium temporis arbitrio Superioris; nec concedatur ei facultas, ut sacris initiatur, nisi transactis duobus annis, ultra permittis a nostris Constitutionibus. Si vero jam fuerit Sacerdos, facultas audiendi Confessiones ei non concedatur, nisi transactis etiam duobus annis ultra requisitos pro reliquis Sacerdotibus a nostra Constitutione. Semel autem exclusus, ad studia non redeat, quin prius constet cessasse causam, propter quam fuit Studii privatus, vel a Collegio ejectus.

VI. Stricte precipimus in virtute Sanctæ Obedientiae, & sub præcepto formali omnibus nostris Religiosis, quod nullus petat, nec sibi procuret mediis intercessionibus extra Ordinem nostrum Studia, Ordines, licentias audiendi Confessiones, concionandi, pergendi in Patriam suam, Conventualitates, & alia hujusmodi sub pœna inhabilitatis ad id, quod petit, & per talia media procurat; Superioribusque sub eodem præcepto precipimus, quod hanc Constitutionem diligenter observent, non solum negando, quod pro ipsis petitur, sed etiam severe reprehendendo illum, contra quem vehemens inveniatur suspicio de influxu in sæculares ad id.

S. IV.

De Collegiis.

I. In singulis Provinciis Nostri Ordinis tria ad minus sint Collegia, unum pro Philosophia, alterum pro Theologia Scholastica docenda. Tertium vero, in quo Theologiae expositivæ, & moralis vacent per biennium Collegæ, qui jam cursus suos Scholastica Theologiae peregerunt. Ad hoc autem Collegium biennii studentium, simulque conferentium ante acta studia selectiores, quorum sit spes in futurum, solum adire debent ad arbitrium Provincialis, qui tantum approbatus a se, & Lectoribus Theologiae Scholasticæ, poterit designare. Collegium tamen Propagandæ Fidei erit semper pro omnibus Provinciis Religiosis; Pro omnibus enim concessum est. Omnia autem, & singula Collegia Diffinitorium generale designet.

II. Ministri Collegiorum docti sint, & observantes, & (si fieri possit) qui aliquando fuerint Lectores, ut sedulo curent, Conlectores, & Collegæ causa studiorum non omitant orationis, & mortificationis exercitia, nec observantiam nostrarum Constitutionum tam particularium pro Collegiis, quam communium, quæ illis non opponuntur.

III. In Collegiis Philosophiæ sint Magistri spirituales, sub quorum disciplina in habitatione separata vivant studentes, qui Sacerdotes non sint. In Collegiis vero Theologiæ Scholasticæ Magistrorum vices obtineant Vicarii.

IV. Conventuales aliquot sint in Collegiis ad officia eorum agenda, ad Conciones habendas, & audiendas Confessiones, ut sic satis temporis maneat Collegiis ad studium, & quando tempore vespertino, ut moris est, Conclusiones defendantur, si Conventuales tempore Orationis Mentalis ei non assistunt, orent in Choro. Monemusque Ministros, ne permittant, quod aliquis Conventualis nec Conclusionibus, nec Choro interfit.

V. Cursus literarius incipiat a die Sancti Lucae Evangelistæ, & duret usque ad vigiliam Pentecostes exclusive. Hujus temporis decursu singulis diebus non feriatis singuli Lectores Philosophiæ duas dicent lectiones; Singuli vero Theologiæ unam. Et qualibet cujuslibet Lectoris lectio per unam duret horam. Similiter singulis diebus lectivis,

vespere expendatur una hora in conferentia literaria, cui præsit Conlector, & in ejus defectu Lector, cujus materiæ conferentia habetur, qui semper interesse debet ei conferentiæ, quam docet. Hortamur tamen lectores, quod inter sint conferentiis aliorum lectorum, & tres horæ expendantur in conclusionibus defendendis singulis Dominicis diebus ab hora videlicet tertia post meridiem, usque ad sextam. Post cursum vero tempore vacationum, bis in hebdomada conferentiæ per spatium unius horæ sint, & semel singulis Mensibus conclusiones per duas horas tantum. Patres autem Ministri, Lectores, prout illis melius expedire visum fuerit, designabunt tempora pro dictis exercitiis literariis, exceptis Conclusionibus tempore cursus, quæ in jam designato defenduntur.

VI. Communis mentalis Oratio tam matutina, quam vespertina semper sit a quinta hora usque ad sextam. Et finita Matutina, recitentur simul Prima, Tertia, Sexta, & Nona, in spatio aliquantulum longiori dimidia hora, & quandoque proximiori juxta majorem earum quintitatem. Et ad initium Primæ, & non antea incipiat Missarum celebratio.

VII. In vigilia Nativitatis Domini cantetur Prima, & in die Ascensionis Nona eo modo, & tempore, ac in Conventibus. Tertia quoque canatur immediate ante Missam Conventualem in die Nativitatis Domini, prima die Paschæ, ac prima Pentecostes, nec non in Festivitatibus SSæ Trinitatis, Epiphaniæ, Assumptionis Beatæ Mariæ, Nativitatis Sancti Joannis Baptistæ, Natalitii SS. Apostolorum Petri, & Pauli, SS. Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis, nisi horum festarum cum aliarum Religionum celebrentur concursu, & assistentia, ac in Festo Omnium Sanctorum, in quibus diebus Sexta, & Nona dicentur eodem tempore, & pausatione, ac in Conventibus.

VIII. Missa Conventualis canatur omnibus Dominicis, & diebus feriatis, ac in Festivitatibus Beatæ Mariæ Virginis, & Ordinis nostri, atque etiam in die Cinerum, in feria Quinta, Sexta, & Sabbato majoris Hebdomadæ, in Vigilia Pentecostes, in die Commemorationis omnium Defunctorum, atque etiam in die immediato post festum omnium Sanctorum Ordinis, in quo fieri debent Exequiæ pro nostris Religiosis defunctis, cum vigilia, & Responso in Ecclesia, sicut in Conventibus, aut in quatuor anni Anniversariis, nec non quando sit Officium de aliquo Sancto Martyre in Collegio illo, ubi Corpus, vel insignis ejus Reliquia aservatur. Præterea in omnibus Collegiis debet cantari Missa in Exequiis nostrorum Religiosorum Defunctorum, & quando ex dotatione, vel alia obligatione perpetua, aut temporali ad id tenetur. Secundis vero feriis a Regula designatis dicatur Missa sine Cantu pro Defunctis, & ea finita fiat a Communitate absolutio fidelium Defunctorum cum cantu. In quatuor autem prædictis Anniversariis, & in Commemoratione fidelium Defunctorum post Missam fiat processio per claustrum, & ubi hoc non fuerit, cantetur Absolutio in Ecclesia.

IX. Vespere canantur tam primæ, quam secundæ (eo tempore, & Solemnitate, ac in Conventibus) tribus primis diebus Nativitatis Domini, tribus Paschatis, ac tribus Pentecostes; nec non in Festivitatibus SSæ Trinitatis, Corporis Christi, Circumcisionis, Epiphaniæ, Ascensionis Domini, Purificationis, & Assumptionis Beatæ Mariæ, in Nativitate S. Joannis Baptistæ, Natalitio SS. Apostolorum Petri, & Pauli, ac Beatorum Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felicis, & in secundo Festo Sanctæ Agnetis Virginis, & Martyris Nostri Ordinis Patronæ, ac in festo titulari Familiæ, Provinciæ, aut Domus, in quo, & Missa Solemnis canenda est. In Festivitate autem omnium Sanctorum, semper canantur primæ Vespere, quoad secundas vero observetur,

sicut & quoad Vesperas Defunctorum, quod dictum est de Conventibus Cap. II. §. I. n. 8. In reliquis vero Festivitatibus primæ, & secundæ Classis, quæ ad colendum pronunciantur, solum Vesperæ secundæ canantur, nisi eodem die defendendæ sint conclusiones, quæ semper præferri debent Vesperis secundis Festivitatibus in quibus hæc solum cani debeant. In recitandis autem quarta pars horæ expendatur.

X. Immediate post mentalem Orationem Vespertinam dicatur Completorium, quod fere per quadrantem horæ durabit; & eo finito, Cellas petant ad studendum usque ad horam octavam cum dimidia, nisi quies, & recreatio ex instructione sit habenda. Si autem fuerit nox communis flagellationis, flagellentur tempore hyemis post completorium ante studium: reliquis vero anni temporibus post nocturnum Conscientiæ examen.

XI. Matutinum recitetur inviolabiliter hora noctis octava cum dimidia, nisi ex instructione fuerit nox recreationis; tunc enim immediate post completorium recitetur, & recitatio ejus duret fere per horam. Cantetur autem cum laudibus (tempore, & solemnitate, ac in Conventibus) in die Nativitatis, & Resurrectionis Domini, ac in triduo Majoris Hebdomadæ, & in Festo Corporis Christi (si illud venerationi expositum fuerit) per totam ejus Octavam, id eadem solemnitate canatur, quod cani debet in Conventibus. At vero in Festo SS. Trinitatis, & primæ diei Pentecostes, & SS. Patriarcharum nostrorum Joannis, & Felices cantetur etiam Matutinum cum laudibus hora quinta post meridiem.

XII. Circa Religiosorum numerum, qui requiruntur ad canendum omnia prædicta in solemnitatibus, & quid quando celebrantur non in propriis diebus, observetur, quod dictum est de Conventibus. Cap. II. §. I. num. 8.

XIII. Insuper præcipimus, quod in quatuor anni Anniversariis recitetur in omnibus nostris Collegiis integrum Officium Defunctorum, sicut in Conventibus. Collegæ Philosophiæ recitare tenentur coram B. V. M. in suo Oratorio cum suo Magistro post Antiph. Benedicte. Scholastica Theologiæ studentes in Choro, & omnes Collegiorum Religiosi, sive Collegæ biennii, sive Propagandæ, sive Conventuales sint, qui eandem non recitaverint in communi, illam recitent privatim.

XIV. In recreationibus nocturnis a Paschate usque ad Pentecostem, solum poterunt perseverare usque ad nonam, & in residuo tempore activo ad summum usque ad dimidiam post nonam. Semper tamen studentes in communitate cum Conventualibus congregentur ad minus per unam horam; nisi fuerint Collegæ Philosophiæ, qui congregari debent cum suo Magistro.

XV. Non admittantur in Collegiis nostris universitatum externæ Personæ ad lectiones, Conclusiones, vel alia litteraria exercitia. Nec Religiosi nostri extra proprias Domos publice arguant, vel defendant. At vero in Religionibus illis, in quibus apud alias Religiones similiter Excalceatas consuetudo oleverit in contrarium, idem licebit nostris: vitandum tamen erit quantum possibile sit commercium Sæcularium cum nostris studentibus, præsertim ad lectiones. Qui autem Constitutioni isti omnino, vel partim contravenit, privatus sit voce, & loco juxta gravitatem culpæ.

§. VII.

De Bibliotheca.

I. In quocumque Conventu, ac Collegio nostro sit communis Bibliotheca, cujus incrementum, ac in dies augmentum Ministri procurent. In ea sint libri ad studia Religiosorum, spiritualem ipsorum profectum, & proximorum salutem. Sit deputatus a Provinciali Religiosus, qui illam mun-

datam, clausamque habeat, & libros suo Ordine, juxta ipsorum diversas facultates dispositos. Qui & etiam necessarios Religiosos ad lectionem, studiumque distribuat cum licentia Prælati, & sit quoque in ipsa Bibliotheca Inventarium recto Ordine Alphabetico dispositum omnium librorum Conventus, vel Collegii.

II. Ut autem libri non diminuuntur, nec deficiant, præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ omnibus, & singulis Religiosis, ne præbeant, nec alienent, nec ad alium Conventum, nec Collegium portent vel mittant librum aliquem, quinternum, Codicem, aut Codices, aliave manuscripta existentia in Bibliotheca alterius Conventus, vel Collegii, sive ad illa pertinentia, etiam illa, vel ex illis libris, quinternis, Codicibus, seu manuscriptis, quæ Religiosi habent in Cellis, vel alio in loco ad Studium, lectionem, vel usum suum; nec similiter commodent prædictos libros, Codices, quinternas, manuscripta, aut portent extra Conventum, vel Collegium, ad quod pertinent. Minister vero poterit libellum aliquem spirituales præbere alicui Personæ devotæ, seu Benefactori. Poterit etiam aliquos libros sui Conventus, vel Collegii commodare aliquibus Personis, prout expedire viderit. Semper tamen in Bibliotheca remaneant scripti a Bibliothecarii libri, qui, & Personæ, quibus commodantur, cum annotatione diei, mensis, & anni. Non poterit tamen Minister, etiam Capitulo Conventuali consentiente, alienare aliquem, vel aliquos libros, nisi sint inutiles, & pro utilibus permutentur. Quod si secus fecerit, pœnæ culpæ gravis subiaceat.

III. Pater Provincialis, quando illi conveniens visum fuerit potest concedere licentiam Religioso, ut secum habeat, & portet ad usum librum aliquem spirituales, Bibliam parvam, & compendium casuum Conscientiæ. Nec libros alios poterit quisquam secum portare, nisi de licentia Difinitoris Provincialis, vel sui Superioris Generalis.

IV. Codices, aliæque manuscripta Religiosorum Defunctorum in Bibliotheca Domus illius, in qua decedunt, vel in Archivio generali Ordinis reponantur.

V. Denique sub eodem præcepto ut supra n. 2. præcipimus, ut nullus extrahat a Bibliotheca aliquem, vel aliquos libros, quinternas, Codices, vel manuscripta absque licentia Prælati. Similiter omnibus Prælati præcipimus sub eodem præcepto, quod neque sibi reservare, neque alteri audeant concedere manuscripta Religiosorum Defunctorum. Religiosus autem extrahens, notitiam præbeat Bibliothecario, & similiter illum præmoneat, ut colligat, & in Bibliotheca reponat libros, & cetera ad illam spectantia, quando ipse Religiosus longam absentiam a Conventu facere intendit, vel in alium migrat.

REGULÆ

CAPUT XXXIX.

Generale Capitulum de triennio in triennium &c.

CAPUT XXXIX.

De Familiis, earum Capitulis Generalibus & Congregationibus.

§. I.

De Familiis.

I. In nostra Religione Excalceata erunt duæ Familiæ, in quas totus veniat Universalis Ordo divisus. Quarum una denominabitur intra Hispania, & extra Hispania altera: Utraque erit sub Titulari sibi electo.

II. Ex his duabus Familiis unus Minister Generalis in Caput, & earum Superior eligendus est, & postea Commissarius Generalis in Superiorem

Gene-

Generalem Familiæ, de qua Minister Generalis non fuerit assumptus, itaut Ministro Generali tanquam Superiori omnium, Commissarius Generalis, & ceteri omnes humiliter pareant, & obediunt, quin sub poena transgressionis obedientia ulli ceterorum, nec toti Difinitorio alterius Familiæ liceat resistere illius mandatis, præsertim post secundam iussionem, in qua expressa sit clausula: Non obstantibus his, quæ Nobis exposita sunt, quando exposita referantur ad literam.

III. Similiter sua familia obedire tenebitur suo Commissario Generali, qui vel Jurisdictione Ordinaria, vel delegata in aliquo casu gubernium totius Familiæ tenet, quin impediri, nec retardari possit ab aliquo, quam ab omnium Superiore Ministro Generali Ordinis.

IV. Ut semper, ac futuris temporibus sine aliqujus Familiæ, sive Religionis murmure, aut querela unitatis Religionis sub uno Capite permanere possit, & debeat in proxima futura electione Ministri Generalis faciendæ juxta Sanctam Regulam eligendus, & assumendus est in hoc munus, filius Familiæ Hispanæ, & in Commissarium Generalem alterius Familiæ, scilicet extra Hispanæ assumendus est filius ejus.

V. Finito sexennio post prædictam primam electionem futuram eligendus est in Ministrum Generalem Ordinis Filius extra Hispanæ Familiæ, & in Commissarium Generalem pro sua Familiæ Filius Familiæ Hispanæ.

VI. Hac semper vicissitudine imposterum fiat electio Ministri Generalis Ordinis in Capitulo generali.

VII. Si durante Sexennio, Ministrum Generalem Ordinis mori contingat, vel alia quavis causa ejus Officium vacaverit, ex eadem Familiæ eligendus est Vicarius Generalis Ordinis; Qui excepto nomine Ministri in omnibus, & per omnia eandem Jurisdictionem, & præminentiam habere debet, ac Minister Generalis habuerat. Et ejus Officium durabit dumtaxat usque in finem illius sexennii, ne privetur Familia Superiore Generalis Ordinis adhuc per breve tempus ante Capitulum, nec inter Familias alteretur vicissitudo.

VIII. Si contingat Commissarium Generalem deficere in alia Familiæ mortis, renunciationis, aut alia quavis causa, tunc Minister Generalis ex eadem ejus, qui defecerit, Familiæ eligat Vicecommissarium, qui auctoritate delegata, & Nomine Delegantis expresso, omnes illi commissas facultates usque ad proximum Capitulum exerceat.

§. II.

De tempore, & loco, in quo celebrandum est Capitulum Generale.

I. Generale Capitulum de triennio in triennium celebretur, Sabbatho ante quartam Dominicam post Pascha, nisi iusta de causa judicio Difinitorii generalis Ordinis, omnibus votis præter unum concurrentibus differatur, & tunc die assignanda ab ipso Difinitorio celebretur: Si vero instante tempore, quo juxta Regulam Capitulum Generale celebrari debet, Præses Capituli infirmetur, itaut assistere non valeat, tunc ipsemet poterit Capitulum differre per mensem tantum.

II. Capitulum Generale ad præscriptum Regulæ celebretur de triennio in triennium Sabbatho ante quartam Dominicam post Pascha extra Curias Principum in Domo assignanda a Ministro Generali Ordinis quatenus ipse præsideat, consulto Difinitorio Generali ipsius, vel a Commissario Generali consultis Difinitoribus suæ Familiæ, Ministro Generali non præidente.

III. Tempore Capituli non admittantur hospites, nec Domum Capitularem ingrediantur vocales per duos menses ante celebrationem Capitu-

tuli, nisi fuerit Pater Provincialis illius Provincia exceptis Socio, si Minister fuerit, & Vocale illo, qui ante annum habeat in eadem Domo suam illi designatam residentiam continuam.

IV. Minister Generalis, & ejus Difinitorium præexistere debent ante Capitulum in eadem Domo Capitulari, & ceteri Vocales ingredi teneantur feria Quinta ante prædictam Dominicam quartam post Pascha.

V. Pater Minister Generalis tempore apto, ut omnes, qui vocandi sunt ad Capitulum congregentur, mittat literas vocatorias omnibus vocalibus, qui teneantur concurrere, & Invitato-rias, quibus licitum sit concurrere; easque omnes mittat cum expressione temporis, & loci celebrationis imminens Capituli Generalis; & si hujusmodi literæ ad aliquem Capitularem non pervenerint, nihilominus ipse concurrat, & vocatus intelligatur, dummodo constet de promulgatione Capituli Generalis facta, & in sua Provincia aliis nota.

§. III.

De Præside, & Lectoribus in Capitulo Generali.

I. In Capitulo Generali Ordinis semper præsideat Superior Generalis illius, sive Minister, sive causa Ministri defectus, Vicarius Generalis cognominetur, & si congregato jam Capitulo ipse ægrotaverit, vel propter aliam causam non accesserit ad Capitulum, tunc Commissarius Generalis alterius Familiæ erit Præses Capituli, ejusque præsentia durabit usque ad finem dicti Capituli, nisi præsens fuerit noviter electus in Ministrum Generalem, quia tunc præsentiam habere debet. Et si etiam contingat, congregato Capitulo, Ministrum Generalem, & Commissarium Generalem alterius Familiæ simul deficere, tunc Præses Capituli eligatur ab omnibus vocalibus simul, & usque in finem Capituli præsentiam habeat, nisi noviter electus in Ministrum Generalem sit præsens.

II. In Capitulo Generali suffragium tantum habeant sequentes: Præses Capituli, sive sit Minister Generalis, sive Vicarius Generalis, sive Commissarius alterius Familiæ, sive Præses electus a Capitulo. Deinceps Commissarius Generalis, vel Vice-Commissarius Familiæ, ex qua Minister Generalis assumendus est: Item Difinitores Generales Ordinis, & postea Difinitores Generales Familiæ: Omnes Ministri, vel Vicarii Provinciales; Singuli loci primi pro singulis Provinciis Ordinis: Procurator Generalis Ordinis, itaut quoties in Hispania celebretur Capitulum Generale, suffragium habeat Procurator Generalis Hispaniæ, & quoties celebretur Capitulum extra Hispaniam, suffragium habeat Procurator Generalis Curie Romanæ, atque etiam suffragium habeat Secretarius Generalis Ministri Generalis, qui spirat: & propterea suffragium habere poterit, qui aliquando fuerat Superior Generalis Ordinis, vel Familiæ Minister, scilicet Vicarius Commissarius, vel Vice-Commissarius. Et sub poena privationis ad ulteriora Ordinis officia, nullus ne ad Capitulum adeat, nisi propter infirmitatem excusari possit; illis exceptis, qui antea Superiores Generales fuerunt, quibus dummodo actu non sint Vocales, liberum erit adire, vel non adire ad Capitulum propter ætatem, & labores antea susceptos. Nullusque poterit suffragium suum compromittere.

III. Primo loco sedeat in Capitulo Præses, & ad ejus dexteram tota Familia ipsius Ministri Generalis, qui spirat. Secundo loco, & ad sinistram Præsidis Superior Generalis alterius Familiæ cum tota sua Familiæ; itaut Superiores Generales caput agant ad latera, & post quamlibet intra propriam ejus, ceteri sequantur hoc Ordine: Difinitores Generales: Ministri, aut Vicarii Provincia-

les: Socii, primi, & etiam secundi quando subrogantur pro vocali aliquo quamvis subrogatur pro illo, qui Superiorem sedem haberet: Præterea actualis Procurator Generalis, qui habeat suffragium, deinde Secretarius Generalis: & denique post vocales suæ Familiæ, qui aliquando fuerat Superior Generalis pro ea, & si plures fuerint, qui aliquando munus Superioris Generalis habuerint, qui fuit Superior Generalis Ordinis præcedat eum, qui fuerat Superior Generalis Familiæ: & si eodem munere plures functi fuerint pro eadem Familiâ, antiquior in Professione præcedat, qui quidem ordo intra, & extra Aulam capitularem servandus erit, quando sive in Refectorio, sive in Choro ad latera sedeant, post Ministrum Generalem sedebit Commissarius Generalis Familiæ: Postea Diffinitores Generales Ordinis: Deinde Diffinitores Generales Familiæ: Postea Patres Provinciales, juxta antiquitatem suarum Provinciarum: Postea Socii primi juxta antiquitatem earumdem: Præterea Procurator Generalis, & post eum Secretarius Generalis, ac denique qui fuerat Superiores Generales, ita ut qui Minister Generalis fuerat, præcedat eum, qui solum fuerat Commissarius Generalis: & si plures fuerint Ministri, antiquior præcedentiam habeat, cujuscumque Familiæ fuerint.

IV. Si quis ex Capitularibus, aliqua ex causa fuerit inhabilis, vel activa voce privatus, seu dubium super hoc fuerit, ad Diffinitorium Generale Ordinis spectet id determinare, vel declarare. Cui determinationi, vel declarationi omnes sent sub poena privationis vocis activæ, vel passivæ in illo Capitulo.

V. Quando contigerit Prælatus aliquem Superiorem proferre sententiam suspensionis ab officio, vel privationis vocis contra Prælatum sibi inferiorem, suffragium habentem in Capitulo Generali, vel in Diffinitorio effectum non habeat, quin prius consulatur idem Diffinitorium, casu quo in vim dictæ sententiæ impediatur dictum suffragium præfato Reo. Quod intelligatur etiam quando sententia tantum est declarativa dictæ poenæ impositi, videlicet ipso facto a jure, vel a Bullis, seu Brevis Pontificiis, vel a nostris Constitutionibus.

VI. Nullus sive in Capitulo Generali, sive in Diffinitorio audeat subornare Electores directæ, vel indirectæ, vel precibus, pollicitationibus, minis, aliove modo illos inducere, ut alteri præstent, vel denegent suffragium. Et contraveniens tanquam pacis perturbator puniatur poena privationis officii, & loci per triennium.

§. IV.

De Sociis ad Capitulum Generale, eorumque officio, qualitatibus, & electione.

I. Cum in Capitulo Generali suffragium habere debeat Socius uniuscujusque Provinciæ, & nominandus sit ab ipso Capitulo pro futuro, in quo alii erunt Ministri, & alii non statutum est, quod Capitulum Generale (cui impossibile est scire, neque intelligere personas, quæ post sexennium sint Ministri) designet Socios, qui ratione officii concurrere debeant ad Capitulum. Ideoque quælibet Familia seorsim ex qualibet Provinciâ suæ Familiæ designare debet duas Domos, quæ Capitulares cognominentur, ut qui fuerint earum Ministri immediate ante Capitulum Generale Ordinis, aut Familiæ suæ vi solius electionis in Ministros earum Domorum: Socii sint ad Capitulum Generale futurum: Ita ut Minister Domus prius in hoc Capitulo designata, sit primus Socius, & in Capitulo futuro suffragium habeat: & Minister alter scilicet Domus posterius designata pro eadem Provinciâ sit Socius secundus, & in defectum alicujus Capitularis, quatenus illius munus solum sit concurrere extra Domum Capitularem in loco proximo ad illam, ut præfeto, & in promptu

sit ad hoc, ut si opus fuerit, ob defectum alicujus vocalis Provinciæ suæ, suffragium habeat supplendo pro eo, nisi vocali, qui deficiat, liberum fuerit abesse Capitulo; quippe eorum suffragia suppleri non debent.

II. Et quia Socius debet esse præditus doctrina, observantia, & experientia in regimine, monemus Patres Capitulares Provinciarum, quod in suis Capitulis Provincialibus immediatis Capitulo Generali, eos eligant in Ministros Domorum Capitularium, qui digni sint, ut concurrant tanquam Socii suæ Provinciæ ad Capitulum Generale. Et quod etiam caveant, ne eligatur in Ministrum alicujus Domus Capitularis pro triennio immediate Capitulo Generali, qui jam Socius fuerat in antecedenti Capitulo.

III. Si per mortem, infirmitatem, aut aliam justam causam, Minister alicujus Domus Capitularis non possit interesse Capitulo, tunc Diffinitorium Generale suæ respectivæ Familiæ, seligere possit Domum alteram, cujus Minister actualis concurrat ad Capitulum semper, ut Socius secundus. Si autem contingat utrumque Socium pro aliqua Provinciâ simul deficere, Minister Domus prius electæ a Diffinitorio in illo casu erit Socius primus.

IV. Si quis Minister, vel alter Religiosus aliquid animadvertendum, vel notatione dignum habeat remittendum ad Capitulum tradat Socio suæ Provinciæ, vel suo Provinciali, ut unus, vel alter portet.

§. V.

De forma celebrandi Capitulum Generale Ordinis.

I. Feria quinta ante Dominicam quartam post Pascha congregentur omnes Capitulares utriusque Familiæ ante meridiem, in Domo designata ad Capitulum celebrandum, ut ad Vesperas Præfatus Capituli congreget omnes illos. Vespere autem idem Præfatus imponat illis præceptum in scriptis, jubendo, quod si quis scierit alicujus Capitularis impedimentum propter quod non debeat admitti ad Capitulum, illud manifestet statim ante ipsum. Quod si facta sufficienti probatione, impedimentum aliquod inventum fuerit, ad Diffinitorium Generale Ordinis pertinebit declarare, inhabilem esse habentem tale impedimentum, & illum a Capitulo excludere.

II. Die vero sequenti, scilicet feria sexta congregentur Familiæ, unaquaque seorsim ab alia. Præfatus cujuscumque vocalibus suæ Familiæ notos faciat Catalogos omnium Religiosorum ipsi designatos a Provincialibus suæ Familiæ, & a suis Diffinitoribus Provincialibus approbatos, in quibus contineantur Religiosi omnes, qui intra Provincias, inspectis solum graduatione, & Interstitiis apti reperiantur, juxta nostras Constitutiones ad munera, & officia suæ Familiæ in eo Capitulo pertinentia: Ut nullus postea conqueri possit, & quod suæ aptitudo non fuerit præfens omnibus vocalibus suæ Familiæ. Illa autem aptitudo ex pura graduatione, & interstitiis judicanda erit, quin ad mores, & observantiam aliquo modo referatur, ut alii includantur, excludantur alii, alias daretur dissensionum, & causa litium.

III. Deinde postea eodem die, alia tamen sessione, iterum congregentur Familiæ seorsim, ut eligibilitatis scrutinium fiat ab unaquaque, sequenti modo. Quod Familia quavis juxta suam Conscientiam faciat seligibilitatis scrutinium toti Familiæ suæ proponendum, & id faciat, ita ut unusquisque vocalium in schedula una seligat quinque ad electionem capitis pro sua Familiâ, sive pertinentis ad illam; Et illos quinque eligat ex aptioribus positus in Catalogis, eos tamen, quos suo judicio judicaverit aptiores. Schedulas vero omnes tradere debent suo Superiori. Superior autem facto antea juramento fidelitatis coram tota sua Congregatione, ab ipso, & duobus sibi immediate vocalibus ejusdem regulabit Schedulas, &

quin-

quinque illos eligibiles, qui plures voces habuerint in prædictis vocalium Schedulis eligibiles declarare, & omnibus gremialibus suæ Familiæ manifestare tenebitur, ostendendo illis Schedulam, manu unius scrutatoris scriptam, subscriptam ab alio scrutatore, & signatam a se ipso Præfide Familiæ; & statim hanc suæ regulationis Schedulam totius Capituli Præfidi tradere tenebitur, Præses Familiæ; ex qua assumendus est Minister Generalis, ut Præses Capituli toto Capitulo manifestet eam ante electionem.

IV. Eadem Feria Sexta simile fiet scrutinium, in quo uniusquisque vocalium scribat, seligendo ex Catalogo inter aptos ad Diffinitoris Officium pro sua Familia duodecim, ut ex omnibus Schedulis, duodecim continentibus, a Scrutatoribus, & Præfide Familiæ regularis vocibus, duodecim, qui plures voces, quam ceteri habeant, scribantur in alia Scheda modo dicto, & similiter publicata postrema Scheda, ut de proxime eligibilibus constet, tradatur Præfidi. Si autem contigerit, quod in eligibilitatis scrutinio, duo, vel tres æqualem numerum suffragiorum, seu vocum habeant, illi omnes reputentur eligibiles. Si vero huiusmodi æqualitas reperitur, quando jam ad numerum eligibilium solum deficiant unus, duo, vel tres, tunc antiquiores in professione, eligibiles reputentur. Ceterum si fere omnes voces singulorum vocalium pro duobus, tribus, aut quatuor eligibilibus reperiantur, & singularis pro aliis fiat secundum scrutinium ad eligibilitatem illorum, qui usque ad numerum proxime eligibilium defuerint. Si quis autem inventus fuerit, se ipsum nominasse in Scheda selectionis ad eligibilitatis scrutinium, eo ipso ineligibilis sit quamvis seclusa voce illius, ceteras omnes habeat pro se. Caveatur stricte ne Scrutatores ulli vocalium revelare audeant numerum vocum, quas habuerat aliquis, qui eligibilis publicatur.

V. Factis ab unaquaque Familia prædictis scrutinii, traditaque Præfidi Capituli Scheda eligibilium, modo dicto efformata pro eligibilibus suæ Familiæ, Præses totius Capituli, Familiam Generalis, qui spirat, certiore faciat de eligibilitate sibi nota ad electiones proxime futuras a toto Capitulo faciendas.

VI. Si in aliquo Scrutinio eligibilitatis, vel supra eo aliqua difficultates occurrant, determinandæ sunt a Diffinitorio Generali ejusdem Familiæ, cujus resolutioni standum erit sub poena ad arbitrium ipsius Diffinitorii.

VII. His omnibus eadem Feria Sexta expeditis, sequenti die, Sabbatho nempe, & prima diluculo canetur, assistentibus omnibus Religiosis, Missa Solemnis de Spiritu Sancto cum commemoratione Beatæ Virginis Mariæ, & Sanctorum nostrorum Patriarcharum. Idemque etiam fiat in omnibus Conventibus, & Collegiis Ordinis pro felici Capituli eventu. Ac præterea in omnibus Domibus toto tempore Capituli communis, & particularis fiat oratio, ut Deus illuminet Capitulares, ad hoc, ut conformiter omnia faciant, & operentur ad majorem Domini gloriam, & Religionis utilitatem, & incrementum.

VIII. Finita Missa, Præses Capituli (etiamsi forte aliquis vel aliqui ex vocalibus non pervenerint) jubet fieri signum cum Cymbalo ad Capitulum Generale: Et postquam omnes Gremiales congregentur in Aula Capitulari, illico coram omnibus Præses Capituli concionem habeat spirituales idiomate omnibus communi, hortando vocales, ut in omnibus actionibus, & electionibus præ oculis habeant majorem Dei gloriam, & Religionis incrementum.

IX. Exhortatione finita, ut sine scrupulo ad electiones procedatur genuflexis omnibus, Præses ad cautelam illos absolvat ab omnibus, & quibuscumque censuris, forma sequenti: Omnes dicent Confessionem generalem, & Præses Capituli

prosequatur dicens: *Misereatur vestri &c. Indulgentiam &c.* Si tenemini aliquo, vel aliquibus vocalibus Excommunicationis, suspensionis, aut interdicti in quantum se extendunt gratia, & privilegia Ordini nostro indulta mihi commissa, & nobis concessa: Ego absolvo vos ad effectum electionum faciendarum, & restituo vos Sacramentis Ecclesiæ, Communioni, & unitati Fidelium. In nomine Patris &c. & Filii, & Spiritus Sancti. Amen. Item eadem auctoritate Ego vos absolvo ab omnibus aliis, de quibus fieri consuevit Absolutio in consimilibus Capitulis, ut sitis absoluti hic, & in Tribunali Domini Nostri Jesu Christi, ut habeatis vitam eternam, & vivatis in Secula Sacramentorum. Amen.

X. Capitularibus sic absolutis, & adhuc genuflexis ante Imaginem Crucifixi (quæ debet esse supra primam & principalem Mensam Aula Capitularis) gratiam Spiritus Sancti invocabunt devotè dicentes Hymnum *Veni Creator Spiritus &c.* quo finito Præses Capituli, ceteris respondentibus prosequitur. *Re. Emitte spiritum tuum, & creabuntur. Re. Et renovabis faciem Terræ. V. Benedicamus Patrem, & Filium cum Sancto Spiritu. Re. Laudemus, & superexaltemus eum in sæcula. V. Mitte eis Domine auxilium de Sancto. Re. Et de Sion tuere eos. V. Ora pro Nobis Sancta Dei Genitrix. Re. Ut digni efficiamur promissionibus Christi. V. Exultent iusti in Conspectu Dei. Re. Et delectentur in latitia. V. Domine exaudi orationem meam. Re. Et clamor meus ad te veniat. V. Dominus vobiscum. Re. Et cum spiritu tuo.*

O emus.

Mentes nostras quasumus Domine, Paraclitus, qui a te procedit, illuminet, & inducat in omnem, sicut tuus promissus Filius, veritatem.

Omnipotens sempiterne Deus, qui dedisti Famulis tuis in Confessione vera Fidei æternæ Trinitatis gloriam agnoscere, & in potentia majestatis adorare unitatem, quasumus ut ejusdem Fidei firmitate, ab omnibus semper muniamur adversis.

Defende, quasumus Domine Beata Maria semper Virgine intercedente, istam ab omni adversitate Familiam, & toto corde tibi prostratam, ab hostium propitiis tuere clementer insidiis.

Deus, qui per Sanctos Patres Nostros Joannem, & Felicem Ordinem Sanctissimæ Trinitatis, ad redimendum de potestate Saracenorum Captivos, cælitus instituere dignatus es, præsta quasumus, ut eorum suffragantibus meritis a captivitate corporis, & animæ te adjuvante, liberemur.

Omnipotens sempiterne Deus, qui facis mirabilia magna solus, præstare super Congregationes illis commissas spiritum gratia salutaris, & ut in veritate tibi complacent, perpetuum eis rorem tuæ benedictionis infunde.

Deus largitor pacis, & amator charitatis, da Famulis tuis veram cum tua voluntate concordiam; ut ab omnibus, quæ nos pulsant, temptationibus liberemur. Per Christum &c.

XI. Rogatione finita, Electores omnes ante prædictam Imaginem Crucifixi, faciant juramentum, quo se obligent ad eligendum digniores, & aptiores respectu officiorum, quæ proponuntur, & quæ præ oculis habeant in omnibus electionibus majorem Dei gloriam, & progressum Religionis, juxta tenorem nostræ Regulæ. Idem quoque Juramentum faciant Electores Sociorum, & Diffinitores in Diffinitorio, vel in qualibet alia Congregatione quando facienda est aliqua electio alicujus Prælati, vel Socii.

Forma Juramenti talis est.

Ego Frater N. de N. juro, & promitto Deo Omnipotenti, Beatæ Mariæ semper Virgini, & Beatissimis Patribus nostris Joanni, & Felici, me electurum illos, quos juxta meam conscientiam credam digniores, & aptiores futuros esse Ordini Nostro, Provinciis, & Conventibus, quoad spiritualia, & temporalia.

XII. Facto Juramento Capitulares sedentes elegant per secreta suffragia Secretarium Capitu-

tuli

tuli de ejus corpore, & per majorem suffragiorum partem, electus pronunciabitur a Præsidente Capituli, in cujus manus Secretarius electus faciat juramentum fidelitatis, & servandi secretum sequenti forma:

Ego Fr. N. de N. juro, & promitto Deo Omnipotenti, Beatæ Mariæ semper Virgini, & Beatissimis Patribus nostris Joanni, & Felici, me in omnibus ad meum officium spectantibus fidelitatem, & secretum servaturum.

XIII. Confectum Capitulum eligat per secreta suffragia tres Capitulares in Scrutatores ad regulandum suffragia in electionibus. Isti autem (si aliud visum non fuerit Capitulo, quod per secreta suffragia determinabit) semper erunt Præsides Capituli & duo immediate sedentes ad dexteram, & ad sinistram illius, qui quidem scrutatores statim faciant coram Capitulo juramentum fidelitatis, & secreti sequenti forma.

Ego Fr. N. de N. juro, & promitto Deo Omnipotenti, Beatæ Mariæ semper Virgini, & Beatissimis Patribus nostris Joanni, & Felici, me scrutatoris officium fideliter facturum, & secretum semper servaturum, non revelando personas, quæ suffragia præstiterunt, vel negaverunt huic, vel alteri.

XIV. Deinde Capitulum per secreta quoque suffragia eligat ex Scrutoribus unum, qui officium faciat secretarii præfise in scrutinio & Electus faciat, statim ac pronuntietur a Præsidente, juramentum in manus illius ea forma, quæ posita manet n. 12. pro Secretario Capituli.

XV. Rursus Capitulum eligat per secreta suffragia unum ex Vocalibus, qui post regulata suffragia in electionibus nomine ipsius Capituli faciat, & pronunciet electiones forma signanda sequenti §. num. 4. & pro casu, quo suffragia concurrant pro aliquo officio in ipsum Electorem, seu Pronunciatorem, Capitulum eligat alterum, qui ejus electionem pronunciet. Quod si aliter visum non fuerit Capitulo (quod per secreta suffragia determinabit) semper primus Scrutator erit Elector, seu Pronunciator, & pro casu electionis suæ secundus Scrutator.

XVI. Eadem forma, idemque totum, quod tribus numeris antecedentibus dictum est erga Scrutatores, Secretarium scrutinii, & Electores, seu Pronunciatores Electionum, servatur omnino, quotiescumque in Diffinitorio, sive in alia quacunque Congregatione, extra, vel intra Capitulum generale facienda sit aliqua electio canonica Prælati, vel Socii.

XVII. Prædictis igitur præambulis finitis, procedat Capitulum ad electiones, & præcedat omnes, fiatque ante prandium electio Patris Ministri Generalis, & si præsens sit, sedeat immediate post Patrem Ministrum Generalem, qui spirat, sive post præsidem Capituli; non tamen præsideat, nec officium exerceat usquequo finiatur Capitulum. Nihilominus omnes tam Capitulares, quam ceteri Religiosi Conventus, statim ac electio facta sit, pergant processionaliter cum electo in Ecclesiam cantantes Hymnum: *Te Deum laudamus*, & ibi accipiant ab eo benedictionem, & omnia fiant juxta formam dispositam in nostro Manuali. Tamen si Pater Minister Generalis electus, præsens non fuerit, illum non expectet Capitulum, sed prosequatur.

XVIII. Post Vesperas ejusdem diei congregentur in Aula Capitulari Vocales omnes, illius Familiae, pro qua Minister Generalis spirat, & Præsides eodem, qui totius Capituli Præsides fuerit, atque sibi electis Secretario, Scrutatoribus, modo dicto, omnes simul canonice eligant Commissarium Generalem ad triennium immediate futurum pro sua, & ex sua Familia assumptum eodem modo & ritu, quibus Minister Generalis Ordinis ante prandium electus fuerat.

XIX. Sequenti die, videlicet, Dominica congregentur omnes utriusque Familiae Vocales, &

similiter per secreta suffragia eligant ad futurum sexennium sex Diffinitores Generales Ordinis juxta Breve SSmi Domini Nostri Clementis Papæ XII. quod incipit: *Pastoralis Officii*: expeditum Mense Septembris die 10. Ann. 1730. qui quidem Diffinitores semper assumendi erunt ex Familia Ministri Generalis noviter electi.

XX. Similiter post Vesperas hujus diei congregentur omnes, qui Commissarii Generales fuerant pridie Electores, & ex sua Familia, & pro ea sex alios Diffinitores Generales Familiae eligant ad futurum triennium, qui nec vocari possint, nec reipsa erunt Diffinitores Generales Ordinis.

XXI. Diffinitoribus omnibus electis, congregetur tota, solaque Familia intra Hispana, & Præsides eodem Capituli Generalis, canonice & ad triennium ex sua Familia eligat Ministrum Nostri Conventus Romani S. Caroli. Et postea Familia, ex qua Minister Generalis spirat, similiter canonice, & ad triennium eligat ex sua Familia Ministrum Nostri Collegii Romani de Propaganda Fide.

XXII. Immediate Feria Secunda, Familia Ministri Generalis, qui spirat, albis, nigrisque globulis, aut lapillis assumptis eligat ad sexennium Procuratorem Generalem Ordinis pro Romana Curia ex sua Familia assumptum, cui totum Capitulum, antequam finiatur, dare tenebitur Ordinis mandatum Generalis Procura, & similiter eligat Chronistam generalem pro sua Familia. Deinde Familia Ministri Generalis electi, Præsides Superiore, qui spirat, similiter, & ex sua Familia eligat Procuratorem Generalem Familiae suæ pro illius negociis in Romana Curia exequendis, qui etiam ante finem Capituli dabit suum mandatum Procura, cum expressa prohibitione, sub præcepto formali, ne in communibus negociis Religionis se immisceat, nec verbo, aut scripto a se, aut ab aliis suæ Familiae cognominetur Procurator Generalis Ordinis; & postremo eligat Chronistam Generalem pro Familia sua.

XXIII. Si fuerit aliqua Domus extra Provinciam, præter dictas S. Caroli, & de Propaganda, & Minister illius majorem partem triennii post suam electionem expleverit, Familia illa, ad quam Domus pertineat, Ministrum eligat in eodem Capitulo Generali ad triennium, quia postea, finito triennio, (nisi sit Capitulum intermedium) ad Diffinitorium Familiae pro alio triennio usque ad Capitulum Generale pertinebit electio omnium, qui per Capitulum Generale electi fuerant ad triennium. Quod si Familia intra Hispana quando ei competit Capitulum Generale intermedium, illud celebrare non possit, illius Diffinitorium Generale eligat Ministrum nostri Conventus Romani S. Caroli ad sequens triennium. Et similiter Familia, quæ prædictum Capitulum celebrare jam instante tempore nequeat per suum Diffinitorium Generale eligat Ministrum Collegii nostri de Propaganda Fide ad immediatum triennium.

XXIV. Electiones Ministrorum horum in Capitulo generali poterunt fieri sine Scrutinio ex omnibus aptis, quia propositis quinque ex aptis a Diffinitorio Provincia, ex qua eligendus assumi debeat, Familia in eo Capitulo eligere poterit, quem judicaverit eligendum.

XXV. Finitis electionibus, prosequantur sessiones necessariae ad agendum de observantia, progressu, bonoque communi nostræ Religionis, & ante omnia, ac præcipue de ejus Instituto, Redemptione nimirum Captivorum: Et ab ipso toto Capitulo confirmantur præcepta in his Constitutionibus imposita. Quibus conclusis Capitulum per secreta suffragia eligat octo ex Ministris Provincialibus actualibus, & Ministris ex Domibus Capitularibus, ad hoc, ut Priores quatuor, vel quinque concurrant, simul cum

Diffinito-

Diffinitoribus Generalibus Ordinis, & Familiae, (sicut præcipit Regula) ad correctionem, vel depositionem Superioris Generalis Ordinis, si in illo sexennio opus fuerit. Reliqui vero ad hoc deputati juxta Ordinem suae electionis, succedant primis si ex istis aliquis defecerit, mortis, aut renunciationis, aut alia quavis causa.

XXVI. Insuper idem Capitulum eligat sex Patres ex gravioribus Religionis, quorum consilio, & assensu, Superior Generalis (quando casus occurrerit) ejiciat ab Ordine aliquem, vel aliquos instructo processu, & plene probatis causis expulsionis, juxta Decretum Sacrae Congregationis Concilii. Et præterea eligat quoque Capitulum, ad eundem effectum alios quatuor vel sex Patres subrogandos Ordine suae electionis in defectum alicujus, vel aliquorum ex sex prius electis.

XXVII. Deinde quælibet Familia seorsim designet ex qualibet Provincia sua, duas Domos Capitulares, ut dictum est §. 4. hujus Cap. num. 1., ut Ministri illarum Socii sint ad Capitulum futurum generale Ordinis, vel Familiae juxta dicta.

XXVIII. Quibus electionibus factis, legantur coram Capitulo Decreta S. Romanae, & Generalis Inquisitionis, & Praeses Capituli hortetur ad illorum strictam obedientiam, & observantiam. Postea legantur coram suo Diffinitorio Epistolae Missae ad Capitulum, ut si Diffinitorio visum fuerit coram toto Capitulo nota fiant. Decernimus autem, quod nec Praeses Capituli, nec Capitularis alius præter assignatos, possit legere, aut aperire hujusmodi Epistolas.

XXIX. His omnibus peractis, continuo imponat Praeses præceptum omnibus, & singulis Vocalibus, ut inter spatium viginti quatuor horarum, revelent ante ipsum, & manifestent impedimentum; Si quod forsan fuerit, ratione cujus aliquis ex Praelatis noviter electis non possit, nec debeat confirmari in suo Officio. Quod si aliquid impedimentum inventum fuerit, ad Diffinitorium Generale Ordinis spectat judicium de illo, nullo autem invento, Capitulum totum confirmet electionem Ministri Generalis Ordinis juxta Breve fe. re. Urbani Papae VIII. Deinde omnes Vocales ad illius electionem, confirmet electionem Commissarii Generalis Familiae: Et postea duo Diffinitoria simul cum Praefide confirmet electiones Diffinitorum Generalium Ordinis: Ac demum Ordine servato electionum, quælibet Familia cum Praefide confirmet, electiones, quas canonice fecit.

XXX. His expeditis Socius Provinciae modernioris, cujusvis Familiae furgat, & coram Capitulo legat Catalogum Religiosorum, qui in illo triennio in tota sua Familia decesserunt, quem illi tradere tenentur, ejusdem Familiae Provinciales. Deinde furgat Secretarius Capituli, & coram toto etiam Capitulo legat electiones omnes, statuta, Decreta, & cetera omnia acta, & disposita ab utraque Familia in ipso Capitulo. Quæ cuncta debent esse scripta in libro Capituli Generalis cum annotatione in qualibet Praelatorum electione numeri suffragiorum concurrentium ad illam, & his lectis subscribant in eodem libro omnes Vocales, qui usque ad hanc diem, & sessionem debent esse aequales inter se, & omnes a solo Praefide licentiam, Socium, benedictionem, signumque recipere quamvis præcedentiam inter se, & actum praesidentiam servandus sit ordo supra dictus. Quo facto dissolvitur Capitulum.

XXXI. Semper Capituli generalis tres erunt publicæ conciones, Missæque solemnes, duæ ex Festivitatibus Ordinis ad arbitrium Praefidis, qui tempore apto monere debet Provinciales suae Familiae, ut Praedicatores eligant, quos voluerint pro determinata ab ipso Praefide concione facienda in Capitulo illo. Monemus tamen Provinciales, ut si Concionatores, vel Concinator aliquis satirice ad murmur Populi excitandum, vel com-

placendum prædicaverint, illico, & perpetuo prædicandi, & concionandi licentias auferant, vel licentiam, itant nisi de consensu Capituli generalis futuri minime, qui defecerit, possit intra, nec extra Domos nostras Spiritus Sancti ascendere Cathedram. Jam perfectio, dissolutioque Capituli novum Diffinitorium Generale Ordinis visitet Superiorem Generalem, & Diffinitores Generales Ordinis, qui jam functi suo munere fuerint. Item novus Minister Generalis, & idem novum Diffinitorium Generale visitet Superiorem Generalem, & Diffinitores Generales Familiae, qui in illo Capitulo spirant. Hujusmodi autem visitatio fiat juxta dicenda cap. 4. §. 1. num. 4., & receptis Depositionibus Capitularium contra illos, visitationeque conclusa, nisi forte insinuentur culpæ, quæ majorem inquisitionem, atque examen requirant, nam tunc fiet, quod citato Capitulo, & §. disponitur, Missa Solemnis de Requiem pro Defunctis Religiosis, & Benefactoribus Ordinis, & concio habeatur (quæ erit tertia) facienda ab aliquo illius Provinciae, in qua Capitulum celebratur juxta Provincialis electionem, qua functione peracta, Capitulares, se mutuo Charitate fraterna amplexentur, & in suos Conventus proficiantur.

§. VI.

De modo servando in electionibus faciendis.

I. Nec Pater Minister Generalis, nec alius Superior nostri Ordinis habeat jus nominandi, vel proponendi aliquam Personam determinatam, ut eligatur. Poterit tamen quandoque Diffinitorium, si illi expedire visum fuerit, aliquas personas proponere ex eligibilibus, relinquendo tamen electores liberos, ut suffragia sua illis, vel aliis præstent ex eisdem.

II. Postquam omnes sua suffragia dederunt in qualibet electione, Scrutatores illa ante omnia numerent, attendendo, an correspondeant, & aequalia sint numero Vocalium. Quod si ita est, primus Scrutator illa reponat in Urna, & postea sigillatim extrahat, & legat, & legendaque præbeat duobus aliis Scrutatoribus, & Secretarius Scrutini illa sigillatim scribat, & numeret. Si vero quando Schemata numerantur, non accedunt ad numerum Vocalium, vel illum excedunt, comburantur statim, sine eo, quod legantur, & iterum de novo suffragia ferantur. Ceterum si aliqua Schemata vacua, seu alba inventa fuerint, vel cum suffragio cum conditione, vel alternative, vel præficto Personæ incapaci secundum jus, vel subiecto antea Scrutinium eligibilitatis non eligibili, tunc casus Scrutatores suppresso nomine habentis suffragium, vitium, quod notaverint, declarent, & talis Schemata pro nulla, & pro non suffragio reputanda est; Ideoque separetur, & regulatio, ac numeratio aliorum suffragiorum fiat, & illis solum attendantur ad videndum, an sit electio, vel non. Et præcipimus in virtute sanctæ obedientiæ & sub præcepto formali Scrutatoribus, quod si tempore electionis aliquod reperiat suffragium pro subiecto, qui ex eligibilibus non fuerit, vitium declaret Electoribus, ne procedant ulterius.

III. Si in primo, vel secundo Scrutinio non fuerit electio, Scrutatores consulant Diffinitorium generale Ordinis, & istud (si illi expediens visum fuerit) jubeat, quod suffragia declarentur, & quæ quisque habeat, manifestentur, ut ita Vocales facilius ad electionem conformentur. Si autem facta postea tertio Scrutinio, adhuc non sit electio canonica, omittis Scrutiniis, ille intelligatur electus, vi hujus Constitutionis, pro quo fuerit major numerus suffragiorum, quam pro alio, aut aliis, tunc antiquior in Professione reputabitur canonice electus.

IV. Scrutinio facto, Pronunciator ad id a Capitulo electus, juxta dicta §. antecedenti num.

15. faciat, & pronunciet electionem pro illo, qui habet omnia suffragia, vel plusquam medietatem, vel in casu discordiæ pro eo, qui electus deputari debet juxta immediate dicta, declarando numerum determinatum sequenti forma, quamvis ipse suffragium electo non dederit.

Ego Fr. N. de N. nomine meo, & omnium Electorum præsentium per decem suffragia v. g. vel (si casus fuerit) in casu discordiæ, & æqualitatis, eligo in majorem, ac generalem Ministrum nostræ Sacræ Religionis, vel in Diffinitorem Generalem, vel in Ministrum Provincialem Provinciæ N., vel in Ministrum Conventus, vel Collegii N. P. Fr. N. de N. in Nomine Patris, Filii, & Spiritus Sancti. Amen.

V. Forma ista faciendi, seu pronunciandi quamlibet electionem, semper observetur tam in Capitulo, quam in Diffinitorio, vel alia quavis Congregatione. Schemata autem esse poterunt scriptæ propria suffragantis manu, vel aliena. Quæ igne comburantur in ipso Capitulo, vel Diffinitorio, vel Congregatione, antequam Vocales furgant.

VI. Omnes controversiæ, & difficultates ortæ in, vel super electionibus, etiam Patris Ministri Generalis in Capitulo, vel alia quacunque Congregatione determinentur per Diffinitorium generale, cujus resolutioni nemo contradicat sub pœna ad arbitrium ipsius Diffinitorii infligenda.

§. VII.

De modo aliquid proponendi, & decernendi in Capitulo Generali.

I. Ut maturiori consilio determinetur, quod in Capitulo generali v. g. propositum fuerit, liceat ipsi Capitulo (si illi expedire videbitur) decisionem differre usque in sequentem diem.

II. Quotiescunque judicio trium Capitularium conveniens sit proponi, vel determinari rem aliquam in Capitulo, Præses teneatur illam proponere, ut decidatur, dum tamen non sit novam condere Constitutionem; Ad hoc enim proponendum, & conferendum major Capituli Generalis Ordinis pars debet petere, & instare: Præses autem hujusmodi Capituli poterit in eo toto proponere quicquid ipsi expedire videatur, & unica Familia consentientibus antea omnibus suffragiis illius, proponere poterit toti Capitulo, ut fiat Constitutio pro sua tantum determinata Familia.

III. Præcipimus, quod nullo prætextu a Summo Pontifice postuletur innovatio, seu immutatio in re aliqua Sanctæ nostræ Regulæ, nisi hoc fiat per Capitulum Generale Ordinis concurrentibus omnibus votis, & nemine discrepante, & contraveniens huic Constitutioni, ipso facto privatus sit officio suo, & inhabilis perpetuo ad quæcumque alia. Similiter non postuletur a Sede Apostolica, nisi per idem Capitulum Generale, & consentientibus tribus ex quatuor partibus suffragiorum, innovatio, alteratio, seu abrogatio, quoad totum, vel quoad partem alicujus ex Constitutionibus confirmatis ab ipsa Sede Apostolica.

IV. Ut aliqua Constitutio de novo condatur, ejus convenientia in duobus, vel tribus Capitulis Generalibus, Ordinis sedulo, ac diligenter expendi, & agitari debet hoc Ordine: Postquam in primo Capitulo actum est de re aliqua, si a majori parte suffragiorum approbata fuerit, statim vim habeat ordinationis, & executioni mandari incipiat usque ad sequens Capitulum, in quo mature examinata, si consentientibus omnibus præter unum fuerit approbata, habeat deinceps vim Constitutionis. Si vero a duobus tantum partibus suffragiorum approbata fuerit, perseveret ejus executio, ut ordinatio, usque ad tertium Capitulum generale. Et si in hoc tertio expensis convenientibus, vel inconvenientibus expertis in ejus executione, si adhuc approbetur a tribus ex qua-

tuor partibus suffragiorum, habeat deinceps vim Constitutionis; alias non concurrentibus dictis tribus suffragiorum partibus, eo ipso revocata, & penitus extincta maneat præfata ordinatio; nec imposterum de ea fiat in Capitulo mentio, nisi mutatis circumstantiis, illi de ea agere videatur, incipiendo examen tanquam de re, de qua nunquam actum fuerat in Capitulo. Declaramus autem, quod quando tres, vel quatuor partes suffragiorum æquales esse non possunt, non attendatur, nec ratio habeatur de votis superabundantibus, ad tres, vel quatuor partes æquales.

V. Ad hoc autem, ut aliqua Constitutio ex non confirmatis in specie a Sede Apostolica quovis modo alteretur, innovetur, vel abrogetur, & ad hoc, ut fiat Constitutio contraria alicui ex eis, eodem modo in Capitulis generalibus examinanda est ejus convenientia, vel inconvenientia; ita tamen, ut si in aliquo ex tribus Capitulis, omnium omnino concurrant suffragia; aboleatur antiqua Constitutio, & executioni mandetur ordinatio nova. Ceterum quamvis in primo Capitulo consentiat major pars suffragiorum, non statim executioni mandetur, nec suspendatur per illud sexennium Constitutio antiqua. Quod si in sequenti Capitulo consentiant duæ partes ex tribus suffragiorum, tunc suspendatur per triennium antiqua Constitutio, & executioni mandetur nova ordinatio, alioquin ista prorsus extincta maneat. Quod si in tertio Capitulo re diligenter perpensa consentiant tres partes ex quatuor suffragiorum, aboleatur antiqua Constitutio, quoad id, in quo per novam alteratur, innovatur, mutatur, seu in contrarium disponitur, nec unquam agatur de ea, nisi ob rerum vicissitudinem, tanquam de re nova, de qua nunquam fuerat actum; si vero in hoc Capitulo non consentiant dictæ tres partes suffragiorum, præfata ordinatio eo ipso nulla sit, & omnino maneat extincta. Poterit vero Capitulum Generale Ordinis dispensare in Constitutionibus, dummodo non sint ex confirmatis a Sede Apostolica, ita tamen, quod si non pertineant ad universalem Ordinis regimen, sufficiat major pars Vocalium: Si autem pertineant ad præfatum regimen, fieri debet consentientibus duabus ex tribus Capituli partibus. Omnino tamen dispensatio fiat ad tempus scilicet usque in sequens Capitulum, in quo nisi confirmetur, pro nulla habeatur. Quod etiam intelligatur de dispensationibus, quæ juxta dicenda, ab aliis Congregationibus fieri possunt, demptis, quæ a solo Diffinitorio fuerint, quæ protrahi poterunt usque ad Capitulum, cujus Diffinitorium fuerit Caput.

VI. Ad faciendam quæcumque statuta (nullatenus tamen nostris Constitutionibus contradicentia) quæ vim habeant Decretorum Capituli generalis Ordinis, sufficiat major pars suffragiorum, & extunc executioni mandentur. Si autem in Capitulo immediate sequenti expresse non confirmantur, eo ipso extincta maneat. Si vero approbentur nedum a majori, sed etiam a duabus partibus suffragiorum, non ideo censeantur extinctæ, sed perseverent, ut ordinationes juxta dicta n. 4.

VII. Omnia, quæ in Capitulo decidentur per secreta suffragia determinentur calculis albis, & nigris.

§. VIII.

De Capitulo Generali intermedio.

I. Cum, favente Deo, plures sint extra Hispaniam institutæ Provinciæ, & ad felicis, faciliusque Ordinis regimen sub unitate unius Capituli bipartitio facta fuerit, & instituta, ut in omnibus utraque Familia dignoscatur æqualis, & ad præscriptum Regulæ, de triennio, in triennium celebretur Capitulum generale, quod quidem juxta illius tenorem semper celebratum fuit, itaut solum de sexennio in sexennium; & post

triennium

triennium hujus Capituli electivi, aliud Capitulum generale, quod ab initio vocatur intermedium, ita etiam servetur imposterum, hoc solo discrimine, quod Capitulum electivum de sexennio in sexennium celebrandum, Capitulum generale Ordinis vocetur: & Capitulum intermedium solum celebretur in ea Familia, ex qua in Capitulo generali Ordinis, Commissarius Generalis electus fuerat, sicque verificabitur, quod semper de triennio in triennium aliquod Capitulum generale celebretur in Ordine.

II. Capitulum Ministri Generalis electivum semper celebrari debet intra Familiam, ex qua Minister Generalis spirat, cui Familiae correspondet celebratio futuri Capituli Generalis intermedii, ut sic supremum Caput Religionis nunquam minus suum finiat extra Familiam suam.

III. Capitulum generale intermedium celebrari debet juxta Regulam Sabbatho ante quartam Dominicam post Pascha, & post triennium a die celebrationis Capituli generalis Ordinis intra propriam Familiam extra Curias Principum in Domo designanda a Praeside Capituli, qui semper erit Commissarius Generalis Familiae, nisi intra illam, & extra propriam Familiam adfit Minister Generalis Ordinis, & voluerit praesidere in dicto Capitulo intermedio.

IV. Si stante tempore Capituli Praeses infirmetur, potest differre Capitulum per unum mensem tantum, quo elapso si adhuc fuerit impeditus, vel si congregato jam Capitulo agrotaverit, praesideat Diffinitor Generalis Familiae acta Prior inter alios.

V. Ad hujusmodi Capituli celebrationem, per suas literas convocatorias convocare debet, & invitare per invitatorias Superior Generalis Familiae omnes, qui concurrere debent, & possunt, eo modo, quo dictum est de Capitulo generali Ordinis, in aliquo anno sit futurus Praeses Capituli intermedii.

VI. In Capitulo Intermedio suffragium habere debent Ministri Generalis si adfit, Superior Generalis Familiae: Diffinitores Generales illius, Ministri Provinciales, vel Vicarii Provinciales ejusdem: Ministrique actuales Domorum Vocalium, quae in Capitulo Generali Ordinis designatae fuerint, ut earum Ministri finito sexennio, Socii sint ad Capitulum Generale Ordinis, quippe Ministri hujusmodi Domorum ad Capitulum intermedium debent concurrere, & eorum successores in eisdem Domibus ad Capitulum Generale Ordinis, quod etiam intelligitur de Sociis in defectum. Præterea suffragium habebit in hoc Capitulo intermedio, intra Hispaniam Procurator Generalis Hispaniae; Et extra Hispaniam Procurator Generalis Ordinis in Romana Curia: Deinde Secretarius Generalis Superioris Generalis Familiae; ac demum qui ex eadem familia assumpti fuerant, aliquando Superiores Generales Ordinis, vel Familiae; ita ut hi pro libito, ceteri autem sub poena perpetuae privationis concurrere teneantur, sicut dictum est, circa Capitulum Generale Ordinis.

VII. In Capitulo intermedio circa praecepta, scrutinia, selectiones eligibilium, ac cetera praerambula, ea omnia observentur, quae dicta manent circa Capitulum Generale Ordinis.

VIII. Tempore Capituli sedeant ordine, quo nominati sunt, (& si casu occurrerit) in quo recens electus praesens fuerit, sedeat immediate post Commissarium Generalem qui spirat, & statim suffragium habeat, quamvis de corpore Capituli non sit.

IX. Facta electione Superioris Generalis Familiae, quae semper fieri debet praedicto Sabbatho ante prandium, post eam illico omnes Religiosi illius Domus, atque Vocales pergant processionaliter cum electo in Ecclesiam cantantes Hymnum *Te Deum laudamus* prout in Capitulo Generali Ordinis, Si autem Diffinitorium Generale Ordinis

propter Bella, aut alias urgentissimas causas, illi a toto Diffinitorio Generali Familiae praepositas nemine discrepante hujusmodi Capitulum intermedium differendum iudicet, tunc juxta ipsius Diffinitoris generalis Ordinis arbitrium celebrabitur, die assignanda ab eodem, vel non celebrabitur absolute, & tunc casus non celebrationis ipsum Diffinitorium Generale Ordinis per literas patentes a Ministro Generali efformatas nomine sui Diffinitorii prorogare, & confirmare poterit canonice in futurum triennium, & Commissarium, & Diffinitores Generales Familiae.

X. Ipso autem die electionis Commissarii in Capitulo intermedio, congregentur ipsius Vocales, & sex Diffinitores Generales Familiae ex eadem eligant. Et altera die congregentur omnes in Aula Capitulari, & si familia fuerit intra Hispania, primum eligat Ministrum Nostri Conventus Romani S. Caroli; At licet intra Hispania non sit, eligat Ministrum nostri Collegii Romani de Propaganda Fide.

XI. Capitulum Generale intermedium nullas alias electiones facere poterit: Ideo his finitis agere debet de Redemptione, & Observantia, facereque Ordinationes, & Statuta pro sua Familia, quae minime opponantur factis a Capitulo Generali Ordinis, atque sibi eligere Chronistam pro tota sua Familia.

XII. Omnibus peractis, Commissarius noviter electus coram toto Capitulo reprimittat obedientiam, eamque promittat specialem tempore sui muneris Superiori Generali Ordinis; & postea totum Capitulum confirmet Patris Commissarii electionem: Deinde confirmet etiam singulas electiones, quas fecit canonice; & fiant, leganturque, quae facienda, & legenda sunt in Capitulo Generali juxta ibidem dicta.

XIII. Dissoluto Capitulo, Capitulares se mutuo fraterna charitate amplectentur, & in suos Conventus proficiantur.

XIV. Illico & quamprimum Secretarius, qui fuerit Diffinitorii Familiae certiorum faciat Ministrum Generalem Ordinis de omnibus electionibus, & de reprimissione obedientiae moderni Commissarii Generalis, qui omnibus noviter electis tradere debet literas authenticas suae electionis.

S. III.

De aliis Congregationibus generalibus.

I. In casu, quo eligendus sit Vicarius Generalis Ordinis propter defectum Ministri Generalis, ut diximus, Prior Diffinitor Generalis Ordinis, tunc superstes, cui competit in eo casu gubernare totam Familiam, ut Superior Generalis Ordinis, usque ad confirmationem novi Vicarii Generalis per suas literas vocatorias congreget omnes Vocales suae Familiae, qui concurrere teneantur, & possent si in ea Familia celebrandum intermedium, designetque Domum aptam etiam extra Principum Curias pro celebratione Congregationis, ut in ea congregentur tempore apto, ad ipsius arbitrium, itaut quamprimum fiat Vicarius Generalis electio.

II. Si Diffinitoribus Generalibus Ordinis illo, & alio exceptis, confiterit, quod per omissionem, aut industriam praedicti primi Diffinitoris retardatur Congregatio, & Vicarii Generalis electio, liberum sit illis ad Sedem Apostolicam authentice accedere, ut a Pontice destinetur Vicarius Generalis Ordinis.

III. Praedictus Diffinitor primus erit Praeses hujus Congregationis, in qua imponat praeceptum ad impedimenta detegenda, cunctaque alia exercentur, quae exercere debet Praeses cujusque Capituli.

IV. In praedicta Congregatione fiant Scrutinia eligibilitatis, usque ad num. 5. eligibilium, prout in Capitulis Generalibus.

V. Post Missam Solemnem de Spiritu Sancto &c. præambula, quæ fiunt in Capitulis, fiat electio Vicarii Generalis ante prandium, qua facta immediate post electionem pergant processionally in Ecclesia cantantes *Te Deum*, quamvis noviter electus non sit in eadem Domo, in qua si fuerit, ab ipso benedictionem accipiant.

VI. Vespere iterum congregentur, & si Diffinitor aliquis electus fuerit in Vicarium Generalem, Congregatio eligat novum Diffinitorem Generalem Ordinis, & si occurrat aliquod negotium urgens pro tota Religione, aut aliqua Familia, determinetur ab omnibus, ut moris est.

VII. Postea confirmet electionem Vicarii Generalis, & deinde si eam fecit, confirmet etiam electionem Diffinitoris noviter electi.

VIII. Postea Congregatio dissolvatur, mutuoque amplexentur Vocales, quin aliud fiat, neque concionem aliquam habere debeant in hac Congregatione; Qua finita duo primi Diffinitores Generales Ordinis, & Secretarius Ministri Generalis præteriti, statim mittant attestationem subscriptam ab ipsis tribus, & sigillo Diffinitorii Generalis Ordinis munitam, in qua Commissario Generali alterius Familiae, & Diffinitorio Generali illius fidem faciant electionis factæ, ut eam intra eorum Familiam nullus simulare audeat, aut præsumat. Et postquam Superior Generalis alterius Familiae, & Diffinitorium Generale illius huiusmodi notitiam habuerit, illico per suas literas authenticas moderno Vicario Generali, obedientiam promittant; Idque facere præcipimus illis sub præcepto formali in virtute sanctæ obedientiæ sub pœna suspensionis ab officio ipsi Superiori Generali Familiae, & cuicumque Diffinitori illius, obedientiam non repromittenti a Diffinitore Generali Ordinis declaranda, & applicanda. Si autem aliquis Provincialis, vel Vocalis alter electus fuisset in Vicarium Generalem, ad Diffinitorium Provinciale pertinebit electio, sive Provincialis, sive alterius officii, quod electus habuerat.

IX. Si vero non mortis causa, sed ob renunciationem, vel privationem a suo officio munus Ministri Generalis vacaverit, eodem modo, & ab eisdem Vocalibus facienda est Congregatio; eodemque modo eligendus Vicarius Generalis Ordinis. Quippe Congregatio, quæ Ministrum Generalem deposuit, vel illius admisit renunciationem, suo jam munere functa debet intelligi, quin eadem Congregatio jus eligendi Vicarium Generalem prætereundum possit.

X. Si autem vel unius Familiae, vel totius Ordinis opus fuerit pro urgentissimo casu Congregationem Generalem, iudicio Diffinitorii Generalis Ordinis convocare, id fieri debet, concurrentibus omnibus ipsius Diffinitorii Generalis, præter unum; Et celebranda est in Domo ad arbitrium ipsius Diffinitorii eligenda tempore ab ipso destinato, Præside, & Vocalibus seligendis ab ipso, nisi in his Constitutionibus jam designati fuerint pro Congregatione in ipsis statuta, ita tamen, ut ad Congregationem specialem semper concurrat utrumque Diffinitorium, si fuerit Ordinis, semperque Diffinitorium Familiae si unus fuerit Familiae tantum.

§. X.

De pertinentibus privative ad Capitulum Generale.

I. Quoties dicitur in his Constitutionibus, Capitulum, vel Diffinitorium Generale, & non additur Ordinis, intelligitur de Capitulo generali, & Diffinitorio Generale Ordinis, vel Familiae. Itaque ad Capitulum generale spectat facere omnes electiones Prælatorum, & admittere omnes renunciationes eorum, quando fiunt in ipso. Condere Ordinationes, & Constitutiones, ut in Paragraphis de Capitulis dicitur. Sed ad Capitulum generale Ordinis spectat impetrare a Sede Apostolica concurrentibus omnibus suffragiis

immutationem nostræ Regulæ in re aliqua. Item ad ipsum pertinet dividere Provincias, consultata primo Sede Apostolica, dummodo pro nova saltem sint octo Conventus. Atque etiam eadem consulta, relinquere, & desertas facere fundationes Conventuum jam admissas, & possessas.

II. Et demum dispensare in Constitutionibus non confirmatis a Sede Apostolica, ut dictum est: Et ex ipsis non confirmatis abrogare, innovare, & alterare quamlibet, ceteraque facere, & stabilire, quæ secundum Regulam, & Constitutiones ipsi reservantur.

III. Illa autem, quæ in Capitulo generali Ordinis, ab unica Familia fieri debent juxta regimen ejusdem Familiae, ab ea proponenda sunt toti Capitulo generali Ordinis, & nisi ab isto determinantur adhuc pro una Familia non poterunt executioni mandari.

§. XI.

De Diffinitorio Generali.

I. In quolibet anno duo celebrentur Diffinitoria, unum generale in qualibet Familia die 13. Septembris, alterum Provinciale pro qualibet Provincia die 3. Maii. Sed quia anno in quo Diffinitorium generale Ordinis congregari debeat secundum Constitutiones ad electiones faciendas a triennio post Capitulum generale Ordinis, non congregabitur Mense Septembris, Diffinitoria Provincialium illius Familiae poterunt prorogari ad Mensem Septembris, ne illis intra annum deficiat Diffinitorii Tribunal proprium, ad quod concurrere debent pro expeditione negotiorum suorum.

II. Huiusmodi Diffinitoria generalia semper congregabuntur in Conventu, vel Collegio jam ab ipso Diffinitorio antecedenti deputato. Nec ad istud sit necessaria convocatio, nec admittatur aliqua exculatio, nisi aliquis infirmitate, aut alia causa inevitabili sit impeditus. Nec liceat Superiori generali aliquem Diffinitorem occupare, vel impedire ita, ut dictis temporibus assistere non valeat Diffinitorio.

III. Si Superior generalis absens fuerit, Infirmus, vel taliter impeditus, ut dictis Diffinitoriis adesse nequeat, congregentur tempore dicto Diffinitores, & Præsidente primo ex eis, celebrent Diffinitoria. Nuncquam tamen absente Superiore generali aliqua fiat electio, vel admittatur renunciatio, vel nova Conventus fundatio.

IV. Congregari etiam poterit Diffinitorium semper, ac Superiori generali visum fuerit, qui & illud congregare quoque tenebitur quando major pars Diffinitorum id postulaverit, vel vacaverit aliquod officium per quatuor Menses ante celebrationem futuri Diffinitorii.

V. Quotiescumque Diffinitorium celebretur præsentem Superiore generali, si vacans fuerit aliquod officium Diffinitoris ante omnia eligatur Diffinitor; idemque fiat casu quo in ipsa actuali Diffinitorii celebratione tale officium per mortem, renunciationem, aut aliam iustam causam vacaverit; Et si electus absens est, prosequatur Diffinitorium, nulla tamen fiat electio donec novus Diffinitor perveniat, sine illius consensu, si fuerit intra familiam, secus si extra illam fuerit.

VI. Diffinitorii tempore congregentur Diffinitores semel saltem in die per spatium unius horæ. Durabitque Diffinitorii celebratio diebus necessariis pro expeditione rerum, & negotiorum ad arbitrium ipsius Diffinitorii.

VII. Semper ac celebratur Diffinitorium generale teneatur Superior generalis proponere officia tunc vacantia, & ad Diffinitorium generale pertinentia, ut eorum electiones fiant, & similiter negocia currentia, quæ determinationem Diffinitorii generalis expectant, ut per ejus secreta & decisa suffragia judicentur.

VIII. Quilibet ex Diffinitoribus poterit pro-

ponere

ponere quamlibet rem ex attinentibus ad suum Diffinitorium, et si majori ipsius parti expedire videatur, per secreta suffragia decidatur.

IX. Res graves, quales sunt electiones, Renunciationum admissiones, & similia proponantur pridie ante decisionem.

X. Quando aliquid determinatum est in Diffinitorio, non agatur iterum de illo in eodem Diffinitorio absente aliquo ex eis, qui primo Decreto steterunt. Imo etiam omnibus presentibus non contravertatur iterum, nisi concurrentibus tot suffragiis, quot necessaria sunt ad dispensandum.

XI. Epistolæ ad Diffinitorium Missæ non aperiantur, nisi coram ipso, & ibi publice legantur, nisi aliter eidem Diffinitorio visum fuerit.

XII. Diffinitorium generale Ordinis poterit mittere aliquem Religiosum ad Curias Pontificiam, & Regiam, & quo illi expediens visum fuerit pro aliquo gravi negotio ad bonum commune Religionis pertinet; dum tamen in hoc convenient omnes, qui fuerint in Diffinitorio uno dempto.

XIII. Poterit etiam aliquem ex Diffinitoribus in quolibet gravi negotio occurrente occupare intra, vel extra Familiam, prout illi conveniens visum fuerit.

XIV. Non poterit Diffinitorium generale vires suas concedere, nec Patri Ministro generali seorsim, nisi quando adiret aliquam Provinciam, vel Conventum videndum, vel in simili casu raro: Et semper cum limitatione ad ea tantum, quæ probabiliter (iudicio ipsius Diffinitorii) occurrere possunt, designando casus speciales, qui & in libro Diffinitorii scripti manebunt.

XV. Deputet Diffinitorium in suum Secretarium unum ex Patribus Diffinitoribus, qui statim ac electus fuerit iuramentum emittat servandi secretum, & fidelitatem forma præscripta pro Secretario Capituli generalis. Cap. 39. §. 5. num. 11.

XVI. Quod actum, decisumque fuit a Diffinitorio in ejus libro scribatur, & in electionibus canonicis in ipso factis annotetur numerus suffragiorum, & antequam finiatur Diffinitorium, legatur coram ipso & postea subscribatur a Superiore generali, Primo Diffinitore, & Secretario. Ea autem, quæ sive in Capitulo generali Ordinis, sive in alia Congregatione acta, decisa, sive determinata fuerint ab utroque Diffinitorio generali, insimul in eodem libro Diffinitorii generalis Ordinis scribantur, subscribanturque a Praside, ab immediato Diffinitore Ordinis a Primo Diffinitore alterius Familiae, & a Secretario Diffinitorii generalis Ordinis.

XVII. Pater Minister generalis determinationes, & Decreta Diffinitorii generalis Ordinis executioni breviter mandari curet. Quod si remisse in hoc se gesserit, & reverenter monitus non se emendaverit, Diffinitores Primus, & Secundus exequi faciant ea, subscribendo simul cum Secretario, & signando Diffinitorii generalis Ordinis sigillo. Superior autem, atque & Diffinitorium alterius Familiae similiter curent executioni mandari, quid quid a Diffinitorio generali Ordinis fuerit decisum aut determinatum: Et si aliter fieri contigerit, Diffinitorium generale Ordinis committere poterit suas vires alicui Religioso probo, atque intra aliam familiam bene viso, qui aliquando functus fuerit officio Superioris generalis, vel Diffinitoris generalis, vel Ministri Provincialis, ut nomine Diffinitorii generalis Ordinis, Superiorem generalem Familiæ, & quemlibet Diffinitorem, ceterosque Religiosos per præcepta cogat ad obedientiam, eosque si opus fuerit, suspensos declaret, & de inobedientia processum faciat, & informationem: Ut illis inspectis, Diffinitorium generale Ordinis, vel eorum renunciationes admittat, vel pro qualitate culpæ eosdem afficiat pœnis.

XVIII. Si (quod Deus avertat) Superior generalis Ordinis se gereret cum magno secularium scandalo, vel Religionem regeret notabili relaxatione, & observantiam in rebus gravibus negligeret, tunc Primus Diffinitor Generalis Ordinis, convocet omnes alios Diffinitores Generales Ordinis, ut in Domo omnibus commodiori die ab ipso assignando, congregentur. Qui omnes simul juncti, & non aliter, ac re mature considerata, convocent quatuor, vel quinque Ministros Provinciales per Capitulum Generale Ordinis deputatos, & simul cum illis humiliter, & reverenter (vel ore tenus) bis moneant Superiorem generalem Ordinis. Qui si adhuc ab excessibus, & culpis non cessaverit, omnes dicti Prælati (Diffinitores utique generales Ordinis, & ministri Provinciales) simul congregati, & majore illorum parte consentiente, causa sine figura Judicii, aut strepitu judiciali, cognita, judicent, an mereatur deponi: & ita sentientibus, & judicantibus, moneatur, ut sui officii faciat renunciationem, quam si non fecerit, deponatur. Et in tali casu, dum causa examinatur, poterunt omnes simul in toto Ordine, cui, vel quibus necessarium fuerit, imponere præcepta, & censuras, quæ in alia quacumque mandata subscripta a Primo, & Secundo Diffinitore generali Ordinis, & referendata a Secretario fidem faciant, & obligent. Et etiam in eo casu poterunt dicti Prælati inhibere etiam P. Ministro generali præceptis, vel censuris aliisve mediis opportunis, ne, dum causa ipsius agitur, & concluditur, officium suum exerceat, nec in alio sit Conventu, præter sibi ab eis designato.

XIX. Hujusmodi Congregatio obligari non poterit ad reddendam causam admissionis renunciationis, nisi Sacra Congregationi petenti. Si autem Sacra Congregatio id petierit ad instantiam ipsius Superioris Generalis, causa, & Processus instituantur authenticæ, & summarie tantum, ut ipsi Congregationi consentiant merita causæ, & si velit, jubeat, ipsam ad Summarium reduci. Postquam vero Minister Generalis a suo officio fuerit amotus. Primus Diffinitor Generalis integram suam Familiam convocet, ut quamprimum, in Domo, in qua fuerat celebratum Capitulum generale Ordinis, Vicarius Generalis electus sit, ut habetur §. 9. hujus Capituli.

XX. Si autem Superior Generalis alterius Familiae ob similes causas corrigi meruerit, id fiat a suo Diffinitorio etiam humiliter, ac reverenter, & moneatur bis, ut emendetur. Si vero non se emendaverit, Diffinitorium ipsum culpæ capitæ, & attestationem illarum mittat ad Diffinitorium Generale Ordinis, ut instruat; & si illi visum fuerit, ex meritis causæ, vel illi illius honori consulendo, jubeat officio cedere, vel si hoc facere noluerit, ipsum deponat, in quo casu Minister Generalis eligere poterit Vice-Commisarium, ut dictum est.

XXI. Omnes Processus, ut causæ criminales, custodiantur in Archivio generali Ordinis, & Patres Provinciales, & Visitatores remittant dictas causas jam absolutas, ut in Archivio reponantur: Imo & etiam remittant inceptas, & nondum finitas, si ab ipsis absolvendæ non sunt, Idemque faciant Patres Ministri de causis ab ipsis inchoatis, & formatis, vel illas remittant ad suum Provinciale, ut de illis judicet. Quo facto, ipse eas mittat ad prædictum generale Archivium, in quo conserventur sub clavi, quæ apud Superiorem Generalem, vel ejus Secretarium sit.

XXII. Et ne decursu temporis libri Ordinis, Bullæ, Brevia, Privilegia ceteraque scripturæ perdantur, decernimus, quod in nostro Conventu Matritense sit Archivium generale, in cujus parte separata omnia prædicta reponantur, & custodiantur sub duabus clavis, quarum altera sit apud Patrem Superiorem Generalem, altera vero apud unum ex Diffinitoribus designandum

a Diffinitorio. Et similiter ad eundem effectum in Conventu nostro Sancti Caroli Curie Romanae sit aliud Archivium, cujus claves habeant Pater Minister, & Procurator Generalis illius Curiae assumptus ex Familia intra Hispana, sive sit Ordinis, sive Familiae.

XXIII. Deficiente autem Superiore Generali, & omnibus Diffinitoribus, claves Archivii Matritensis erunt apud Ministrum Conventus, & Procuratorem Generalem Curiae Regiae. Clavis Archivii Romani, quae erit apud Ministrum Conventus S. Caroli, si ipse Minister fuerit Procurator Generalis eam habere debet ex commissione Superioris Generalis Consiliarius antiquior. At vero si Procurator Generalis Ordinis aut Familiae ibi commoretur, & residentiam habeat intra Urbem, ut tamen egeat Archivio Romano ad sua respective negotia pertractanda, non solum Archivium ingredi, sed & Clavariis consentientibus, extrahere poterit, & secum deferre Instrumenta aliqua cum obligatione a se subscripta, eadem restituendi intra breve tempus, quam obligationem ipsi Clavarii servare debent, & praecipimus in virtute sanctae obedientiae, & sub praeepto formali tam Clavariis consentientibus, quam praedictis Procuratoribus Generalibus extrahentibus Instrumenta, ut ea restitui curent sub poena privationis ad ulteriora Ordinis officia non restituenti, & Clavario committenti pro casu non restitutionis, non monenti Ministrum Generalem, ut ea restitui faciat.

§. XII.

De spectantibus ad Diffinitorium Generale.

I. Privative pertinet ad Diffinitorium Generale Ordinis novas Conventuum foundationes admittere; declarare dubia erga nostras Constitutiones occurrentia: dispensare in eisdem Constitutionibus ad universale Ordinis regimen non spectantibus, quod tamen raro fiat, & consentientibus omnibus suffragiis praeter unum, dummodo non sint confirmata a Sede Apostolica; atque etiam pertinet ad ipsum dispensare in statutis, seu Decretis Capituli generalis Ordinis. Ad ipsum quoque pertinet admittere renunciationem Patris Ministri Generalis, si actualiter tunc non celebretur Capitulum generale Ordinis, sed ad hujusmodi admissionem omnia suffragia concurrere volumus. Praeterea ipsius Diffinitorii Generalis Ordinis est deputare Religiosos, qui Redemptionem Captivorum exercere debent: & cetera omnia, quae illi reservantur in Constitutionibus.

II. Ad quodvis vero Diffinitorium Generale, sive solius Familiae, sive simul Ordinis sit, pertinet foundationes jam admittas, & jam factas uno situ transferre in alterum, Conventus unius Provinciae alteri designare, & adscribere, consulendo tamen in praefatis Provinciales illarum Provinciarum, de qua, & ad quam mutatio fiat. Etiam pertinet ad ipsum punire culpas gravissimas, facere statuta, quae communiter acta dicuntur pro reformatione totius Familiae: Destinare tempus, & locum, in quo celebrandum est Diffinitorium Generale immediate futurum, admittere renunciationes Officiorum, ad quae eligere extra Capitulum habeat jus: dispensare, ut a Capitulo Provinciali, inspecta utilitate Domus, pro eodem reeligi possit aliquis Minister consentientibus omnibus suffragiis Capituli praeter duo.

III. Insuper praebere consensum, ut a Summo Pontifice, & ejus Sacris Congregationibus licentiae obtineantur, ut aliqui Religiosi nostri transsumant ad alias Religiones: licentiam concedere, ut libri Typis mandentur; sine qua, vel sui Diffinitorii Provincialis licentia nemo id audeat facere sub poena privationis Officii,

vocisque activa, & passiva per triennium.

IV. Item facultatem concedere Conventibus, ut haereditates, seu legitimas renuncient, excepta tamen parte ad Redemptionem Captivorum spectante; & cum conditione, quod si Persona, in cujus favorem facta fuerit renunciatio absque haerede necessario decesserit ad Religionem legitime redeat. Illa autem renunciationes in libro Conventus renunciantis scriptae in memoriam maneant. Deinde potest etiam Diffinitorium Generale, & ad ipsum spectat licentiam concedere, ut Conventus cum partibus componantur, & ut ad censum, sive ad damnum pecunias recipiant: obtenta tamen prius supra praemissis debita Sedis Apostolicae licentia. Et demum ad Diffinitorium Familiae intra Hispana pertinet eligere ad triennium Procuratorem Generalem suae Curiae Regiae.

V. In electionibus faciendis extra Capitulum a Diffinitorio Generali quando concurrunt tantum sex electores, si post tres sessiones, in quarum singulis tria Scrutinia habita sint, electio canonica non sequatur, servetur id, quod dictum est §. 6. num. 3. hujus Capituli.

VI. Praecipimus omnibus Religiosis tam Praelatis, quam Subditis, ne recurrant ad Diffinitorium Generale pro expeditione rerum ad alios Superiores pertinentium, nec ad Superiorem Generalem pro illis, quae pertinent ad inferiores Praelatos. Qui autem sine debitis circumstantiis recurrerit, juxta gravitatem culpe puniatur.

VII. Diffinitorium Generale nihil poterit facere ultra concessum a Regula, & nostris Constitutionibus, nec negotium aliquod, vel causam ad ipsum non pertinentem poterit sibi arrogare, nisi in casu raro, & omnibus suffragiis concurrentibus.

VIII. Superiores Generales, & etiam Diffinitorium Generale, quando illis expediens visum fuerit, mittant aliquam instructionem Patribus Provincialibus suae Familiae, quae, & pro bono regimine, ac reformatione Provinciarum, & proximorum, ac subditorum profectu deserviat.

R E G U L A E

C A P U T X I .

Electio Majoris, ac Generalis Ministri de sexennio in sexennium &c.

C A P U T X I .

De qualitate eligendorum in Praelatos, ac de eorum, & aliorum officiis, jure, & potestate.

§. I.

De officio Patris Ministri Generalis, & his, quae ad ipsum pertinent.

I. Pater Minister Generalis debet esse non mediocriter Doctus in Theologia, sive Sacris Canonibus instructus, prudensque, & zelans Regularis disciplinae, & splendoris Ordinis, quippe tanquam Caput illius, alios omnes debet excedere, quantum possibile humanae fragilitati permittitur: ut autem aliquis sit eligibilis in Ministrum Generalem Ordinis debet habere viginti, & octo annos a professione: Et necessarium est, quod aliquando fuerit saltem per integrum sexennium Lector Sacrae Theologiae, vel Procurator Generalis Ordinis, vel Secretarius Patris Ministri Generalis, vel quod concionatus fuerit octo Quadragesimas laudabiliter, & cum conditionibus expressis. Cap. 11. §. 9. num. 1. Ac demum, quod fuerit Provincialis, vel Diffinitor Generalis Ordinis, vel Familiae.

II. Ministro autem Generali omnes in toto Ordine submitte, & humiliter obediant tanquam

rotius

totius nostrae Religionis universali Patri, & Pastori, in quo residet potestas, & Jurisdictio totius Ordinis non minor, sed superior, ac in Commissario respectu suae Familiae, & in Provinciali respectu suae Provinciae, & in Ministro respectu sui Conventus. Habet enim potestatem, & Jurisdictionem sibi concessam sive jure communi, sive privilegiis nostrae Religionis concessis, exceptis illis, quae limitantur per nostras Constitutiones. Quare cum illi competat regimen totius Ordinis, vigilare, & curare maxime debet perfectam Regularis disciplinae observantiam per Instructionem a se missam Provincialibus Ministris, & designando zelatores, & probos viros, ut per illos statum Ordinis facilius agnoscere possit.

III. Hortamur tamen Patrem Ministrum Generalem ne se in officia aliorum Superiorum intromittat, nisi negligentia, vel culpa illorum id exigat, aut aliquando ratio, & prudentia suadeat, semper vero debent omnes illi obedire, quod si exceaserit in dicta intromissione, a Diffinitorio Generali Ordinis, cui interest, submisce, & reverenter moneatur, proponendo inconvenientia, ipsi sumque informando. Ceterum si adhuc instet, sub forma superius posita Cap. 39. §. 1. num. 2. etiam Diffinitorium Generale Ordinis obediat humiliter secundae illius jussioni, quia convenientius est aliquid durum pati, quam resistere Superiori.

IV. Numquam aliquid disponat, determinet, aut praecipiat contra id, quod a Superiore alterius Familiae, vel ab aliquo Provinciali dispositum, determinatum, aut praeceptum fuit, quin prius id notum faciat ipsis, qui disposuerunt. Superior Generalis Ordinis ex Familia extra Hispaniam assumptus nullam Jurisdictionem exerceat in Conventu nostro Romano S. Caroli, nisi eam tantum, quam in alios Hispaniae Conventus exercere poterit, & in eo Conventu residere non possit, quod potiori jure intelligendum est de Commissario Generali extra Hispano.

V. Ad Patrem Ministrum Generalem pertinet praesidere in tota Religione in Diffinitorio Generali Ordinis, aut Familiae si praesens fuerit, & voluerit, & similiter in quovis Capitulo generali, atque etiam in Capitulis Provincialibus suae Familiae per se, aut per alium, ut dicetur postea de Praeside Capituli Provincialis: Ceterum si fuerit extra suam Familiam, praesidere poterit personaliter in quacunque Congregatione, & Capitulo illius, sive Generali, sive Provinciali, & proponere tam in istis, quam in aliis, quae in eis agenda, vel determinanda sunt, & executioni mandare, quod in ipsis decretum est, & facere, quod observentur disposita in nostris Constitutionibus.

VI. Item ad ipsum spectat semel saltem in suo sexennio videre omnia Monasteria totius suae Familiae, & inquirere, ac visitare quemcumque Conventum, vel Collegium ejus, prout ipsi visum fuerit.

VII. Ad ipsum quoque pertinet Religiosos ab una in aliam transferre Familiam, consulto tamen Superiore Generali alterius Familiae, & intra propriam de una in aliam etiam Provinciam, consultis Provincialibus utriusque. Omnes enim Religiosi nostri ad eam tantum Provinciam spectare debent, in qua professi fuerint, vel quos Superior Generalis Ordinis incorporaverit in ea, aut fuerant Conventuales ante ejus erectionem, juxta dicenda de Capitulo Provinciali; etiam ad Ministrum Generalem pertinet Confraternitates SS^{mae} Trinitatis erigere, & aliarum illi aggregationem facere. Nec non Epistolas Fraternitatis, cui voluerit, concedere. Pertinet etiam ad eum intra propriam Familiam, designare Lectores tam Philosophiae, quam Theologiae Scholasticae, Expositivae, & Moralis, & Lectoribus praestare licentiam ad quaecumque itinera facienda. Deputare Magistros Novitiorum, recens professorum, & Collegiarum

Philosophiae, cum consilio Provincialis Provinciae.

VIII. Praeterea pertinet ad ipsum nominare Praesidem, illi delegando suas vices, quoties ipse exierit a sua Familia, & etiam facultatem concedere Vice-Commissario alterius Familiae, quem elegerit in Superiorem ejus, ut Praesidem designet pro Familia in casu, in quo ipse ad Capitulum generale, vel ad aliud opportunum negotium exeat ab ea. Ac demum ad eum pertinent omnia, quae nostrae Constitutiones Ministro Generali concedunt, & Curae ipsius committunt. Poterit quoque designare Visitatorem cujuscumque Provinciae, & totius alterius Familiae, sed filium semper Familiae ad Familiam, Provinciae ad Provinciam visitandam, nisi omnibus consentientibus Diffinitorium Generale Familiae alium exigat Visitatorem extra Familiam, vel Diffinitorium Provinciale extra Provinciam suam.

§. II.

De Commissario Generali.

I. Commissarius Generalis (tanquam Superior alterius Familiae, qui Jurisdictione ordinaria eam regere, & gubernare debet in omnibus, quae in his Constitutionibus, vel Diffinitorio Generali Ordinis, aut Ministri Generalis obedientiae non sint opposita) oportet, ut sit vir nihilo absumilis a Superiore Generali Religionis, quo ad Doctrinam, prudentiam, & ceteras Dotes; quo ad graduationem vero, & aetatem, ut in Capitulo generali eligibilis sit, debet esse talis, ut assumi possit in Ministrum Generalem Ordinis, si in eo Capitulo assumendus esset ex sua Familia.

II. Ad Commissarium Generalem pertinent omnia, sed tantum in sua Familia, quae Ministro Generali non reservantur in his Constitutionibus, sive Diffinitorio Generali Ordinis, sive suo Diffinitorio Generali Familiae non competunt. Poterit etiam intra suam Familiam, quidquid Provinciales ipsius in suis Provinciis, & Ministri earum in suis Conventibus; Ceterum servare debet Regulam praescriptam Ministro Generali §. 13. num. 3.

III. Ad ipsum quoque pertinet omnes nominare lectores, modo dicto Cap. 38. §. 4. num. 1. ipsique licentiam concedere, ut itinera faciant; atque Magistros, sive Novitiorum, sive recens professorum, sive pro Collegiis Philosophiae designare, & eligere, concedere Epistolas Confraternitatis, Benefactoribus intra suam Familiam modo autem non poterit erigere, neque aggregare Confraternitates SS^{mae} Trinitatis, adhuc intra Familiam suam: quia hujusmodi facultas tantum est concessa per Sanctam Sedem Ministro Generali, & Procuratori Generali Ordinis in Curia Romana. Ceterum Minister Generalis ex nunc erigit, sive aggregat, quas Commissarius Generalis assignet, dummodo non nomine proprio, sed nomine ipsius Ministri Generalis pro tempore, & expresso semper in ipso Instrumento erectionis, vel aggregationis conferat illud. Demum ad Commissarium pertinet intra suam Familiam quidquid in Constitutionibus assignatur Superiori Generali, quam ad datur Ministro, vel dicatur Ordinis.

IV. Vice-Commissarius, quem eligere debet Superior Generalis Ordinis, in casu cujuscumque defectus Commissarii debet eligi ex quatuor eligibilibus selectis in Capitulo generali, qui superaverunt post electionem Commissarii Generalis. Nec poterit eligere Vice-Commissarium, nec sic antea eligibilem, nisi casu, quo nullus eorum quatuor superstes sit, vel electio jam fuerit determinata ad unum. Praeterea nunquam eligat in Vice-Commissarium, qui alia Praetura fungatur. Hic enim reputabitur tanquam superstes, ut eligatur in Vice-Commissarium.

V. Vice-Commissarius tamen sic electus, & Delegatus a Ministro Generali Ordinis ea omnia poterit in tota Familia sua a die, in quo notam

fecerit suam Commissionem in quocumque Conventu, quæ illi Delegatus designaverit; Poteritque vi delegationis designare Præsidem suæ Familiæ, pro casu absentia suæ ab illa, cujus Officium duret usque ad possessionem Prælati noviter electi, & ad Delegantis arbitrium.

§. III.

De Patribus Diffinitoribus Generalibus.

I. Patres Diffinitores Generales Ordinis sex esse debent juxta Breve fe. re. Alexandri Papæ VII. expeditum die 30. Januarii anno 1658. Sex etiam debent esse Diffinitores Familiæ juxta Breve SSm̃i Dñi nostri Clementis XII. expeditum die 10. Decembris anno 1733. De his omnibus Diffinitoribus, sive Ordinis, sive Familiæ idem dicendum est: Quippe differunt tantum in eo, quod primi sunt Diffinitores totius Ordinis electi ad sexennium, & intra, & extra Familiam suam præcedere debent omnes alios; Secundi vero sunt Familiæ, & eliguntur ad triennium, & præcedere debent omnes alios intra Familiam tantum, post tamen Diffinitores Generales Ordinis. Itaque singuli duo Diffinitores pro singulis Provinciis suæ Familiæ eligantur, & omnes intra suam Familiam sint æquales in potestate, & præminentis, ac Filii sint Provinciarum, pro quibus eliguntur actualiter. Horum enim prior electus, primus sit Diffinitor intra suam Familiam; Secundo electus, secundus, & sic de ceteris servata prioritate electionis.

II. Ceterum nullus Religiosus eligibilis sit in Diffinitorem Generalem, quin expleverit viginti annos post professionem, & quin fuerit prius ad minus per triennium Lector Theologiæ, aut Secretarius Generalis, aut Procurator Generalis in Curia Romana, vel concionatus fuerit quatuor Quadragesimas, aut Magister Novitiorum per triennium, & quin postea ad minus per triennium fuerit Minister Conventualis alicujus Conventus, vel Collegii suæ Provinciæ.

III. Superior Generalis, & Diffinitores Generales, dum post suam electionem primo in Diffinitorio congregabuntur, faciant ante omnia in ipso Diffinitorio Juramentum servandi perpetuum Secretum de rebus in eo agendis. Quod Juramentum tunc obliget, quando major pars Diffinitorii declaraverit debere servari secretum in tali, vel tali casu. Qui autem illud fregerit, ab eodem Diffinitorio severe puniatur.

IV. Diffinitores Generales habitent in Conventibus designatis a suo Superiore Generali, & aptis, ut opportune scribere, & recipere Epistolas possint ad suum munus spectantes: Et in omnibus Conventibus, & Collegiis, ubi fuerint, suffragium habeant, sicut ceteri Conventuales, sedentque in toto Ordine juxta nostras Constitutiones, quamvis aliquod Diffinitorium sive Provinciale, sive Generale Familiæ actu celebretur in ea Domo, in qua aliquis Diffinitor Generalis Ordinis inveniatur, quo tempore juxta nostras Constitutiones, Provincialis respectu Diffinitorii Generalis, & Minister etiam respectu Diffinitorii Provincialis amittit locum.

V. Absente Ministro Domus, si ibi non fuerit Præses designatus per Superiorem Generalem, vel Diffinitorium Generale, semper præsideant in actibus, & functionibus Communitatis, singulumque faciant, ut moris est; Nunquam tamen se intromittant in regimen Domus, nisi absentibus simul Ministro Vicario, & Diffinitoribus illius Provinciæ, tunc enim quoad omnia Præsides erunt Domus: Et omnes Religiosi semper, & ubique eandem illis observantiam, & reverentiam præstent, ac suis Ministris sub pœna ad arbitrium Diffinitorii Generalis suæ Familiæ, illis rigore applicanda.

VI. In qualibet Domo, ubi fuerint Patres Dif-

finitores Generales cum Superiore suo Generali, ab ipso licentiam, Socium, & benedictionem accipiant ad exeundum e Domo. Si autem Superior Generalis ibi non fuerit, per se, aut per alium dicant Ministro, & cum Socio ab ipso designato exeant: Socius tamen ipse a Ministro benedictionem accipiat.

VII. Epistolas quibuscumque Religiosis, & Sæcularibus scribere, & ab illis Missas recipere liceat Diffinitoribus absque alicujus (etiam Patris Ministri Generalis) impedimento, vel examine. Etiam eis liceat alloqui quascumque personas, observando tamen, quod Regula, & Constitutiones disponunt, quoad loca, & tempora loquendi, & tacendi.

§. IV.

De Capitulo Provinciali.

I. Capitulum Provinciale celebretur, ut moris est, in singulis Provinciis de triennio in triennium Sabbatho (si fieri possit) ante quartam Dominicam post Pascha, ita ut in duabus Provinciis, vel in tribus, si creverit numerus Provinciarum, cujuscumque Familiæ, celebretur anno præcedenti ad Capitulum generale, nisi iusta de causa Superior Generalis Familiæ aliquod Capitulum anteponat, vel postponat. Quod tantum per tres menses facere poterit, & tunc celebrabitur tempore, & die designato ab ipso Superiore Generali, semper extra Curias Principum, in Domo ad arbitrium prædicti Superioris, consulto tamen Diffinitorio Provinciali destinanda.

II. In quocumque Capitulo Provinciali cujuscumque Familiæ Præses erit Superior Generalis Ordinis, si adfuerit intra illam; Si vero extra illam fuerit, Præses erit in altera Familia Superior Generalis illius. Atsi Superior Generalis Ordinis fuerit extra propriam Familiam, Præses erit ille, quem pro tempore suæ absentia elegerit in Præsidentem totius Familiæ. Si autem ob iustas causas, vel quia duo Capitula eodem anno concurrant in Provinciis longe inter se distantibus, Superior Generalis nisi magno labore ad aliquod Capitulum concurrere nequeat, tunc, & eo casu poterit designare Præsidentem pro Capitulo Provinciali, cujus præsidentiam pro se non selegerit. Ceterum semper tenebitur eligere Præsidentem ex Provincia, intra quam celebrabitur Capitulum; Et nisi instante Diffinitorio Provinciali, concurrentibus omnibus suffragiis præter unum, non poterit designare Præsidentem ex alia ejusdem Familiæ Provincia assumptum.

III. Ad Capitulum Provinciale Superior Provincialis per suas literas convocet Gremiales juxta instructionem Superioris Generalis, qui per sex menses ante Capitulum tenebitur illi notam facere designationem Domus, temporisque, & diei, ut ea omnia denunciet in literis Convocatoriis, & Vocatoriis eis, qui concurrere debent, & possunt. De his autem Convocatoriis idem intelligatur, quod dictum est circa Capitulum generale Ordinis, ut earum vi Gremiales reputentur vocati. At vero de illis Superior Provincialis certorem faciat Præsidentem Capituli illico, ac in Domum Capitularem accedat Præses.

IV. In Capitulo Provinciali suffragium habeat post Præsidentem Superior Provincialis, duo Diffinitores Generales actuales illius Provinciæ, Diffinitores Provinciales, duo Ministri Socii, Redemptor Captivorum, & Procurator Provinciæ: Ceterum si in aliqua Provincia fuerit aliquis Procurator plurium Provinciarum in alicujus Principis Curia, hic suffragium habere debet in Capitulo suæ Provinciæ, & in eo casu licet sit alius particularis Procurator Provinciæ, hic illud non habeat. Deinde suffragium habere possunt, quin cogantur adesse Capitulo, qui aliquando fuerint Superiores Generales, vel Diffinitores Generales ex ea Provincia assumpti, vel qui fuerint Provinciales

illius.

illius. Erit tamen hoc discrimen inter vocales, quod (nisi derenti fuerint infirmitate, vel inevitabili impedimento) concurrere debent sub poena privationis vocis activæ, & passivæ in perpetuum: Superior Provincialis: omnes Diffinitores Provincia; duo Socii primi: Redemptor Captivorum, & Procurator. Ceteri autem libere possunt adesse, vel abesse suo Capitulo Provinciali. Ac demum ad Capitulum, & extra Domum Capitularem sub prædicta poena privationis accedere tenentur duo Socii in defectum.

V. In Aula Capitulari, & extra illam tempore Capituli, sedent, præcedant, & præsideant Capitulares ordine, quo nominati sunt, ut dictum est de Capitulo generali intermedio, ita tamen, ut qui fuerint voluntarii vocales, & aliquando fuerint Superiores Generales, ceteros voluntarios præcedant, exceptis Diffinitoribus Generalibus actualibus, qui semper erunt immediate post Præsidentem. Deinde qui fuerint aliquando Diffinitores Generales pro illa Provincia etsi actum non sint, præcedant eos, qui fuerint Provinciales illius.

VI. Capitulares solum ingredi poterunt Domum Capitularem feriâ quinta immediatè ante celebrationem Capituli. Antea vero per duos menses antecedentes ingredi non poterunt, nisi Præses, & Diffinitorium Provinciale cum Provinciali, exceptis socio, si Minister fuerit, vocalis ille, qui ante annum habeat in eadem Domo suam illi designatam residentiam continuam. Hortamur tamen Patres Diffinitores Generales actuales, qui non fuerint filii Provincia, ut tempore Capituli Provincialis extra Domum Capitularem in alio commorentur Conventu, nisi actuali impediantur infirmitate.

VII. Socii vero secundi, si vocati fuerint, accedere possunt, & ingredi eadem feriâ quinta, sed si non jubeantur accedere, non ingrediantur Domum usque ad feriâ tertiam, in qua studentes etiam ingredi possunt, ut coram Capitulo examinentur, ut dicetur infra. De cetero autem circa præambula ante electiones observanda sunt, quæ statuta manent circa Capitulum Generale. At vero eligibilitatis scrutinia similiter fiant, hoc nimirum modo, eadem feriâ quinta Præses Capituli omnibus Gremialibus manifestet Catalogum a Diffinitorio Provinciali ipsi traditum omnium Religiosorum, qui intra Provinciam juxta nostras Constitutiones, inspectis graduatione, & interstitiis, apti sint, ut ex illis fiat eligibilitatis scrutinium, & ab Scrutatoribus eodem modo, ac dictum est de Capitulo generali, regulentur, ac publicentur eligibilitatis scrutinia, ut juxta ea suo tempore eligantur, quos eligere voluerint Vocales.

VIII. Deinde fiat secundum scrutinium ad eligendos quatuor Diffinitores Provincia (qui in qualibet Provincia solum eligi debent, & inter ipsos nulla sit inæqualitas) quisque Gremialium in Scheda sua octo debet seligere ex aptis, & scrutinium fieri debet ex illis octo, qui plures voces habeant, ut solum nominentur, & declarentur proxime eligibiles in Diffinitores octo ex omnibus aptis, & ex his tempore suo eligantur quatuor in Diffinitores Provincia similiter, ac dictum est de Diffinitoribus Generalibus.

IX. Præterea tertium fiat scrutinium ad Ministrorum electiones, & ad illud ex aptis unusquisque vocalium in sua Scheda seligat, & scribat talem numerum Religiosorum aptorum, ut in medietate excedat numerum Domorum Provincia, & postea regulatis vocibus modo dicto declarentur eligibiles in Ministros, qui plures voces habuerint in Schedulis, & illi, qui necessarii fuerint, ad duplicatum numerum Ministrorum, qui eligendi sunt pro Domibus, quin vocales teneantur eligere, nisi quos voluerint, ex contentis in duplicato numero.

X. Denique ad Sociorum electionem, quartum

fiat scrutinium, sicuti ad eligibilitatem Diffinitorum. Ceterum hoc discrimine, quod quando regulentur voces, quas habuerint in Schedulis Electorum, Scrutatores debent in Scheda publicanda ita regulare selectos, ut quatuor, quos invenerint habuisse majorem numerum vocum in Schedulis, declarent eligibiles in duos Socios primos, & alios quatuor in duos Socios secundos.

XI. Præses Capituli manifestet vocalibus graduationem Domorum a se factam, præcise ad eligendos Ministros pro illis, & statim separentur Vocales a Diffinitorio, quod solum deputare debet duos Vocales ad legendas Epistolas missas ad Capitulum.

XII. Sequenti die, Sabbatho nempe, factis omnibus, quæ fieri debent in Capitulo generali, congregentur in Aula Capitulari, & facta a Præsidente exhortatione lingua omnibus communi, fiat absolutio, Electorum juramentum electio Secretarii Capituli, Scrutatorum, Secretarii scrutinii, & Pronunciatoris eadem forma, eisdemque factis juramentis, sicut dictum est de Capitulo generali, & his omnibus finitis, ad electiones procedant Vocales.

XIII. Ante prandium fiat semper, & sola fiat electio Ministri Provincialis, qua facta, omnes Vocales præter Præsidentem, & Superiorem Provinciale, cujus officium expirat, pergant processionem in Ecclesiam cantantes Hymnum *Te Deum*, & ibi ab eo benedictionem accipiant eo modo, & forma, quibus juxta nostras Constitutiones fit in electione Ministri Generalis.

XIV. Vespere autem congregetur Capitulum, & si Provincialis electus præsens fuerit, sedeat immediate ad Præsidentis sinistram, non tamen præsideat aliis Vocalibus, quamvis eos præcedat, nec officium exerceat usquequo finiatur Capitulum: Nec si absens sit, illum Capitulum expectet, sed prosequatur, & fiant electiones quatuor Diffinitorum Provincialium, quorum præcedentia post confirmationem, juxta ordinem electionis regulanda erit.

XV. Sequentibus diebus (qui omnes pro celebratione Capituli ad summum erunt novem) fiant electiones Ministrorum Conventualium, secundum graduationem Domorum antea dictam, & post omnium Prælatorum electiones eligantur canonice duo Socii ex Ministris noviter electis, qui ad Capitulum Provinciale futurum concurrere debeant ut Socii primi. Præterea eligantur alii duo, qui fuerint aliquando Ministri, quamvis in eo Capitulo in Ministros non sint electi, ut ad Capitulum futurum accedant vocati, tanquam Socii secundi, quorum primus, deficiente aliquo Gremiali, cui concurrere non sit liberum, suffragium habeat pro eo, & secundus suffragium habeat, si deficiat alter, quique ambo in loco proximo extra Domum Capitularem manere debent tempore Capituli, ut præsto sint concurrere, si vocentur. Nullus autem eligi poterit in Socium primum, aut secundum, si in eo Capitulo Socius fuerit cum exercitio, etiam supplendo pro alio, quamvis tunc eligatur in Ministrum.

XVI. In casu quo post trinum scrutinium adhuc non fuerit electio canonica secuta, tunc omnis scrutinii, eo ipso habeatur tanquam legitime electus vi hujus Constitutionis ille, pro quo fuerit major numerus suffragiorum, quam pro alio, aut aliis. Si vero pro duobus fuerit æqualis numerus suffragiorum, major quam pro aliis, tunc antiquior in professione reputabitur, & habebitur tanquam legitime electus.

XVII. Si per mortem, aut aliam quamvis causam Socius aliquis pro suo munere non possit accedere ad Capitulum, tunc Diffinitorium Provinciale tempore apto eligat Socium loco illius.

XVIII. Si aliquis Prælati, vel particularis Religiosus, aliquid animadvertendum, vel nota

dignum habuerit, id credat Provinciali suo, vel alicui Socio ex primis suæ Provinciæ, ut ipse tradat destinatis a Diffinitorio Provinciali ad legendum Epistolas.

XIX. Factis canonice electionibus, prosequantur sessiones necessariæ ad agendum de observantia, progressu, bonoque communi Provinciæ, & ante omnia, ac præcipue de ejus Instituto, redemptione nimirum Captivorum. Capitulum Provinciale quamvis non possit, novas Constitutiones statuere poterit, ordinationes facere ad melius regimen suæ Provinciæ, dummodo nihil sit contrariæ ordinationibus factis a Capitulo Generalibus, vel Generalibus Diffinitoriis.

XX. Ordinationibus factis, extra Aulam Capitularem fiat examen studentium, qui concurrere debent, ut ex illis eligantur Lectores.

XXI. Capitulum eligat sex Patres ex gravioribus Provinciæ, quorum consilio, & assensu Pater Provincialis quando casus occurrerit, ejiciat ab ordine aliquem, instructo processu, & bene probatis causis expulsionis, servatisque Decretis Congregationum, & Summorum Pontificum; & præterea eligat ad eundem effectum alios quatuor, vel sex Patres subrogandos ordine suæ electionis, in defectum alicujus, vel aliquorum ex sex prius electis.

XXII. His factis, legantur coram Capitulo Decreta Sanctæ Romanæ, Generalis Inquisitionis, & Præses Capituli hortetur Gremiales ad strictam observantiam illorum.

XXIII. Decretis lectis, Præses Capituli imponat præceptum, ut dicitur de Capitulo Generali; Et si aliquod impedimentum inventum fuerit, ad Præsidentem Capituli, & Diffinitorium cum suo Provinciali spectet Judicium: Nullo autem invento, vel si inventum fuerit, Judicio facto a Præsidente, & toto Diffinitorio Provinciali, totum Capitulum albis, nigrique lapillis eligat Redemptorem Captivorum pro sua Provinciæ, & Procuratorem Provinciæ pro ea. Si in aliqua Familia fuerit Curia communis plurimum Provinciarum Ordinis, & Provinciæ alternatim elegerit Procuratorem omnium illarum, Provinciæ illa cui secundum dictam Alternativam competit electio hujusmodi Procuratoris, prius eligat illum in suo Capitulo Provinciali, & postea eligat Procuratorem particularem ejusdem Provinciæ.

XXIV. Postea totum Capitulum confirmet electionem Patris Provincialis, Præfeseque, nec non Provincialis, cujus officium expirat ad Diffinitorium Provinciale, confirmet omnes alias electiones.

XXV. His omnibus expeditis, Socius primus surgat, & coram Capitulo legat Catalogum Religiosorum, qui in illo triennio decesserunt, in sua Provinciæ. Deinde si aliqui Religiosi (non vocales ipsius Capituli; Hi enim recurrere debent ad Capitulum, vel Diffinitorium Generale) petierint aliquod sublevamen propter ipsorum fractam valetudinem, aut aliam justam, ac rationabilem causam, Capitulum tale sublevamen indulgeat quatuor, vel quinque magis indigentibus. Ac demum surgat Secretarius Capituli, & legat electiones omnes, statuta, ceteraque omnia alia acta, & disposita in ipso Capitulo, quæ cuncta scribenda, & subscribenda sunt, ut dicitur de Capitulo Generali, & statim dissolvatur Capitulum.

XXVI. Postea immediate Præses Capituli imponat præceptum omnibus Capitularibus, ut intra viginti quatuor horas coram ipso manifestent, quid quid notarunt circa mores, regimen, & observantiam durante triennio in Patre Provinciali præterito; nec non circa regimen, & suorum officiorum executionem in Diffinitoriis Provincialibus antecedentibus. (Diffinitorium enim visitatio circa mores in quacumque visitatione Provinciæ facto supponitur, qua a Visitatore

visitari debent etiam Diffinitores Provinciæ) visitatione conclusa, si aliquid dignum poena, vel reprehensione fuerit inventum, Præses ipse si Superior sit, Reos puniat, vel reprehendat. Si autem non fuerit Superior, visitationem mittat Superiori Generali Familiæ, ut ipse judicet Reum, aut Reos.

XXVII. Die sequenti, ultimoque Capituli Missæ Solemnis de requiem pro Religiosis nostris defunctis, & Benefactoribus nostris, Concioque & Solemne Responsorium habeatur. Debent autem Provinciales curare ne concionator aliquis satirice prædicet sub poena imposita (§. de Capitulo Generali num. 31.) qua functione peracta Capitulares fraterna charitate amplectentur, & in suos Conventus proficiantur.

XXVIII. In casu, quo Minister Generalis designet in Præsidentem Capituli Provincialis aliquem ex alio quovis titulo vocalem, tunc Minister Domus Capitularis habeat votum in Capitulo Provinciali, & si ipse Minister fuerit Socius actualis, suffragium habeat Socius primus in defectum.

§. V.

De Diffinitorio Provinciali.

I. Diffinitorium Provinciale congregetur immediate post Capitulum Provinciale, & postea de semestri in semestri in Domo, quam designabit de una in aliam Congregationem; Congregetur etiam quoties Provinciali visum fuerit; Ordinarie autem quotannis celebrari debet in qualibet Provinciæ die 3. Maii: prædictum autem Diffinitorium consurgere debet ex Superiore Provinciali, uti Præsidenti, & ex quatuor Diffinitoribus Provincialibus, qui omnes decisum suffragium habeant: Et in primo Diffinitorio Superior Provincialis, & omnes Diffinitores Provinciæ Juramentum facere debent, sicut Diffinitorium Generale.

II. Diffinitorium Provinciale insimul poterit admittere renunciationes, eligere Diffinitores, novosque Ministros Redemptores suæ Provinciæ, quotiescumque vacaverint eorum officia, quocumque titulo vacent; Poterunt etiam eligere chonistam suæ Provinciæ, necnon ex concessione Diffinitorii Generalis præbere consensum, ut libri Typis mandentur; & ex commissione Diffinitorii Generalis concedere facultatem audiendi Confessiones Feminarum cum informatione Patris Provincialis, quæ ad Generale pertinet Diffinitorium Cap. 38. §. 2. num. 2.

III. Poterit etiam facere ordinationes ad melius esse suæ Provinciæ, dummodo ordinationibus Capituli, vel Diffinitorii Generalis non opponantur. Præterea de consensu Superioris Generalis, poterit seligere studentem Theologiæ, ut nominetur, & fiat Collega nostri Collegii Romani.

IV. Si Provincialis deficiat, vel illius officium quocumque titulo vacet, Diffinitorium Provinciale, Præfide designando vel potius designato pro casu a Superiore Generali, & Socii actuales eligant novum Superiorem Provinciæ, qui Vicarius Provincialis nominetur, & illius officii cum omnibus auctoritatibus, quas haberet si esset Provincialis usque ad immediatum Capitulum Provinciæ duret.

V. In casu discordiæ suffragiorum servetur in Diffinitorio, quod stabilitum est pro Capitulo Provinciali num. 16.

§. IV.

De officio Patrum Provincialium.

I. Nullus sit eligibilis in Provinciale, nisi eligibilis esset ratione ætatis a professione, & graduationis in Diffinitorem Generalem Ordinis, aut Familiæ. Electo tamen in Provinciale omnes humiliter, & prompte obediant tanquam Pa-

tri, & Pastori; qui, & ideo magna sollicitudine suae Provinciae invigilet, & in tota illa eandem habeat potestatem, quam Ministri in suis Conventibus, in eorum tamen officia non se intromittat, nisi illorum negligentia, & culpa exigente, vel necessitate, & prudentia postulante.

II. Ad Patrem Provinciale spectat concedere licentiam, ut in Religione recipiantur, qui ad Chorum destinantur. Item, ut tam isti, quam laici, existentes in anno probationis, seu Novitatus recipiantur suo tempore ad professionem. Similiter praestare literas (vulgo reverendas) ut Religiosi sacris initiuntur; facultatem, ut concionentur. Primo licentiam, seu facultatem concedere, ut Religiosi se exponant examini Ordinarii, & post illius licentiam, ut Confessiones audiant virorum, & petere a Diffinitorio Generali, vel proponere suo, quod Religiosi Confessiones Fœminarum audiant; etiam pertinere ad Provinciale in qualibet visitatione designare Confessarios pro Religiosis.

III. Pro his omnibus hortamur Patres Provinciales, & eorum Conscientias oneramus, ut antequam praedictas facultates concedant, certam, & veram notitiam habere curent de virtute illorum, quibus eas concedunt, ac de ipsorum aetate, scientia, & ceteris ad eas requisitis tam a jure, quam a Bullis Pontificiis, & nostris Constitutionibus. Et insuper dum a Diffinitorio postulaverint licentiam, ut aliquis Religiosus Fœminarum excipiat Confessiones, mittat simul petitionem proprii Ministri ejusdem Religiosi, in qua tam Minister, quam Consiliarii ejusdem Conventus, seu Collegii testificentur de annis aetatis, habitus, ac Presbyteratus talis Religiosi, & quanto tempore Confessiones virorum laudabiliter, & prompte audierit.

IV. Pertinet etiam ad Provinciale suspendere, & tollere (quando conveniens judicaverit) facultates, & licentias praedictas, & audiendi Confessiones tam virorum, quam Fœminarum. Deinde impertire in sua Provincia Benefactoribus, & aliis personis Epistolam Confraternitatis, quibus participes fiant suffragiorum, ceterorumque bonorum operum suae Provinciae, & facultatem praestare Conventibus ad perpetuo alienandas Sepulturas Ecclesiarum; non vero Cappellae majoris, vel minorum.

V. Rursusque singulis annis semel saltem visitare omnes Conventus, & Collegia suae Provinciae. Si vero Superior Generalis aliquam illius Provinciae Domum visitavit, tunc Provincialis non teneatur eam pro illo anno visitare. Quod si contigerit aliquem Fratrem Germanum Provincialis esse Ministrum alicujus Domus suae Provinciae non visitet Domum illam ipse Provincialis, sed tunc casu illam visitabit Superior Generalis, vel de illius commissione alter Religiosus. Deinde si Pater Provincialis infirmitate, vel alia justa causa impeditus non valeat visitare per se, suumque officium exercere, poterit vices suas alteri Religioso Provinciae suae committere, nunquam tamen nominare, seu instituere Vicarium Provinciale, sive pro tota, sive parte suae Provinciae. Hoc enim ad Diffinitorium Generale attinet.

VI. Praeterea ad Provinciale spectat suos Religiosos ab uno ad alium Conventum transferre, & praebere eis, (exceptis lectoribus studentibus) licentiam ad itinera faciendam, necessitate exigente, & servatis his, quae dicta manent supra Cap. 10. §. 1.

VII. Suspendere quoque ab officio Ministrum, qui gubernare nescit, vel qui sua malicia, aut negligentia, vel defectu capacitatis permittit, anam praebet, vel causa est, quod omnes, vel plerique subditorum vivant irreligiose, laxè, vel sine pace, aliave inconvenientia tam in Oppido, quam in Conventu sequantur. Quicumque ergo ex istis causis potest Provincialis suspendere ali-

quem Ministrum (quantumvis alias bonis moribus ornatum) consuletque Diffinitorium Generale, ut si expedierit, praedictus Minister deponatur.

VIII. Ad Provinciale etiam pertinet nominare, & designare simul cum Ministro Vicarios omnium Conventuum, & Collegiorum suae Provinciae, necnon illos suspendere, imo, & consulto Superiore Generali, eosdem privare tam in casibus expressis in nostris Constitutionibus, quam si propter alias culpas id mereantur, sine obligatione reddendi causam, & rationem, cur ita fiat, nisi Sacrae Congregationi, aut Superiori Generali, quando requisitus fuerit. Item admittere renunciationes officiorum, quorum designatio ad ipsum attinet, tametsi cum Ministro nominatio facta fuerit.

IX. Ad ipsum etiam spectat culpas punire, usque ad graviorem inclusive: Absolvere a censuris, ad limites facultatis ei concessae per jus commune, vel Pontificia privilegia.

X. Habeat Provincialis librum, in quo scribat facultates, quas concedit ad concionandum, ad virorum Confessiones audiendas, & ad Ordines recipiendos: Et in eo nedum notet diem, mensem, annum, & nomen Religiosi, sed etiam ejus Patriam, & Conventualitatem.

XI. Non liceat Provinciali absque expressa licentia Superioris Generalis contributionem imponere in sua Provincia; possit tamen licentiam concedere alicui Ministro, ut de consensu majoris partis Capituli Conventualis opem ferat alteri Conventui, vel Collegio indigenti. Super quo hortamur omnes Ministros, & Conventus, ut mutuo se adjuvent, ut religiosa, & fraterna charitas ita exerceatur, & conservetur.

XII. Provincialis expirans rationem in Capitulo reddat Superiori Generali de omnibus expensis ab ipso factis in illo triennio, & in quibus eas fecit. Quod si non reddiderit, ipse Superior Generalis illam exigat.

XIII. Si provincialis obierit, vel alia de causa ejus officium cessaverit, Praedecessor immediatus sit ipso facto Vicarius Provincialis, nisi inhabilis, vel impeditus sit: Nam tunc Vicarius Provincialis erit Diffinitor Generalis primus, filiusque illius Provinciae, & in istius defectu secundus, donec congregatis Diffinitoribus Provincialibus, publicetur electio Praedictis designati a Superiore Generali ad Provincialis electionem faciendam in Domo ab ipso Superiore Generali illis destinata, & cum Diffinitorio eligat Provinciale.

XIV. In casu mortis alicujus Provincialis ejus Secretarius, & Minister, ac Consiliarii Conventus, in quo obiit, vel viciniore (si forte extra claustra mortuus fuerit) intra Arcam trium clavium ponant, & custodiant manticas, codices, & scripturas, ac alia similia, quae poenes Defunctum, & ad ipsum attinentia inventa fuerint, & claves manticarum apud Secretarium sint, qui etiam unam ex tribus clavibus habebit, donec Vicarius Provincialis, vel Provincialis de novo electus accedat, cui omnia (simul cum Sigillis, & Formulario officii) tradentur, nisi Superior Generalis aliter disposuerit. Et praecipimus in virtute sanctae obedientiae praefatis Ministro Secretario, & Consiliariis, ac omnibus, & singulis aliis Religiosis, quod nunquam aperiant, nec aperire permittant, dictas manticas, nec videant, seu legant scripta, quae apud se Provincialis Defunctus habebat.

§. VII.

De Patribus Diffinitoribus Provincialibus.

I. Patres Diffinitores Provinciales solum debent esse quatuor pro qualibet Provincia, & unusquisque non mediocriter doctus saltem in morali Theologia. Nec aliquis eligatur in Diffinitorem Pro-

vinciae,

vinciæ, quin habeat decem, & septem annos a Professione, & duobus triennii integris fuerit Minister Conventualis.

II. Diffinitores Provinciales habitent in Conventibus suæ Provinciæ a Provincialibus designatis, nunquam tamen poterunt esse plures, quam duo in eodem Conventu, vel Collegio, nisi per breve tempus; & ubicumque fuerint, sedeant post Ministrum, nisi præfens fuerit Diffinitor Generalis, qui eisdem Diffinitoribus Provincialibus præsidere debet.

III. Si in Conventu non fuerit Minister, fuerit tamen Præfens designatus per Superiorem Generalem, vel ejus Diffinitorium, ipse Præfens omnes Diffinitores præcedere debet, sicut Minister, neuter tamen præsidere eisdem Diffinitoribus.

IV. Prædicti Diffinitores Provinciales nunquam se intromittant in regimine Domus, nisi absentibus Ministro, Præfide jam dicto, & Vicario: Tunc enim quamvis ibidem sit aliquis Diffinitor Generalis, Præsides erunt Domus Diffinitores Provinciales, sed Diffinitorem Generalem non præcedent, nec in actibus, quibus ipse adfuerit, illi Præfidentiam habebunt.

V. Ubicumque fuerint Diffinitores Provinciales, immediate subiciantur Superiori Provinciæ, seu Provinciali; non vero præcedant Ministro Domus, nec Præsidentem jam dictum, nisi tempore actualis Diffinitorii Provincialis.

VI. In aliis Domibus, in quibus Provincialis non fuerit, Diffinitores Provinciales licentiam, & benedictionem accipiant a Diffinitore Generali in eisdem existente ad exeundum a Domo, & a Patre Ministro Socium petant: Non tamen ipsi, sed Socii tantum benedictionem accipiant a Ministro, aut Præfide per Superiorem Generalem, aut Diffinitorium Generale designato.

VII. Si Diffinitor Generalis non fuerit Domi, ipsi Diffinitores Provinciales recurrere debent ad Ministrum eo modo, & forma, quibus Diffinitores Generales recurrere debent juxta dicta §. 3. num. 6. De Diffinitoribus Generalibus.

VIII. Licet Diffinitoribus Provincialibus, sine alicujus etiam Superioris impedimento, aut examine scribere, aut recipere Epistolas ad illos missas, & similiter alloqui quascumque personas, dummodo observent Regulam, & Constitutiones quoad loca, & tempora.

IX. Ut possint obtinere officia Provinciæ, reputentur filii ejus omnes in ea professi, & etiam omnes illi, qui ante ejus erectionem intra eandem functi fuerant aliquo officio, aut fuerant Conventuales in illa, necnon illi, quos Superior Generalis incorporaverit juxta nostras Constitutiones. Omnes Religiosi semper habere debeant eandem reverentiam Diffinitoribus suæ Provinciæ in Provincia, quam præstare tenentur Diffinitoribus Generalibus in toto Ordine.

§. VIII.

De Visitatoribus, & Visitatione Conventuum.

I. Hortamur in Domino Visitatores, ut scopus, ac finis suarum Visitationum semper sit conservare in suo vigore, & perfectione observantiam nostræ Regulæ, semotis interpretationibus, quæ totam observantiam detrahunt, & vim Regulæ, potius quam explicent, infringunt; Nullius enim est interpretari, nisi supremi capitis, cujus est condere: Ideo tamen magna sollicitudine debent Visitatores suæ vigilantia aciem dirigere, ut amoveant contrarias intelligentias, & abusus, qui contra legem, nec usus, nec consuetudines possunt dici; maxime circa Redemptionem Captivorum, quibus juxta spiritum Ordinis, & intelligentiam Religiosis semper sit injustitia, quando vel ex determinate datis ad Redemptionem, vel ex tercia parte separanda pro illa aliquid subtrahitur,

vel detrahitur a nostris. Eisdem similiter hortamur, ut diligenter curent de observantia Constitutionum, sanctorum consuetudinum, & Cæremoniarum, pacem statuere, culpas, ac negligentias corrigere, & punire.

II. Pro initio Visitationis jubeat signum fieri ad Capitulum, & omnibus simul junctis, ac genuflexis incipiat Antiphona: *Veni Sancte Spiritus*, quam omnes prosequantur, & post eam dicat: *Emite Spiritum tuum, & creabuntur &c.* & Oraciones: *Deus qui corda fidelium &c. Defende quesumus Domine &c. Deus qui per SS. PP. NN. &c.* Postea omnes sedeant, & Visitator faciat brevem concionem spiritualem ad intentum pro sua Visitatione.

III. Quo facto imponat præceptum, & censuram sibi reservatam, ut moris est, ut omnes ante ipsum dicant, & denuncient quidquid correctione dignum animadverterint tam in Prælato, quam in Subditis, omni affectione, amore, vel odio seclusis atque an in querendis, & custodiendis elemosynis pro Redemptione Captivorum observetur exacte, quæ leges nostræ disponunt; Et ad hoc, ut ante ipsum quoque manifestent omnia quæcumque pones ipsos fuerint, sive pro suo usu, sive pro alio fine, quovisve titulo; Et insuper sub prædicto præcepto, & censura jubeat ab omnibus custodiri silentium in pertinentibus ad ipsam Visitationem, tam inter se, quam scriptis, exceptis duobus viris doctis, quos designare debet, ut Religiosi de sibi dubiis occurrentibus consulant. Durabit autem dictum præceptum per dies necessarios, sed non pauciores, quam quinque.

IV. Ante examen Religiosorum visitet SS. Sacramentum, Altaria, Oleum Sanctum, ornamenta, ceteraque alia ad cultum divinum pertinentia.

V. Postea vocando sigillatim Religiosos, visitet, examinet, ac diligenter ab eis inquirat, Primo quomodo observentur mandata Dei, & præcepta Sanctæ Ecclesiæ; nec non quatuor vota, præcepta Ordinis, ejus Regula, Constitutiones, Decreta sui Capituli Generalis, sui Provincialis, sui utriusque Diffinitorii, & Sanctæ Consuetudines Ordinis. Item an fuerit, vel sit aliquod scandalum, vel quid habens speciem peccati tam intra, quam extra Conventum: An sit pax inter Religiosos, an observetur regularis disciplina in Officio Divino, Oratione, Silentio, Vita communi, Clausura, ceterisque obligationibus; an abusus introducatur in vestitu, aliisque rebus; an Prælatus necessaria Religiosis præsertim infirmis, suppeditet. Si autem alicui Religioso infirmo, aut non infirmo necessaria desint, antequam visitationem suam finiat, Ministrum obliget, ut antequam finiat visitatio, defectum supplicet, nisi constet ab alio ministro, eum de vestitu providere debere, quia scilicet per biennium ante visitationem, Religiosus alteri Conventui inservierat: Et an ipse Regulam, ceteraque alia observet.

VI. Ut visitatores hæc adimpleant, necesse est calleant ea, quæ ad correctionem fraternam attinent, & ad Regulam, Constitutiones, & consuetudines; Ideoque oportet eos habere Summarium principalium Statutorum, quæ observari debent, ut juxta illud facilius interrogent, & examinent Religiosos.

VII. Cellas visitent, & videant, quæ ad usum Religiosi habent, & quæ paupertati, observantiæque nostræ conveniens non fuerit, amoveant, & necessaria subditis ministrari faciant.

VIII. Officinas etiam visitent, & animadverant si in illis sint necessaria pro Religiosis tam valentibus, quam male habentibus, vel aliquid superfluum, & indecens nostro statui, Carcerem quoque visitent, & notent si in eo sint quæ debent juxta disposita supra cap. 31. §. 4. Bibliothecam quoque videant, & examinent, an juxta eam, & ejus libros observentur supradicta cap. 38. §. 7.

IX. Similiter diligenter visitent libros Conventus, tam illos, in quibus bona stabilia, & census continentur, quam illos, in quibus notantur recepta, & expensa in quacumque specie pecunie, tritici, ordeï, vini, olei &c. nec non libros redemptionis captivorum, & receptionis ad habitum, & professionem, ab ultima visitatione usque ad illam Et Prælatos contra Bullas, & Decreta Pontificia, sive in toto, sive in parte recipientes ad habitum, vel professionem aliquos Novitios pœnis impositis in illis, & aliis ad suum arbitrium Provinciales afficiant.

X. Deinde visitent Tabulam, seu Catalogum Religiosorum defunctorum; librum etiam, in quo scribuntur Missæ, & alia suffragia, obligationesque perpetuæ Conventus, & videant, an illis sit satisfactum. Si autem satisfactum non fuerit, præceptum imponant Ministro, ne elemosynæ Missarum ulteriores recipiantur ab eo, usque dum omnes antecedentes adimpleantur a Domo taliter, ut si in integrum non fuerit satisfactum, satisfieri possit sequentibus futuris, & paucis diebus. Minister vero tali præcepto contraveniens, privatus sit, & inhabilis in posterum ad Jurisdictionis officia. Quod si invenerint aliquem defectum, statim curent plene satisfieri, & severe puniant Superiorem negligentem.

XI. Præterea examinent Confessarios, Concionatores, & in Collegiis studentes præter Collegas biennii, juxta supradicta suis locis.

XII. Insuper coram Communitate atrente videant Habitum, Scapularia, Cappas, & Capitia Religiosorum, & curent, quod exacte observentur mensuræ dispositæ a nostris Constitutionibus, severe puniendo Prælatum in hac parte remissum, & negligentem, & Religiosos excedentes.

XIII. His peractis iterum in Aulam Capitularem Religiosos convocari jubeant, & exhortationem spirituales faciant laudando virtutes, & observantiam, ac corrigendo defectus, & culpas omnium in communi, & singulorum in particulari. Ac deinde Religiosi, quibus nulla culpa imposita est, defectus suos ipsimet, ut moris est, confiteantur.

XIV. Si Minister, vel Diffinitor Provincialis aliquam commiserit culpam majori parti Communitatis ignotam, Visitator illum in publico non reprehendat, sed in secreto, coram aliquibus ex observatoribus, & notitiam habentibus. Similiter secreto corripiat, secretas ceterorum culpas, & publice publicas, ac notorias. Et quando gravitas delicti virgam Justitiæ exigit, semper visitator simul misericordia utatur. Hortamurque illum in Domino, ne impunitas relinquat culpas, ita ut exinde majoribus excessibus occasio, & ansa præbeatur. Visitator autem quamvis sit ipse Provincialis, visitare non debet Patres Diffinitores Provinciales circa adimplerionem sui officii; Hæc enim visitatio ad Diffinitorium Provinciale pertinet post capitulum; ipsos tamen visitare debet circa cetera, ut sibi subditos.

XV. Correctione culparum finita, præceptum imponat Visitator, ut pro tempore juxta prudens ejus Judicium, necessario omnes, & singuli de actis in illa visitatione ad eam pertinentibus strictum Silentium observent, tam inter se, quam inter alios quoscumque, & tam verbis, quam scriptis, quod intelligitur etiam quo ad Silentium cum Superioribus, nisi ab his interrogentur expresse. Deinde omnes in communi leviter flagellis cedat, & postea sequenti absolvat forma, videlicet omnes prostrati dicant confessionem Generalem, postea Visitator: *Miserere vestri &c. Indulgentiam absolutionem &c. & confestim: auctoritate, qua fungor, in hac parte in quantum possum absolvo vos ab omni sententia excommunicationis majoris, vel minoris, suspensionis, & interdicti. In Nomine Patris, & Filii, & Spiritus Sancti Amen.*

XVI. Si Visitatori expediens visum fuerit ali-

qua facere statuta (vulgo acta), rebus exigentibus, & maturo consilio perpensis illa in scriptis faciat, & in Arca trium clavium custodiantur. Durabunt autem tantum usque ad sequentem visitationem, sin ea denuo approbata non fuerint. Omniaque præcepta & censura cessent, cessante officio Provincialis, qui ea imposuit, & solum maneant tanquam simplicia mandata usque ad sequentem visitationem. Monemusque Provinciales, ut in primis suis Visitacionibus scire curent præcepta, censuras, acta, & mandata suorum prædecessorum, ut denuo illa approbent si expedire viderint.

XVII. Si in aliquo Conventu Visitatores aliquam invenerint culpam excedentem suam Jurisdictionem, statim suo Diffinitorio Generali notitiam præbeant, mittentes processum (si factum fuerit) vel informantes de delicto. Quod si hoc tale fuerit, quod remedium præsentaneum exigit, opponant necessarium, quamvis delictum (ut dictum manet) Jurisdictioni suæ non sublit.

XVIII. Decernimus, quod quilibet Prælatus possit punire, & puniat qualibet culpas ad suam Jurisdictionem pertinentes, procedendo in earum cognitione sine strepitu, & figura Judicii, sola facti veritate inspecta juxta concessionem motu proprio factam Ordini nostro a se. re. Paulo Papa V. die 17. Augusti anno 1611. incipit: *Circumspecta Sedis Apostolica*; Et ideo quoties in Ministro, vel Diffinitore ex visitatione deprehendant reatum privationis, visitationem suam non finiant, & suo Diffinitorio denuntient, ut ab eo Diffinitorio Generali proponatur causa, ut si expediens visum fuerit ab isto deponatur delinquens.

XIX. Visitatores, & alii quicumque Judices in causis, quas formaverint, non manifestent Reis nomina Testium, nec circumstantias aliquas, per quas in illorum cognitionem venire possint.

XX. Denique Visitatores post finitas singulis annis Visitaciones rationem reddant suo Diffinitorio Generali de statu Conventuum, & Collegiorum.

XXI. Qui per delegationem Patris Ministri Generalis, vel Diffinitorii Generalis Ordinis totam nostram Religionem; vel per delegationem Superioris Generalis aliquam Familiam, vel aliquam illius Provinciam, vel Conventum, aut Collegium visitaverint, teneantur, visitando manifestare commissionem, quam portant; itaut Visitator electus pro Familia, eam manifestet in primo Conventu Familiae a se visitando; Visitator Provincie, in primo Provincia, & qui solum fuerit Visitator unius, aut plurium sed non omnium Provinciarum, aut aliquorum Conventuum intra Provinciam, eam manifestare tenetur in qualibet Provincia, vel in quolibet Conventu suæ visitationis. Obedientia tamen ei præstabitur statim, ac primo illam in aliquo Conventu patefecerit, & possessionem acceperit.

XXII. Visitatores prædicti præsideant in omnibus Conventibus, ad quos jurisdictio sua se extendit, omnibus aliis Religiosis tam Prælati, quam Subditi, eadem auctoritate, potestate, & præminetia, qua fungitur, qui eos delegavit.

XXIII. Quando vero aliquis pro Conventu Curie Romanæ visitando designatus fuerit, tantum præsidebit Religiosis illius a die, qua illis per se ipsum notoriam fecerit suam commissionem, quæ solum durabit usque ad finem visitationis, & hac peracta cessabit Officium, subditusque remanebit Ministri dicti Conventus, & eo absente Procuratori Generali, nisi forte Visitator alias Superior sit. Idemque omnino intelligatur respective de Visitatore delegato alterius, vel aliorum Conventuum in particulari.

XXIV. In reliquis omnibus Visitator delegatus servet formam visitandi supradictam (nisi aliquid ei in commissione limitetur) & instructionem etiam sibi datam a Delegante sub pena, juxta gravitatem culpæ, ei infligenda.

§. IX.

De officio Ministrorum.

I. Nullus sit eligibilis in Ministrum, quin expleverit decem, & septem annos a professione, & prius fuerit per triennium Lector Theologiae, vel Secretarius Superioris Generalis, vel Provincialis, aut Procurator Generalis in Romana, vel Regia Curia, vel praedicatus fuerit sex integras Quadragesimas, ita ut in qualibet hebdomada uniuscujusque tres habuerit conciones, & titulo praedicationis, nec carnes comederit, nec lineis usus fuerit, vel per Sexennium fuerit Procurator Provinciae, vel Redemptionis, vel fuerit Vicarius duorum Conventuum, vel Collegiorum, vel Magister Novitiorum, aut Superioris Generalis Amanuens.

II. Qui tamen aliquam graduationem habuerint, nonnisi nimio adhuc delectu seligendi sunt inter omnes; quippe strictius quam Praelatus aliis Ministro commissa est observantia, & regularis disciplina, quae si Praelatus immediatus non fuerit eximio zelo praeditus, & prudentia summa dotatus, necessario ruet in Conventibus, immo, & in tota Provincia sua; quia per praesentem mutationem Conventualium de uno in alium Conventum, in dies grassabitur, ut Pestis, ita ut in brevi veniat tota relaxanda Provincia.

III. Ideoque monemus Electores, ut ante oculos habeant, tanquam electionis scopum, dotes personales eorum, quos elegerint in Ministros, quod non ducantur sola graduationis specie; quia multa sunt lectura, officio Magistri, aut Praedicatoris approbati, & in Ministro deficiunt, quia non omnes sunt ad omnia nati, & in Ministerio Religioni causant praedictum, & bonum nomen jam ademptum ex novo suo deperdunt officio. Caveant ergo electores, ne in Ministros eligant, qui per suam anxietatem animi, vel libertatis, quam habent defectum, aut aliam causam sint inhabiles ad spirituales exhortationes suis communitatibus faciendas; Quippe turpius ejiciuntur a suo Ministerio, si in hac obligatione deficiant, quam si, quia illam adimplere non possunt, ad officium non eligantur.

IV. Minister noviter electus statim ac sui officii literas patentes acceperit, possessionem accipiat. Si autem per ipsum steterit, & per tres menses adhuc non acceperit possessionem, Ministerium vi hujus Constitutionis reputetur vacans, & ad Diffinitorium Provinciale devolvatur alterius subjecti electio nova.

V. Patri Ministro humiliter, & reverenter sui obediant Subditi. Ad ipsum spectat immediate Conventus, vel Collegii Regimen: & principalis cura, scopulque illius sit spiritualis Subditorum profectus, praecunte semper ipso, doctrina, & exemplo. Quapropter nec Minister Generalis poterit Ministrum aliquem eximere a vita communi.

VI. Ad ipsum etiam pertinet hortari frequenter Subditos ad observantiam Regulae, Constitutionum, Sanctorum Consuetudinum, & Caeremoniarum, applicando contravenientibus, sine exceptione personarum, poenas per Constitutiones nostras impositas. Nec permittat Subditos se intromittere in negotia Saecularium. Ministrum autem in executione hujus Constitutionis remissum Pater Provincialis ad arbitrium suum puniat.

VII. Disponat, & praecipiat Minister in suo Conventu, quicquid illi conveniens visum fuerit ad majorem observantiam, & Subditorum reformationem, & correctionem. Quod ut melius, ac plenius exequi valeat, decernimus, quod faciat, & substantiet processum, & informationes culparum, ac debitorum commissorum a Religiosis in suo Conventu, vel alio in loco sui confinii, quamvis delicta excedant suam jurisdictionem, puniat-

queusque ad culpam gravem inclusive; nam graves, & quibus annexum est scandalum, Provinciali ejus, & Diffinitorio servantur. Ceterum si contigerit, quod aliqua culpa suam excedens jurisdictionem brevi indigeat remedio, opportunum adhibeat, illamque puniat, ac statim, sub poena suspensionis ab officio per mensem unum, moneat Superiorem, ad quem causa spectat; & ceteras informationes culparum, quas ipse non punierit, mittat Praelato, cui competat sententiam proferre. Nullus autem Minister poterit sui Conventus visitationem generalem facere, imponendo praeccepta, & censuras: hoc enim proprium est Provincialis.

VIII. Sit etiam Minister in temporalibus valde providus, ut in omnibus suis Subditis nihil de necessariis de Victu, & Vestitu deficiat. Ad quae distribuenda non expectet Religioforum petitiones quando necessitas patuerit, sed eas pastoralis solitudine praeveniat, & amore paterno aequaliter omnibus juxta cujuslibet indigentiam subveniat, ut sic Religiosi, relicta omnium temporalium cura, spiritualibus magis intenti sint; Provincialis autem in sua prima visitatione corrigat severe, reprehendendo Ministrum in hoc deficientem, & si in secunda visitatione ex depositione majoris partis Communitatis eum non inveniit emendatum, deponentium testimonia suo Diffinitorio tradat, ut in eo determinetur, an causa sufficiens sit depositionis, & si sufficiens fuerit, Diffinitorio Generali proponatur ab eo.

IX. Disponat etiam, & distribuat in suo Conventu officia per se solum, vel simul cum Provinciali, aut Capitulo Conventuali (juxta ea, quae in diversis partibus harum Constitutionum statuuntur) constituendo in illis personas idoneas. Officiales autem omnia sibi a principio tradita juxta eorum Inventarium suis successoribus, vel Consiliariis tradant.

X. Curet Minister, quod in omnibus Officiis sui Conventus sint Inventaria, seu libri, in quibus scripta inveniantur omnia, quae sunt in dictis Officiis. Et his quotannis cum Consiliariis, & Officialibus respective illas, & libros visitet, ut incrementa scribantur, & de necessariis, quae defecerint, diligenter provideat.

XI. Quando Superior Praelatus miserit literas patentes pro transferendo aliquo Religioso in alterum Conventum non eas, subscribant Minister, & Consiliarii, donec talis Religiosus in procinctu sit ad iter arripendum. Eo autem ipso, quod subscribuntur, statim cessat ejus Conventualitas, & deinde tanquam hospes habeatur. Nec Minister alterius Domus, ad quam pervenerit, vel per quam transferit, futurus Conventualis alterius alicuius validam refrendationem efficere poterit: Computatio enim dierum solum facienda est a prima refrendatione, usque ad diem ingressus in Conventu ad quem.

XII. Si Conventus aliquis pecuniam habeat (etiam obligationum, seu Missarum perpetuarum) conferendam in Censum, Minister (adhuc suffragante Capitulo Conventuali) id facere non valeat sine Patris Provincialis facultate.

XIII. Nullus Minister, vel particularis Religiosus, quamvis sit Procurator Conventus, seu Administrator bonorum, seu facultatum ipsius destruat, diruat, demoliat aliquam Domum, vel possessionem, nec radicibus evellat vineas, oliveta, arbuta, imo, nec Religiosus Agricola, aut Hortulanus arborem (nisi aridam) succidat sine consensu Communitatis, & licentia in scriptis Praelati Superioris, qui illam concedet, majori utilitate inspecta, nec similiter sine praefato consensu, & licentia valeat aliquis ex dictis vendere, aut alienare aedificiorum dirutorum reliquias, & materias, nec etiam emptas, aut alio titulo receptas, pro nova fabrica, aut pro reparatione Conventuum, seu

seu possessionum eorum. Qui autem huic Constitutioni contravenit, ex ipso facto sit privatus in perpetuum actuali, & simili officio.

XIV. Nullus item Minister, aut Praefes valeat in toto cujuslibet anni spatio vendere, aut alienare triticum, ordeum, oleum, vinum, similia (sive sint ex propriis praediis collecta, sive empti, sive pie data) ultra quantitatem, & valorem quadraginta ducatorum ex unaquaque specie, sine consensu majoris partis Capituli Conventualis. Et semper in libro expensarum scribantur quantitas, & qualitas venditorum, seu alienatorum: & etiam notetur in eo dictus consensus Capituli Conventualis, quando intervenit; Contravenientes autem isti Constitutioni severe puniantur ad arbitrium Patris Provincialis juxta qualitatem culpe.

XV. Patres Ministri simul cum Consiliariis (juxta Formularium) faciant rationum summas (vulgo Carta quantas) status suorum Conventuum, Collegiorum, incrementi eorum provisionis, debitorum, aliarumque rerum, idque tempore apto disponant ita, ut dictae rationum summae (a Ministro utroque, & Consiliariis subscriptae) mittantur, & perveniant (simul cum libro, seu rationibus Milliarum) ad manus Secretarii Diffinitorii Provincialis quindecim dies ante Capitulum Provinciale, ut praedictum Diffinitorium tempus habeat ad eas videndas. Illarum autem copia, & transumptum de verbo ad verbum subscriptum etiam a Ministro, & Consiliariis maneat in Conventu in libro deputato ad hunc effectum tantum. Quod si aliquis Minister tempore dicto, & determinato non miserit dictam rationem, puniatur ad arbitrium ipsius Diffinitorii. Ut autem sine querela constet de relictis ab uno, & receptis ab alio, Minister, qui spirat, tradat per Inventarium Ministro novo, aut Praefidi, ut hic etiam tradat novo Ministro omnia, quae tunc temporis tradenda fuerint, & novus Minister eorum, quae receperit Inventarium tradentis, & recipientis manu subscriptum suo Diffinitorio mittat statim, ut si aliqua ratione summa facta inveniat, absque debita fidelitate subscribentes privati sint voce, & loco per annum.

XVI. Minister ante finem sui officii provideat Conventui, seu Collegio suo de omnibus rebus necessariis ad sex menses post subscriptum Inventarium, quod subscribendum est ante Capitulum per unicum tantum mensem, & non antea.

XVII. Minister (non Socius) in suo Conventu, vel Collegio maneat tempore Capituli Provincialis, & illum regat, & gubernet, ac in eo praesideat etiam post Capitulum, donec novus Minister accedat, possessionemque accipiat, nisi in Praelatura fuerit electus.

§. X.

De Praesidentibus.

I. Pro casu defectus Ministri Generalis intra sexennium Prior Diffinitor Generalis Ordinis, vi hujus Constitutionis erit Praefes illius, & futurae Congregationis usque ad electionem Vicarii Generalis, ut dictum est Cap. 40. §. 9. n. 1. At vero casu, quo Superior Generalis (etiam si fuerit Minister Generalis) exierit a sua Familia, Praefes illius erit, quem ipse designaverit pro tempore suae absentiae, & exerceat poterit tanquam familiae Superioris solum vices illas, quas commiserit illi, qui eum nominaverit.

II. Praefes autem designatus a Superiore Generali pro alicujus Capituli Provincialis praesidentia, eam omnem facultatem habebit tempore Capituli ad electiones, & regimen ipsius, quam habere ipse Superior. Ceterum si Provincialis deficiat, vel illius officium quomodo libet vacet, Praefes designatus a Superiore ad electionem Superio-

ris Provinciae eandem potestatem habebit, ac si esset Praefes Capituli Provincialis, sed in casu absentiae Provincialis a sua Provincia, Praefes illius erit Provincialis antecedens, & si impeditus fuerit hic, Diffinitorium Provinciale, Praefide Provinciali ipso, eligat Praesidem Provinciae pro tempore absentiae; sed nunquam eligat actuale Diffinitorem Provinciae, ne Diffinitorum numerus diminuat, Electus vero vices Provincialis, quas ipsi commiserit, exercebit.

III. Quando aliquis Praelatus Superior deputaverit Praesidem alicujus Conventus, seu Collegii, duret ejus officium, quamvis cessaverit officium Delegantis usque ad possessionem Ministri, vel novi Praefidis; & idem intelligatur de Vicario, sive alio Praefide deputato pro tempore Capituli Generalis, seu Provincialis in Conventibus, seu Collegiis, quorum Ministri Socii sunt. Sed solum quando Superior Generalis, vel Diffinitorium Generale designaverit Praesidem Conventus, Collegii, seu novae fundationis, eandem potestatem, & praeminentias habeat Praefes, ac si esset Minister.

IV. In absentia Ministri Praefes semper erit Vicarius, & in illius defectu, Diffinitor Provincialis antiquior, & in absentia omnium Diffinitorum Provincialium, antiquior Diffinitor Generalis, & istis omnibus deficientibus, Redemptor Captivorum, ac in illius absentia Procurator Generalis, & ipso deficiente, nisi Minister iusta de causa Sacerdotem minus antiquum deputaverit, semper erit Praefes Sacerdos antiquior in professione: Nullus autem ex praefatis aliquid innovet. Si autem Minister, absens fuerit ab Oppido, ubi est ejus Cenobium ultra viginti quatuor horas, poterunt praedicti tunc casus imponere praecipua, & recipere novitios ad habitum, & ad professionem adhuc tamen Vicarius in isto casu non praecedat in sede Diffinitores, nec isti ab illo Socium petant ad exitum a Domo.

V. Quamvis in aliquo Conventu, vel Collegio sit Vicarius actu exercens suum officium, poterit Pater Provincialis pro absentia Ministri a Domo sua nominare, & eligere Praesidem ubi, & quando expediri viderint.

§. XI.

De gubernio Paterno, & Spirituali Praelatorum.

I. Praelati sunt Pastores, & Patres suorum subditorum, ideoque debent spiritalia Pasceam eis ministrare, ignorantes docendo, remissos fovendo, jacentes erigendo. Haec exercere tenentur singulari amore, & benevolentia erga omnes, & singulos eorum. Quod ut aptius, faciliusque adimpleant, oportet ipsos agnoscere mores, conscientiam, & vires uniuscujusque, viam, & perfectum spiritualem, orationem, virtutes, in quibus se exercet, mortificationes, quibus utitur, gratias, quas a Deo accepit, & quid ex his, & Sacrae Communionis frequentia utilitatis, & fructus percipiat. Hoc enim Pastorem perfecte cognoscere gregem suum.

II. Expedit igitur, quod hoc paternum regimen omni cura teneatur, ac diligentius observetur a majoribus Superioribus. Quapropter Superiores Generales, Provinciales, & Diffinitorium etiam Generale, & Provinciale maximo opere invigilare debet pro Spirituali profectu sibi subditorum, mittendo quandoque intra suam Jurisdictionem literas Pastorales, exhortationes, & instructiones ad majorem observantiam, & extinctionem abusus si aliquis introducat, & illius auctores puniendo.

III. Praeterea praecipimus in virtute sanctae obedientiae, & sub praecipio formali omnibus Religiosis subditis, & Praelatis, ne investigare audeant zelatores occultos, quos Praelati pro bono regimine habere debent, aut designare, neque prae-

mant de his zelatoribus colloquia inter se, neque inter Sæculares, quamvis ipsi Religiosi zelatores sint, nullo modo, verbo, aut scripto habere, aut instituire sub poena inhabilitatis perpetuæ ad Ordinis officia.

IV. Provincialibus utpote ordinariis Visitatoribus specialius competit cura suorum subditorum: Quare in visitationibus observabunt, quæ dicta sunt supra §. 8. hujus Cap. Nec sibi satisfaciunt cum correctione exteriori, sed hominem interiorum dirigere præsertim curent. Pro quo Epistolæ spirituales etiam mittant. (Quando illis expedire visum fuerit, per totam suam Provinciam, & alias exhortatorias ad progressum, & correctionem subditorum.)

V. Ministris Conventualibus immediate hoc regimen incumbit. Ab illis præcipue subditorum salus, spiritualisque utilitas pendet, de qua in extremo iudicio strictissimam rationem reddent. Idcirco, ut suæ obligationi satisficiant, tenentur spiritualem illorum vitam exemplo suo alere, & Doctrina sua perficere, illam omnibus, & singulis pro uniuscujusque statu, & capacitate proponendo, ac de quadrimestri in quadrimestre affabiliter cum unoquoque in particulari agendo, & communicando omnia, quæ ad directionem animarum suarum spectant. Minister, qui in prima, & secunda visitatione repertus fuerit omissis circa hujus Constitutionis observantiam, illico suspendatur a Ministro.

§. XII.

De his, qui possunt, vel non possunt eligi in Prælatos.

I. Nullus Religiosus sit eligibilis ad Prælaturam aliquam, neque reputetur aptus ad illam, nisi habeat ætatem, graduationem, & circumstantias, quæ designantur ad illam Prælaturam. Qui vero propter fractam, ægramque valetudinem alia officia exercere non potuit, si tamen sit persona provectæ ætatis, & virtute, doctrina, consilio, & aliis dotibus prædita, eligi poterit in Diffinitorem. Ceterum tantum erit unus Diffinitor, qui vitæ communis austeritatem sequi non valeat.

II. At vero in Ministerium Generalem, Commissarium Generalem, Ministerium Provinciale, & Conventuale eligi non poterit, qui propter fractam valetudinem sit omnino impeditus, ut Choro interesse non valeat, vel carnibus vescitur, lincisque utitur. Attamen si post electionem ita ægrotaverit, (quemvis sit Minister Generalis) ut iudicio medicorum propter paralytim, aut similem infirmitatem desperata sit ejus salus, non debet deponi, sed eligendus erit Vicarius Generalis pro regimine Religionis ad inhabilitatis tempus solum, ut in Cap. final. de Clerico ægroto; Et in Cap. ex parte disponitur in simili. Idem suo modo dicendum est de aliis Superioribus.

III. Ceterum decernimus, quod nullus eligatur ad duas Prælaturas simul. Nec Prælati aliquis sit simul Procurator Generalis exceptis Ministris Conventus, & Collegii Curie Romanæ. Nec similiter sit aliquis simul Prælati, & Redemptor Captivorum.

IV. Pater Minister Generalis in Capitulo, in quo spirat, non possit reeligi in Ministerium Generalem, neque in aliam Prælaturam, Commissarii videlicet, Diffinitoris Generalis, vel Provincialis, neque Ministri Provincialis, nec Conventualis, usque ad Diffinitorium celebrandum post annum cum dimidio. Deinde Commissarius Generalis eligi non poterit in Ministerium Generalem, nisi casu, quo ad suam commissionem electus fuerit per solum annum ante Capitulum: nec reeligi poterit in Commissarium, nisi per triennium integrum non fuerit functus officio suo, in quo spirat.

V. Præterea nullus Prælati Superior, neque

inferior eligi poterit in Capitulo, in quo spirat ad idem officium, neque ad aliam Prælaturam, usque ad prædictum Diffinitorium, nisi in Superiorem Generalem, Ministerium scilicet, aut Commissarium, si per sex annos integros, & continuos functus fuerit officio Diffinitoris Generalis; vel uno triennio Diffinitoris Generalis; vel Provincialis, & alio Ministri Provincialis. Nec aliquis Minister eligi poterit in Ministerium ejusdem Domus, nisi dispensante Diffinitorio Generali, ut dictum est Cap. 39. §. 12. num. 2. Reelectio Ministri Conventus nostri Romani S. Caroli, sive Collegii nostri de Propaganda Fide, vi hujus Constitutionis fieri potest, nunquam tamen in favorem ejus, qui reeligitur, sed utilitate Domus inspecta.

VI. Similiter, qui per sex annos continuos, & integros fuerit Minister Conventualis, vel uno triennio etiam integro Prælati Superiori Ordinis, vel Provincie, tantum poterit eligi in Ministerium alicujus Domus, ex duabus matricibus suæ Provincie, vel pro prima vice tantum in Provinciale, vel Diffinitorem ejusdem. Per officia autem continua, & integra intelligimus illa, quæ non vacarunt per tres menses continuos, sive in principio triennii sive in medio, sive in fine.

VII. Insuper duo Fratres Germani non possunt sibi immediate succedere in eodem officio Ministri, vel Commissarii Generalis, Diffinitoris Generalis, Provincialis, neque Ministri Provincialis, vel Socii, juxta Breve SSm. Dñi nostri Clementis X. expeditum die 15. Decembris anno 1660. incipien. *Exponi Nobis*. Nec possint etiam dicti duo Fratres Germani simul seu in eodem tempore, & triennio habere officia, quibus annexum sit votum in Capitulo.

R E G U L Æ.

CAPUT XLI.

Postquam vero Diffinitores Generales &c.

CAPUT XLI.

De Visitazione, & Depositione Prælatorum.

§. I.

De forma visitandi Patrem Generalem, & Diffinitores.

I. Minister Generalis finito Capitulo Generali, in quo ejus Officium expirat, visitetur per novum Ministerium Generalem, & novum Diffinitorium: Ad quod novus Minister Generalis imponat præceptum omnibus Capitularibus, ut intra viginti quatuor horas coram ipso manifestent, si quid animadverterunt, seu notarunt in Patre Ministro Generali circa mores, regimen, observantiamque nostræ Regulæ, & Constitutionum, atque sui Officii executionem, & si aliqua culpæ apparuerint, prædictus Minister Generalis noviter electus cum toto Diffinitorio Generali Ordinis, poterit ei applicare poenitentiam proportionatam. Si vero ex depositionibus factis a Capitularibus videatur expedire, majorem facere culpam inquisitionem, præcipimus, quod intra tres menses post celebrationem Capituli, omni secreto, & diligentia fiat dicta Inquisitio, ut instructo Processu, Delinquenti applicetur sententia.

II. Diffinitores Generales Ordinis, qui expirant, visitentur etiam finito ipso Capitulo Generali per novum Diffinitorium. Inquisitio autem solum fiat circa executionem suorum Officiorum; circa mores enim visitatio, & inquisitio reservetur Patri Ministro Generali, qui ante prædictum Capitulum tenetur facere illam, & simul cum Diffinitorio judicare, quando in aliquo ex Diffinitoribus culpa aliqua ponderis apparuerit.

III. Si

III. Si quis Religiosus habuerit aliquid contra Superiorem Generalem, vel Diffinitores, id manifestet illorum Visitatoribus respective, certos illos faciendo, vel per literas, vel per Provinciam, vel per Socium, vel alio convenienti modo.

IV. Commissarius Generalis alterius Familiae, & Diffinitores generales ejusdem visitari debent in Capitulo Generali Ordinis, in quo expiunt, per Ministrum Generalem novum, & Diffinitorium Generale Ordinis tunc electum. Ceterum omnes visitari debent, non solum quoad executionem suorum Officiorum, sed etiam quoad mores, & observantiam Regulae, & Constitutionum, & de culpis, quae apparuerint corrigi, ac puniri debent a praedictis Visitatoribus. In Capitulo autem intermedio Commissarii, & Diffinitorum Generalium, qui expiunt in eo, a novo Commissario, novoque Diffinitorio fiat: Et si apparuerint culpa, proportionata applicetur poenitentia.

V. Pater Provincialis, qui expiat in Capitulo Provinciali, visitari debet ab ejus Praeside circa mores, legum observantiam, & sui Officii executionem, eo modo, & forma, quibus dictum est Cap. 40. §. 4. de Capitulo Provinciali n. 26. ubi de Diffinitoribus Provincialibus dicitur etiam.

§. II.

De causis propter quas Praelati deponi debent.

I. Diffinitores Generales Ordinis seorsim corrigant, & emendent excessus Patris Generalis, qui coram ipsis humiliter se prosternens veniam petat, & stans de suis excessibus se accuset. Quod si Praevicator Ordinis fuerit, aut contemptor, aut adeo negligens, & remissus, ut Ordinis dissolutionem, & destructionem inducat, monetur a Diffinitoribus, ut Officio Generalatus cedat, alioquin eum deponendi liberam habeant facultatem. Quod utique accipiendum juxta dicta Cap. 39. §. 11. n. 18.

II. Commissarius Generalis, & Diffinitores Generales Ordinis, vel Familiae, atque Ministri Provinciales, & Ministri Conventuales a suis Superioribus juxta Regulam amoveantur a suis Officiis, casu, quo commiserint peccatum aliquod contra tria vota essentialia, & quantum non ambiendi, vel manifeste de ipsis fuerint vehementer suspecti. Item si aliis negotiis dediti non adimpleant suum munus, & ter moniti negotia non relinquunt. Vel si inutiles, aut ita negligentes fuerint ad gubernandum, ut sequatur grave detrimentum Regulari observantiae, vel si minis, pollicitationibus, fraudibus, aut alio simili modo procurant alteri Officium intra, vel extra Religionem. Aut si accipiant pecuniam, vel rem praetiosam ad hoc, ut faciant, vel expendant aliquid, quod ratione Officii expedire tenentur.

III. Ceterum tam contra Patrem Ministrum Generalem, quam contra alios Praelatos, & Officiales, & ad certum tempus canonice electos, Diffinitores ad sententiam depositionis minime procedant, nisi prius ex actis legitime constet respective de causis superius expressis, vel aliis, quae ex Canonice functionibus, & nostris Constitutionibus ad depositionem requiruntur.

§. III.

De Sigillis in Ordine nostro utendis.

I. Patres Superiores Generales habebunt tria Sigilla. Primum magnum ad signanda negotia gravia, & Capituli Generalis. Secundum mediocre ad ordinaria, & tertium parvum pro literis, hac sola differentia, quod in primo sculpta sit Imago Sanctissimae Trinitatis, & Pater Minister Generalis habeat in circuitu verba ista: Signum primum Discalceatorum Sanctissimae Trinitatis,

& Captivorum. Pater vero Commissarius in circuitu solum habebit haec: Signum Discalceatorum Sanctissimae Trinitatis, & Captivorum: In duobus aliis pro utroque Superiore incisum sit scutum Ordinis, & in circuitu verba haec: Pater Minister Generalis, vel Pater Commissarius Generalis.

II. Deinde Diffinitoria habeant sua Sigilla, in quibus incisum sit scutum Ordinis cum inscriptione ista per circuitum. Diffinitorium Generale Ordinis Discalceatorum Sanctissimae Trinitatis, & Captivorum, vel pro alio Diffinitorio Generali si Familiam nominare non possit, in circuitu sint haec verba. Diffinitorium Generale unius Familiae Discalceatorum Sanctissimae Trinitatis Captivorum. Et cum Sigillo sui Diffinitorii signabunt negotia, quae Superior Generalis expedierit nomine illius, addendo etiam in illorum corpore: de consensu nostri Diffinitorii Generalis: Per haec enim verba, & Sigillum distinguenda sunt negotia Diffinitorii, ab expeditis a Superiore Generali solo.

III. Singuli Patres Diffinitores singula habeant sigilla parva pro Epistolis suis, & in illis sit scutum Ordinis, & inscriptio haec per circuitum: Diffinitor Generalis Ordinis, quin addatur primus, secundus, nec tertius. At vero Diffinitores Generales Familiae in inscriptione non habeant eadem verba, sed solum habeant haec: Diffinitor Generalis unius Familiae, vel nominando familiam si locus fuerit.

IV. Quilibet Provincialis tria etiam habeat sigilla: unum magnum pro suo Capitulo; in quo incisum sit Ordinis scutum, & per circuitum ista verba: Exempli gratia: Provincia Spiritus Sancti. In aliis duobus, quorum unum mediocre, ad ordinaria negotia sui officii, & alterum parvum pro Epistolis suis, erunt in circuitu sequentia verba Provincialis Provinciae N.

V. Praeterea Diffinitorium Provinciae alterum sigillum habere debet, quod sculptum habeat scutum Ordinis, & in circuitu haec verba: Diffinitorium Provinciale Provinciae N. cum hoc enim sigillo Pater Provincialis signare debet, quae expedierit nomine Diffinitorii sui, & etiam addere in corpore: De consensu nostri Diffinitorii Provincialis, necnon Provinciae Diffinitores habeant sua sigilla parva cum hac inscriptione: Diffinitor Provinciae N.

VI. Quilibet etiam Minister Conventualis habeat sigillum parvum pro Epistolis, & negotiis occurrentibus: & in illo scutum sit Ordinis, & per circuitum titulus sui Conventus, vel Collegii, verbi gratia, Minister Conventus Matritensis.

VII. Visitatores delegati habeant etiam sigilla cum scuto Ordinis, & ista inscriptione: Visitator Generalis, vel Visitator Provincialis. Sigilla autem ista sint apud Patrem Generalem, & Provinciales respective, ut ea suo tempore tradant Visitatoribus ab eis delegatis, qui, & finita sua Commissione reddant illa Delegantibus.

VIII. Insuper Patres Redemptores Captivorum, & Procuratores Generales, & Provinciae pro negotiis, & Epistolis sigilla habeant parva, & cum scuto Ordinis inculpto, & inscriptione per girum: Redemptor Captivorum, vel Procurator Generalis Ordinis, vel Familiae N. & similiter Procurator Provinciae.

IX. Praecipimus, quod nullatenus excedatur a disposito in hoc §. nec ullus alius extra praedictos (cujuscumque status, & conditionis sit) sigillo utatur sub poena gravis culpae.

§. IV.

De Patribus Secretariis Praelatorum Superiorum.

I. Pater Minister Generalis in suos Secretarios tantum eligere poterit duos Sacerdotes, qui suis consiliis, prudentia, & viribus illum valeant in sui muneris onere portando adjuvare.

Illos in scriptis designet, præbendo eis literas patentes sui Officii, & Secretarii, statim ac eas recipiant, Juramentum emittant in manibus ipsius Patris Ministri Generalis, de servando secretum, & fidelitatem juxta formam præscriptam pro Secretario Capituli Generalis sub Cap. 39. §. 5. num. 12. Horum autem unus erit Secretarius Generalis Ordinis, quem assumet ex sua Familia, aliisque Secretarius Generalis alterius Familiae ex altera assumendus: Et non alios eligere poterit, nisi qui antea fuerint Diffinitores Generales vel Ministri Provinciales, aut saltem apti a lege, ut tales fiant. Casu autem, quo Minister Generalis deficiat, Vicarius Generalis electus Secretarios removere non poterit, nisi consentiente Diffinitorio Generali Ordinis per omnium consilia, præter unum. Nec prædicti Secretarii Generales poterunt eligi ex Diffinitoribus Generalibus actualibus, aliisque habentibus suffragium in Capitulo Generali futuro.

II. Commissarius generalis eligere debet ex sua Familia Secretarium Generalem simili, & non majori graduatione præditum, qui aliunde suffragium non habeat in Capitulo Generali futuro, nec in intermedio suæ Familiae, si fuerit; illique sui officii literas patentes præbere debet, & Secretarius statim, ac eas recipiat in manibus sui Superioris Juramentum faciat, ut supra; & a Vice-Commissario, si casus occurrerit, defectu Commissarii Secretarius removeri non poterit nisi consentiente Superiore Generali Ordinis. Si autem post triennium fuerit Capitulum intermedium Familiae, novus Commissarius pro libito poterit eligere novum Secretarium, vel antiquum assumere sibi.

III. Præterea Superior Generalis Ordinis, & similiter Superior Generalis Familiae, Sacerdotem Emanuensem per literas patentes sui officii, ex eadem Familia eligere poterit, & ad suum arbitrium removere: eos tamen eligere oportet elegantiori caractere donatos, mediocriterque communi arithmetica instructos, habiles aliunde, atque expeditos taliter, ut spes aliqua supponatur de eo, quod temporis decursu, & officiorum graduatione transacta, aptiores fiant, ut eligantur in Secretarios. Prædicti enim Emanuenses post acceptas sui exercitii nominationis literas, Juramentum facere debent fidelitatis, & secreti in manibus Superioris eligentis eos, vel de illius Commissione in manibus Secretarii. Si vero, vel quod ad minimum frigerint Juramentum, removeantur ab exercitio, & ipso remotiois facto ob hanc causam intelligantur inhabiles in perpetuum ad officia Ordinis.

IV. Patres Provinciales suum etiam unicum Secretarium Sacerdotem Provinciae suae eligere debent, ut suo similiter consilio, & prudentia sui muneris pondus portare possint, & adjuvantur, ut ne ducti zelo observantiae rigidioris, vel pietatis specie ducti, mitiores, quam par est, ipsi fiant. Provincialis autem Secretarius eligendus est, qui antea fuerit Minister, aptusque, ut in Ministerium electus fuerit, vel saltem, qui per triennium fuerit lector Theologiae Moralis practicae, vel Superioris Generalis Amanuensis, vel per biennium Philosophiae Lector, aut Magister Novitiorum, vel recens professorum, vel Prædicator Conventualis, & statim, ac literas patentes acceperit a suo Provinciali in manibus ipsius prædictum præstet Juramentum.

V. Idem omnino faciat Visitator Delegatus in electione Secretarii, & iste in emissionem Juramenti, excepto casu, quo delegatus in Commissione designavit Visitatori Secretarium, vel isti literas patentes dedit: tamen etiam in isto casu Secretarius Juramentum faciet in manibus Delegati, si in Delegantis prius non emisit illud.

VI. Prædicti omnes Secretarii, & Amanuenses immediate subijciantur (etiam tempore visita-

tionis Provincialis) tantum suo Superiori in Domino, in qua addit, & licet absens sit in omnibus Domibus Jurisdictionis sui Superioris, dum eorum officium duraverit, Conventuales sint cum voce, & loco. Si autem, vel per breve tempus fuerit in aliquo Conventu, seu Collegio sine suo Superiore, quoad omnia subint immediate Provinciali Provinciae, & in illius absentia, isti ac Secretarii Provinciales Ministro Domus, & ad exendum a Domino a suis tantum Prælati, quorum Secretarii, aut Amanuenses sunt, licentiam, socium, ac benedictionem accipiant.

§. V.

De Patribus Vicariis Conventuum, & eorum officio.

I. Nullus eligatur in Vicarium, quin habeat ad minus quatuordecim annos a professione, & sit Confessarius virorum, ac mulierum, personaque prudens, & capax ascendendi ad Ministerium post graduationem: dignusque, ut sit secundus a Ministro in suo Conventu, vel Collegio, & ut in absentia Ministri sit Præfex ceterorum, etiam senium, & nimis graduatorum, quin religiosorum humilitas ex præcedentia, & præfidentia minimum sit exercenda. Debet enim eligi in Vicarium solus ille, qui per sexennium Philosophiae, & Theologiae studuerit; Et ulterius per triennium saltem fuerit Magister studentium, vel Amanuensis Superioris Generalis, vel Procurator Redemptionis, vel Prædicator alicujus Conventus: vel Collegii, vel concionatus fuerit duas Quadragesimas integras, vel in aliquo alio officio fuerit expertus. Diffinitorium tamen Provinciale poterit dispensare in ætate, non autem in aliis requisitis illius.

II. Vicarius autem ministrum juvenem debet in onere sui officii, pacemque promovere inter Subditos, & Prælatum. Ideoque in suis literis patentibus dicitur, quod convertat cor Patris ad filios, & corda filiorum ad Patrem. Munus Vicarii non duret ultra mensem unum, postquam accessit ad suum Conventum, possessionemque accepit Minister denuo sive in Capitulo Provinciali, sive in suo Diffinitorio electus, quamvis si solum per biennium officium exercuit, poterit reeligari in eodem Conventu, vel Collegio, non vero si ultra biennium, nisi dispensante suo Diffinitorio.

III. Præcipuum Vicarii munus est diligenter curare omnia, quae attinent ad officium divinum, & quod exacte observentur Sacri Ritus, & Ordinis Cæremoniae, ac cuncta, quae disponit nostrum manuale. Quare omnia, quae circa Chorum, Altare, Processiones, & alia ad officium, & cultum divinum pertinentia, Vicarius ordinaverit, executioni mandentur, nisi aliud minister disponat. Est enim Vicarius Magister Cæremoniarum, quas si nesciverit, alios edocere non potest. Unde Visitatores, qui in aliquo Conventu, vel Collegio earum abulum, vel inobservantiam notaverint, aut audierint, Vicarium corrigant severe, ipsumque moneant: & si in secunda visitatione cuncta in integrum non fuerint restituta ad debitum cultum, ipsum deponant.

IV. Curet etiam Vicarius, quod quilibet Religiosus adimpleat Ministerium, in quod ab obedientia est destinatus. Et ubi Magister Novitiorum, vel Professorum non fuerit, officia Tabulae singulis hebdomadibus distribuat Vicarius.

V. Singulis Dominicis diebus juxta præscriptum Regulæ, Familiam, sive Famulos Domus pro Capacitate sua Vicarius hortetur divertere a malo, bonumque facere, eosque simpliciter moneat, quod credere, aut agere debeant pro salute animarum suarum, & vita æterna adipiscenda.

§. VI.

*De Procuratoribus Generalibus, Provincialibus,
& Conventualibus, ac de eorum officio.*

I. Procuratores Generales genio, & literis debent esse habiles, ut negotiis sine detrimento causarum, proindeque Religionis incumbere possint, eaque in bonum Ordinis exequantur neque ideo sint audaces, immodesti: & apud Sæculares, Tribunalive nimirum reperiantur molesti: debent esse prudentes, & magis Iustitiam Religiosis vocibus indicare, quam pervicacia ducti, ipsam vociferando acquirere velle: sint ergo memores Sanctæ Regulæ Nostre, ut omnis gestus, vita, actio, & omnia alia honesta in eis reperiantur.

II. Procuratores Generales pro Romana Curia eligendi sunt in Capitulo Generali Ordinis ad sexennium juxta dicta Cap. 39. §. 5. num. 22. de forma celebrandi Capitulum, & qui aliquando fuerint Diffinitores saltem Provinciae, vel apti, ut eligerentur ad tale munus Diffinitoris. Eorum autem unus erit Procurator Generalis Ordinis assumptus ex Familia, ex qua Minister Generalis expirat. Secundus Procurator Generalis Familiae eligendus ex Familia Ministri Generalis electi juxta ibidem dicta.

III. Possunt autem eligi non a Capitulo, sed a suo Diffinitorio Generali, & solum ad triennium alii Procuratores Generales ejusdem graduationis pro aliqua Curia, in qua tractanda sint omnia Provincialium illius Ditionis negotia Ordinis, & hi denominari debent Procuratores Generales, sub nomine illius Ditionis, in qua fuerit Curia, ut modo dicitur Procurator Generalis Hispaniæ, cui, vel quibus suum Diffinitorium Generale dare debet mandatum Procure. Procuratores, qui non omnium, sed plurimum Provincialium Ordinis intra aliquam Ditionem eligi debent juxta dicta Cap. 40. §. 4. num. 23. non a Diffinitorio, sed a Capitulo Provinciali eligendi sunt, nec nominandi Procuratores Generales quatenus a suo Diffinitorio Provinciali habere debent mandatum Procure.

IV. Quicumque enim ex his Procuratoribus confestim, ac electi fuerint, faciant Juramentum fidelitatis in manibus Superioris Generalis, vel alterius de ejus commissione. Concurrentibus autem præcedat, & præsideat aliis Procurator Generalis Ordinis, & post ipsum Procurator Generalis Familiae in Roma, Hispaniæ in Hispania, & alterius Ditionis in ea. Eorum officium vacet, quando noviter electi possessionem acceperint. Diffinitorium autem Generale Ordinis eos poterit a suis officiis abdicare, sine obligatione reddendi causam, cur id faciat, nisi Sacre Congregationi, quando requiratur. Procurator autem Generalis, qui ex Hispania non fuerit electus, nunquam in Conventu nostro Sancti Caroli ad quatuor Fontes Urbis commorari, aut residere possit.

V. In Provinciis vero a suo Capitulo eligi debent ad triennium Procuratores Provincialium ad quæcumque negotia suæ Provinciae, Conventuum, & Collegiorum ejus. Hi etiam Procuratores eligendi sunt, illis prudentiæ, modestiæ, ac genii dotibus ornati, quibus ornari debent Procuratores Generales, & eligendi non sunt, nisi qui duodecim annos post professionem compleverint, & studiis per sexennium vacaverint; Sintque Mulierum Confessarii, & apti sint ad minus, ut eligantur in Vicarios. His Diffinitorium Provinciale dabit suum mandatum procure, & ab illis Juramentum de fidelitate fieri debet in manibus sui Provincialis, vel alterius de ejus commissione.

VI. Prædicti Procuratores poterunt, e Domo exire semper, ac negotia id exigant, Socio assignato a Prælato, & ab isto benedictione accepta.

In quocumque Conventu suæ respectivæ Familiae, vel Provinciae, ubi fuerint, & Pater Procurator Generalis Ordinis, in omnibus Conventibus Ordinis Conventuales sint cum voce, & loco. Et in actibus, & functionibus Communitatis præsideant omnibus, quos præcedunt, juxta supradicta, etiam Vicario, a quo in absentia Ministri Socium postulant, sed ab eo benedictionem non accipiant, nisi forte Vicarius sit simul Præses propter absentiam Ministri ab oppido ultra viginti quatuor horas; & nunquam se intromittant in regimen Conventus, nisi quando illis comperat præsentia per absentiam Ministri Vicarii, Diffinitorum, & Redemptoris Captivorum.

VII. Literas eorum, quas scribunt, & quas recipiunt, nullas Prælati aperire, videre, seu impedire audeat, excepto suo Superiore Generali, cui respectivè dicti Procuratores notitiam omnium negotiorum Ordinis præstabunt: Et præsertim Procurator Generalis Hispaniæ id faciat singulis semestribus per librum, in quo cunctorum rationem scriptam habeat, & in absentia Superioris Generalis, notitiam illam & rationem præbeat Diffinitorio Generali antiquiori existenti in Curia Regia: Et ante finem suorum officiorum, rationem accepti, & expensi in executione eorum suo Superiore Generali fideliter reddant.

VIII. Hortamur Patres Procuratores Generales, Provinciales, seu etiam Conventuales, ut semper, ac commode omni cura, & zelo per se, & si id non fieri possit, per Sæculares Procuratores, negotia expediri faciant, ut sic frequentes illorum egressus e Conventu evitentur.

IX. Pater Procurator Generalis Ordinis Curiae Romanae non valeat sine licentia Capituli generalis Ordinis impetrare a Sede Apostolica literas pertinentes ad regimen universale Ordinis, nec favorem, vel auxilium aliis ad id præstare. Quod si in aliquo modo, & via ei consulerit, aliquem Religiosum id quomodocumque intendere, teneatur sub præstito fidelitatis Juramento patefacere Diffinitorio Generali Ordinis. Et in omnibus negotiis Religionis servet semper instructionem, vel dispositionem Diffinitorii Generalis Ordinis, & nihil absque ejus licentia operetur.

X. Quilibet Religiosus (nisi fuerit Diffinitor Generalis Ordinis) Romam petens, vel in Italia existens subdatur Superiori Generali, & in illius absentis quoad vitam intra Claustra, Ministro Domus, a Procuratore Generali suo designanda pro illius residentia: Semperque Procuratori Generali suæ Familiae, quamvis sit Ordinis, licentiam manifestet, & causam viæ suæ declaret; Illique tanquam Superiori cui in omnibus obedire tenebitur, humiliter pareat quoad negotium, & causam suæ viæ. Quod si aliquis absque debita licentia illuc profectus fuerit, vel Romæ existere conetur contra præceptum Superioris Generalis Familiae suæ, idem Procurator Generalis remittat illum in suam Familiam ad suum Superiorem Generalem, vel Provinciale Provinciae illius, nisi attentis circumstantiis videatur propter culpas eum in carcere conjicere, vel alio remedio uti.

XI. Pater Procurator Generalis Hispaniæ sit valde vigilans in expeditione negotiorum sibi a Prælati commissorum, quæ quidem tenetur agere, & expedire. At vero sine consensu Patris Provincialis Provinciae, cujus negotium fuerit, nunquam Sæcularium negotia, vel propria personalia, vel alicujus particularis Religiosi gerat. Super difficultatibus autem, quæ in executione sui officii occurrerint, consulat suum Superiorem Generalem.

XII. In omnibus Conventibus, & Collegiis indispensabiliter eligatur Procurator ad lites, & negotia Communitatis, & ubi fuerint facultates, seu bona, sive culturae in agro, administrator similiter eligi debet. Hi enim Conventuales Procuratores eligantur a Conventibus, & Collegiis.

consulto, & approbante Patre Provinciali, qui solum approbare debet, immo, & potest Religiosos modestos, prudentes, & habiles ad tractanda negocia, reprobando, si qui proponantur illi, audaces, garrulos, & eos, qui solum præbendo vultum negocia exponere volunt.

XIII. Officium Procuratoris Conventualis expirat, transacto mense integro post acceptam a Ministro denuo electo possessionem illius Conventus, vel Collegii, quod mandatum Procuratoris dedit. Si vero Patri Provinciali, & Communitati visum fuerit, poterit reelegi cum licentia sui Diffinitorii Generalis. Quod quidem antequam illam concedat, notitiam curet habere de moribus dicti Procuratoris, & de sedulitate in executione sui officii. Totum autem in hac Constitutione expressum quoad Procuratores Conventuales, prorsus, & in omnibus intelligi volumus de administratoribus quarumcumque facultatum, seu bonorum cujuscumque Conventus, vel Collegii. Hi autem non præcise Sacerdotes, sed Fratres laici poterunt destinari. Provincialis vero eos tantummodo approbet, qui juxta dicta Cap. 24. num. 2. post suæ professionis officia eligi possunt.

XIV. Procuratores Conventuales in Civitatibus, seu Oppidis, ubi sunt Cancellariæ, Regiæque Consilia, seu Audientiæ, teneantur suscipere, gerere, & expedire lites, & negocia Ordinis ad dicta fora Regia concurrentia. Et Patres Ministri hujusmodi Conventus, non occupent suos Procuratores itaut prædicta Ordinis negocia agere non valeant.

XV. Procuratores omnes Conventuales, & Administratores bonorum, seu facultatum cujuscumque Conventus, seu Collegii singulis quadrimestribus rationem reddant suis Ministris, & Consiliariis de executione suorum officiorum, ac de acceptis, & expensis pro eorum expeditione: In quem effectum sit liber in Arca trium clavium, in quo dictæ rationes scribantur, & debita pro, & contra Conventum, cum annotatione diei, mensis, & anni, Personarum a quibus, & finis, in quem contracta sunt. Et librum istum quando, & sicut ceteros Monasterii visitet Provincialis, & Procuratorem, vel Administratorem non reddentem dictam rationem amoveat ab officio; Reddentem vero, sed non fideliter arbitrato suo puniat.

XVI. Sciant enim Ministri, & Consilarii ipsos non esse Procuratores Conventuum, nec bonorum Administratores; quippe Communitates, quorum sunt bona Procuratoribus, seu Administratoribus, per suum authenticum mandatum a se destinatis integram administrationem commiserunt. Ministris vero, & Consiliariis solum competit rationes Receptorum, & Exensorum sumere, fructusque, & redditus, qui bonorum culturam, & conservationem, atque debitorum solutionem liberi pro Conventu, seu Collegio reperiantur, in Arca trium clavium, & Communitatis Officinis reponere ad usum, & expensas Communitatis.

XVII. Ideoque præcipimus in virtute sanctæ obedientiæ, & sub præcepto formali Patribus Ministris, & Consiliariis, nec non Procuratoribus, & Administratoribus quibuscumque, quod neque primi supradicti audeant aliquid exigere, aut accipere a Procuratoribus, & Administratoribus, præter ea, quæ solutis solvendis, factisque expensis, libera reperiantur pro Conventu; nec hi videlicet Procuratores, & Administratores, aliud ipsis petentibus reddant, & quod si cogantur a suo Ministro, illico Provinciale certiore faciant de violentia sub pœna privationis officii similis in perpetuum omnibus contravenientibus huic præcepto.

XVIII. Nullus sive Minister, sive Procurator, sive Administrator bonorum possit, nec ad breve tempus dare in arrendationem bona fructi-

fera, quæ Conventus habet in agro, si expensis Communitatis elaborata fuerint aliquando, nisi consentientibus omnibus suffragiis, non solum habitantium, sed etiam pertinentium ad Domum illam, & de licentia Patris Provincialis, qui inspecta utilitate, eam concedet, dummodo non dentur ad vitam alicujus, nec ad magis tempus, quam ad triennium Ministri actualis.

R E G U L Æ

C A P. XLII.

Si quis hujus Ordinis Frater esse voluerit &c.

C A P. XLII.

De Novitiatibus, receptione, educatione, & approbatione Novitiorum.

S. I.

De Conventibus, in quibus educandi sunt Novitii.

I. Superior Generalis cum consensu Provincialis, in qualibet Provincia designet Domos necessarias pro educatione Novitiorum. Et semper sint segregata a frequentia, & semel designata non relinquuntur sine gravi causa. Ministri autem dictarum Domorum prudentes sint, & observantes; Et qui jam fuerint (si fieri possit) Magistri Novitiorum, & professorum.

II. Similiter Superior Generalis eligat Magistrum Novitiorum cum consilio Provincialis, pro cuius Provincia eligatur, & sit persona Spirituallis, prudens, docta, & potens viribus ad rigorem vitæ communis sustinendum, atque etiam, qui fuerit aliquando Magister recens professorum studentium Philosophiæ, aut Con-Magister Novitiorum, vel Vicarius alicujus Collegii Theologiæ studentium, aut Domus novitiorum. Potebit etiam Superior Generalis eligere Con-Magistros, consulto Magistro, ut eligat Religiosum ipsi benevolum, ac genio, & moribus non absumilem, ne forte si alium eligat, potius discordiam seorsumque inter discipulos introducat, quam Magistro juvenem tribuat.

III. Superiores curent, quod Religiosi Conventuales Novitiatum sint valde observantes, & exemplares.

IV. Omnes Novitii debent suscipere habitum, ipsoque vestiri in Domo Novitiatus nisi raro, & expressa licentia Superioris Generalis cum aliquo fiat dispensatio ut habitum recipiat in Domo alia, in qua fuerit approbatus, & statim ac Statutum nostræ Religionis habitum susceperit, deducatur ad Novitiatum sub pœna gravis culpæ infligenda Superiori, qui illum detinuerit, nec Provincialis in hoc poterit dispensare. Ut autem in Domo Novitiatus habitu nostro induatur, statim ac aliquis perveniat, sufficit, quod recipiendus ad Chorum Ministro, & Magistro Novitiorum consignet literas patentes Provincialis, vel Recipiendus ad statum Laici literas Superioris Generalis præcipientis illis, cum habitu vestiri. Prælati vero nunquam similes literas concedere, aut elargiri poterunt, quin prius illis constet authenticæ de approbatione informationum, & Communitatis circa mores, ceterorumque, quæ fuerint necessaria.

S. II.

De Personis non admittendis ad nostrum Sanctum Habitum.

I. Non admittantur ad nostrum habitum, qui infirmitatem habet contagiosam, vel qui sit, vel fuerit mancipium, nec qui sæculari veste indutus nostrum habitum petierit, si fuerit professus, sive valide, sive invalide alia quacumque Congrega-

tionem

tione etiam nostri Ordinis v. g. in Patribus nostris Calceatis, aut etiam in Discalceatis, vel Reformatis ejusdem Ordinis, non subiectis nostræ Jurisdictioni. Nec etiam admittatur Neophytus, nec qui descenderit per lineam rectam in quolibet gradu a Judæis, Hæreticis, Mauris, vel Maurificis: nec ullus, ejus Prædecessores per lineam etiam rectam, ac in quolibet etiam gradu ob Hæresis, vel Judaismi, vel Sectæ Mahomettanæ crimina puniti fuerint ab hæreticæ pravitatis Inquisitoribus. Quod si aliquis ex dictis in hac Constitutione celans aliquod ex prænaratis impedimentis professionem fecerit apud nos, statim, ac detegatur tale impedimentum, ejiciatur: quia Religio non præstat suum consensum ad talem professionem. Quapropter omnes in publico coram Communitate moneantur ante receptionem habitus, & etiam ante professionem. Quod si habeant aliquod ex impedimentis in hoc numero enarratis professio (etiam si fiat) invalida, & nulla est, quamvis pluribus annis in Religione sint. Admonemus tamen ad ejectionem Professum procedi non posse, nisi infra quinquennium a die professionis, & deductis causis coram Superiore suo, & Ordinario ad præscriptum Sacri Concilii Tridentini, quod ex Sententia Sacre Congregationis, vendicat sibi locum, non modo quando subditus vult deducere causas nullitatis suæ Professionis, sed etiam quando Superior vult illum ejicere tanquam nulliter professum.

II. Non admittantur præterea Religiosi Professii aliorum Ordinum, Religionum, Congregationum, vel Societatum, absque licentia Capituli Generalis, concurrentibus duabus partibus ex tribus suffragiorum vocalium: Et eam non concedat, quin prius perdat privilegia didorum Ordinum, & causam transitus, & concurrant alia requisita Sacrorum Canonum.

III. Insuper nec recipiatur ad Chorum, qui non habeat ætatis quindecim annos; nec ad statum Laici, qui non habuerit viginti, vel qui excesserit trigessimum quintum annum; nec aliquis Eunuchus, nec Uxoratus, si Uxor maneat in sæculo; nec irretitus aliqua irregularitate, qui difficulter dispensari possit: nec habens notabilem deformitatem, nec Religiosus Professus apud Patres nostros Calceatos, vel apud aliam nostri Ordinis Congregationem extra jurisdictionem nostram, nec aliquis ex comprehensis in interrogatorio pro informationibus Novitiorum infra posito §. sequenti. Nullus ex prædictis in hoc numero tertio recipiatur absque licentia Diffinitorii Generalis illius Familiæ, & in casibus, in quibus illam concedere possit juxta jus commune, & nostras Constitutiones; & nunquam illam concedat, ut iterum recipiatur, qui fuit antea Novitius nostræ Religionis, vel alterius, sine prævio examine causæ sui egressus de ipsius Diffinitorii commissione faciendo. Volumus tamen quod si aliquis ex dictis, & prohibitis in his duobus numeris (nempe secundo, & tertio hujus §.) habitum receperit, & professionem fecerit sine licentia, & facultate requisita, & expressa in prædictis duobus numeris, talis professio sit firma, & valida dum non sit ex comprehensis in n. 1. Si autem sine debitis circumstantiis aliquis receptus fuerit, ad arbitrium ipsius Diffinitorii puniatur Minister, qui a Prælato licentiam petiit, & Religiosus, qui fecit informationes: Illorum enim quamvis excusari velit ignorantia, inexcusabilis est diligentie defectus.

IV. Denique præcipimus, quod nulla fæmina admittatur ad nostrum Habitum, ut fiat nostri Ordinis Mantellata, seu Trinitaria (vulgo Beata) absque licentia Superioris Generalis. Nec permittatur sine eadem licentia, quod emittat votum in manibus alicujus Prælati ex nostris, vel alterius Religiosi sub pœna privationis officii Prælati, & vocis, ac loci per triennium subito contravenienti.

§. III.

De forma faciendi informationes pro admittendis ad nostrum Habitum.

I. Antequam ad nostrum supradictum Habitum quisquam admittatur, de mandato Ministri, extrajudicialiter, & omni possibili Sigillo fiat ab aliquo Religioso clandestinum examen de officio, & qualitatibus parentum, & ascendentium prætendentis, ut sic sine illius, nec suorum jactura modeste denegetur assensus prætensioni. Si autem post tale examen nihil notandum repertum fuerit, tunc de consensu Prælati, cui competit licentiam dare, Minister poterit prætendentem suæ Communitati proponere, Communitatque ipsum approbare, vel reprobare circa mores: Postea vero quando approbatus fuerit, Minister a suo Provinciali commissionem petat, & Religiosus designatus, qui semper Sacerdos erit, faciat ex commissione ipsius Provincialis informationem juridicam, & plenariam de genere, moribus, & vita juxta Bullas Summorum Pontificum, recipiendo juramentum a Testibus. Provincialis autem nunquam designet consanguineum, contraneum, amicumve prætendentis, aut parentum ejus, neque eum, qui in eorumdem locum frequenter assistentiam habeat, aut habuerit.

II. Religiosus, cui commissa fuerit informatio, postquam eam ipsi tradiderit Minister, moneat prætendentem, ut provideat circa iter, & expensas ad informationem faciendam: idque fieri debet Religioso, & pauperrimo tali modo, ut Sæculares nihil possint, murmurando reprehendere, & si aliter ab aliquo fiat, a suo Provinciali incarcerationetur per tres menses, & ante omnia de ipsius mandato Sæcularibus restituatur superfluum.

III. Informationem vero faciat per sequens interrogatorium, & quando visum fuerit. Testibus proponere potest Religionem juramenti, ne credant se posse a perjurio, falsum deponendo excusare, eo prætextu, quod causa sit Religionis, & pia. Si autem post hanc declarationem testari velint, eos interroget: Primo: Si est propinquus, si est habilis, secundum jus ad testificandum. Si movetur amicitia, vel odio, vel zelo justitiæ, vel si comprehensus invenitur sub aliqua ex generalibus interrogationibus, vel quare moveatur ad deponendum, & quot ætatis annos habeat.

IV. Secundo. Si cognoscit illum, qui prætendit nostrum Habitum, & ejus parentes, avos, & ascendentes, & a quanto tempore illos cognoscit.

V. Tertio. Si scit dictum prætendentem descendere a Judæis, Hæreticis, Mauris, vel Maurificis, vel a Pœnitentiis per Tribunal Sanctæ Inquisitionis ob crimen Hæresis, vel Judaismi, vel Sectæ Mahomettanæ. Vel si audivit aliquem ex parentibus, seu ascendentibus ejus habere aliquem ex prædictis defectibus.

VI. Quarto. Si scit prætendentem esse Neophytum, sive noviter Conversum ad Fidem, vel aliquid erga hoc audivit.

VII. Quinto. Si scit, quod dictus prætendens, parentes ejus, vel avi sint notati aliqua infamia.

VIII. Sexto. Si scit, quod sit filius legitimus ex legitimo Matrimonio, & ut talis judicatus, & repuratus.

IX. Septimo. Si scit, quod sit liber, id est quod non sit nec fuerit servus, nec mancipium.

X. Octavo. Si scit, quod dictus prætendens non sit ligatus vinculo Matrimonii, vel fide Sponsalium, itaut de sua Persona disponere non possit.

XI. Nono. Si scit quod habeat aliquam infirmitatem contagiosam.

XII. Decimo. Si scit, quod habeat aliqua debita, quæ solvere non possit, vel si teneatur

reddere rationem, ex qua ipsi, vel Ordini nostro aliqua lis, seu molestia subsequi valeat.

XIII. Undecimo. Si scit, quod prætendens fuerit Novitius, vel Professus in nostra Religione, vel in alio quocumque Ordine, Congregatione, seu Societate etiam in nostris Patribus Calceatis, vel Discalceatis, seu Reformatis nostri Ordinis non subiectis nostræ Jurisdictioni.

XIV. Duodecimo. Si scit, quod prætendens, & petit, & vult habitum sponte, & proprio affectu, ac voluntate allectus non vi, metu, fraude, aut alio humano respectu.

XV. Decimotertio. Si scit, quod Parentes prætendens sint pauperes, itaut ad sustentationem suam indigeant adjutorio illius, vel Religionis, si recipiatur ad eam.

XVI. Decimoquarto. Si scit verum esse omne, quod deponit, itaut si aliquid esset in contrarium, sciret, vel audivisset.

XVII. Si in aliqua Religione, vel Provincia opus fuerit strictioribus aliquibus interrogationibus, Superiores illas apponant in interrogatorio, & informantes adimpleant.

XVIII. Insuper strictè præcipimus, quod quilibet informantes (sub poena gravis culpæ per tres dies) proferat fidem Baptismatis prætendens, & illam inserat informationi, ut de Baptismo, & ætate constet, scribanturque in libro, in quo ejus receptio, & Professio scribenda est. Prælatus autem, qui non fecerit Testimonium Baptismi scribi in dicto libro, & qui aliquem ad professionem admiserit sine dicta Baptismi fide, severe puniatur.

XIX. Facta informatione, & clausa, ipse informans curet illam quamprimum tradere Patri Ministro Conventus, vel Collegii, in quo prætendens Habitum nostro induendus est; Et dictus Minister, ac Consiliarii, & Magister Novitiorum, vel professorum, vel (si ibi Magister non est) Vicarius, omnes, utique simul videant informationem, & approbent, vel reproben, & rationem fideliter reddant Capitulo Conventuali de contentis in ea. Et oneramus Conscientiam Examinatorum dictæ informationis, & Religiosorum Capitularium super secreto.

XX. Si informatio juridica fieri commode non possit, antequam prætendens recipiat Habitum, saltem Superior Conventus, vel Collegii, vel ejus nomine alius Religiosus ab eo deputatus, coram Examinatoribus destinatis pro informationibus videndis, clare, & distinctè legat interrogatorium prætendenti, & per ipsum sigillatim interroget, accepto ab eo Juramento de veritate dicenda, & an comprehendatur in aliquo ex ibi contentis. Et postea quamprimum possibile sit, fiat informatio juridica, & plenaria, quam approbent, vel reproben Minister, Consiliarii, & Novitiorum Magister.

§. IV.

De modo recipiendi Novitios.

I. Quicumque recipiendus est ad Habitum nostrum, examinetur prius de sua vocatione a Prælato, vel ab aliquo Religioso experto, ab ipso designato, non solum ore tenus, sed aliquis fiat experientia: & animadvertat, si est bonæ indolis, & virum sufficientem ad portandas Religionis austeritates.

II. Ad Chorum non recipiatur, nisi qui latinam sufficientem calleat ad alias scientias adipsendas. Quod ut constet Pater Minister (si voluerit) & quatuor Religiosi deputati a Patre Provinciali (vel aliquo ex istis deficiente, alius loco ejus designatus a Ministro) examinent prætendentem, per majorem partem suffragiorum secretorum declaratur ejus sufficientia, vel insufficientia. Liceat tamen Superiori Generali juxta de

causa aliquid in defectu Grammaticæ supplere, maxime quando prætendens ingenii acumine pollet.

III. Posthæc proponatur suo Capitulo Conventuali, cui competat probatio, & fideliter illi significentur dotes prætendens. Postea aperiantur informationes, & cum fuerint approbatæ, de omnibus certior fiat Provincialis, ut suas literas concedat prætendenti, ut de facto Habitum recipiat in Domo Novitiatu. Solum autem recipiatur, qui majorem partem suffragiorum Capituli Conventualis habuerit.

IV. Nullus ad Chorum recipiatur, immo nec per approbationem disponatur absque licentia in scriptis Patris Provincialis. Provincialis vero eam concedere poterit quando locus vacaverit juxta numerum præscribendum in Capitulo Provinciali, vel pro imminente futuro triennio, quem numerum, nisi de licentia Superioris Generalis, & expressa pro qualibet vice Provincialis accedere non possit sub poena privationis talis facultatis ad triennii finem, alias Provincia ultra Conventuum vires, Religiosos, quos sustentare non posset, pro arbitrio Provincialis, haberet in præjudicium Regularis observantia, quæ paupertati Religiosæ, non vero necessitati innititur.

V. Nec Fratres Laici sine licentia Superioris Generalis, quam concedet, consulto prius Patre Provinciali illius Provincie, ubi est Domo, in qua recipiendi sunt, & isti gaudeant integra valetudine, & viribus ad laborem corporalem, in quo ratione sui status versari, & exerceri debent, ideoque ante receptionem capiatur experientia per aliquot dies de perseverantia in vocatione, & de salute, ac viribus. Nec recipiantur, qui legere nesciant, quippe dissonum videtur, & est, quod Religiosi nihil spirituale legere possint: Nec admittendi sunt, qui saltem mediocriter non scribant. Hi enim incapaces erunt officiorum suæ professionis, quæ indigent scriptura. Præterea nisi prævia dispensatione Superioris Generalis petita a Diffinitorio Provincie non recipiatur aliquis, qui exercere non possit aliquod officium manuale ex mechanicis ad usum Religiosorum, vel utilitatem Conventuum deservientibus, aut qui saltem non sit Agricola. Nec plures Laici admittantur, nisi quod prudenter judicaverint Superiores necessarios esse pro servitio Religionis.

VI. Laici perpetuo conservent nomen, statum, & Ministerium Laicorum, nec ullo tempore ad Clericorum statum admittantur. Et Superiores contrahentes privationis officiorum, & vocis activæ, & passivæ poenam incurrant, prout statuit in Motu Proprio Ordini nostro concessio fere, Paulus Papa V. die 17. Augusti anno 1611. incipit: *Circumspecta Sedis Apostolicæ*: Nec illis unquam concedatur Corona, nec literarum studia sub poena privationis officii, & vocis activæ, & passivæ per sexennium Superiori contravenienti.

VII. Ad habitum donati, seu oblati, nullus recipiatur sine approbatione Capituli Conventualis, & obtenta licentia Patris Provincialis; Et qui recipiendi sunt, habeant ætatis saltem viginti annos, & amplius, non excedant trigessimum secundum; polleantque integra salute, & viribus ad laborem corporalem, in quo sunt exercendi. Semel autem recepti, non expellantur sine consensu Patris Ministri, & Consiliariorum. Nec Donati recipiantur ad habitum Laicorum, nisi post triennium experientia, & illi tantum, qui alias recipi possent juxta dicta n. 5. de eorum educatione curet Pater Vicarius Conventus, vel Collegii, & nunquam permittatur e Domo exire ante expletum quadrimestre post eorum receptionem ad habitum. Prædicti non utantur linceis, nec Calceamentis. Concurrent ad Orationem mentalem, ad Matutinum cantatum, ad flagellationem, Communionem Communitatis, & ad exhortationem spirituales, quæ Dominicis diebus fieri solet, ubi eorum defectus ante Reli-

giolo-

gioforum culpas a zelatore, vel Præsede advertantur, ac corrigantur, & statim a Capitulo exeant. Officia Tabulæ illius (sicut, & Laici) singulis hebdomadis distribuuntur, & cum obierint, funeralia, & officia fiant pro eis sicut, & pro Novitiis.

§. V.

De Educatione Novitiorum.

I. Patres Ministri Domorum Novitiatum nihil pertinent ad Novitios, vel ipsorum directionem jubeant, vel disponant, inconsulto Magistro illorum. Poterunt tamen, quando voluerint, eos affabiliter communicare circa directionem internam, & profectum suum, dummodo id fiat uno, vel duobus diebus destinatis pro omnibus.

II. Religiosi Conventuales Novitiatum non loquantur cum Novitiis sub pœna gravis culpæ, nec audeant illos reprehendere. Si vero aliquem defectum in Novitio aliquo viderint, dicant Prælato, vel Magistro, vel in Capitulo culparum animadvertant.

III. Novitiis nunquam injungantur officia, nec imponantur occupationes, quæ occasionem illis præbeant tractandi cum Sæcularibus. Nec permittantur, quod visitentur adhuc a parentibus, & cognatis, in casu raro consentiente, & præsentem Magistro.

§. VI.

De approbationibus Novitiorum.

I. In anno approbationis Novitii ter proponantur Capitulo Conventuali, ut judicet, an attentis eorum vita, & moribus digni sint, ut ad professionem admittantur; ad quam nullus Frater Laicus approbetur, ne recipiatur, qui aliqua ex officiis propriis sui status, & ministerii ad Communitatis servitium recte non didicerit. Nec ad tertiam approbationem Chorisarum Communitas unquam procedat, quin prius Novitius fuerit approbatus a Ministro, Vicario, Consiliariis, & Magistro de sufficientia, quoad Rubricas Missalis, & Breviarii, & Cærimoniale, & Manuale nostrum. Patres Minister, & Magister Novitiorum ante primam approbationem possunt dimittere quemlibet Novitium, si eum judicent Religioni noxium, vel ineptum.

II. Post quartum mensem a receptione Habitus proponantur prima vice Novitii dicto Capitulo: Secunda post octavum. Tertia post decimum mensem. Ut Novitius censeatur approbatus, debet habere majorem partem suffragiorum Secretorum Capituli Conventualis, quod si ea non habuerit, statim Habitu spoliatur, & modeste dimittatur. At jam approbatus a Capitulo, Habitu non spoliatur, nisi de consensu ipsius Capituli Conventualis, vel saltem consentientibus, & convenientibus Ministro, & Magistro, & Superiore Generali, vel Provinciali. Quod si ad neutrum ex his duobus facilis sit, rursus suppleat illius defectum consensus duorum Religiosorum jam antea ad hunc effectum deputatorum a Provinciali.

III. Oneramus conscientias Conventualium cuiuscumque Novitiatus, ut in approbationibus Novitiorum (utpote cum sit magni ponderis res) singulari prudentia, & Religionis zelo se gerant, seclusa omni affectione, & humano respectu.

IV. Bona actualiter Novitiorum etiam ipsi conscientibus, immo, & petentibus non distribuuntur adhuc inter Pauperes, nec alio modo consumantur. Et Prælatus, qui aliter fieri permiserit, pœna culpæ gravis per tres dies puniatur.

R E G U L Æ

CAP. XLIII.

Ad Professionem vero aliquis non recipiatur &c.

CAP. XLIII.

De Professione Novitiorum, & de Repetitione illius per Professos, & eorum Domibus, ac Bonis.

§. I.

De Professione Novitiorum, ac de repetitione illius per Professos.

I. Peracto integro probationis anno, Novitius cum licentia Patris Provincialis admittatur ad Professionem, quam faciat juxta Regulam, & Constitutiones nostræ Sacræ Religionis in manibus Prælati, vel ad minus in præsentia ejus, tenore sequenti:

Forma Professionis.

Ego Fr. N de N. facio meam Professionem, & promitto obedientiam, castitatem, & paupertatem B. Virgini Mariæ, & Sanctis PP. nostris Joanni, & Felici, necnon & nostro R. P. Fr. N. de N. Ministro Generali, aliisque meis Superioribus Ordinis Discalceatorum Sanctissimæ Trinitatis Redemptionis Captivorum, eorumque Successoribus secundum Regulam primitivam dicti Ordinis a se, re. Domino Papa Innocentio III. stabilitam, & a piæ mem. Domino Papa Urbano VIII. ad perfectiorem formam redactam, & secundum Constitutiones ejusdem Ordinis sine mitigatione usque ad mortem.

I. Continuo destinati ad Chorum emittant quartum votum non ambiendi juxta Breve se. re. Pauli Papæ V. expeditum die 10. Februarii anni 1610. incip. *Quæ pie, ac sancte.* Illudque faciant sequenti forma:

Propterea promitto, me directe, vel indirecte, per me, aut per alios intra nostram Congregationem, Prælationem aliquam, aut officium per Constitutiones prætendi prohibitum, mihi nunquam prætenfurum, & pariter extra nostram Congregationem neque directe, neque indirecte per me, aut per alios ullam Prælationem prætenfurum, vel oblatam acceptaturum, nisi præcepto ejus, qui mihi præcipere poterit, adstringar.

II. Fratres Laici, quando faciunt Professionem (quam vulgari lingua facere debent) post emissionem trium essentialium votorum continuo emittant quartum non transeundi ad statum Clericalem, nec Sacros Ordines suscipiendi, juxta præceptum se. re. Alexandri Papæ VII. per suas litteras in forma Brevis expeditas die 16. Januarii anno 1663. incipit: *Pastoralis officii:* fiatque sequenti modo, & lingua, & vulgari.

Præterea promitto, me nunquam transiturem ad statum Clericalem, aut recepturum primam Tonfuram, neque directe, vel indirecte per me, aut per alium dictum transitum, sive receptionem prætenfurum.

III. Professio facta scribatur in libro Professionum, notando, quod fuit facta prævisa, & approbata informatione juridica de genere, moribus, & vita, juxta tenorem Bullarum Summorum Pontificum, & nostrarum Constitutionum, & sub scribatur a Religioso, qui Professionem fecit, a Prælato Domus, a Magistro Novitiorum, & ab aliis duobus Religiosis, qui præsentem Professioni fuerant, & ab illo etiam, in cujus manibus illam fecit profitens, si forte distraclus fuit a

Prælato

Praelato. Et confestim informatio igne comburatur.

IV. Insuper omnes, & singuli nostræ Religionis Professi tam ad Chorum destinati, quam Laici, tam Praelati, quam Subditi semel in singulis annis in die vespertino Festi Omnium Sanctorum Ordinis post horam quintam repetant, & denuo confirmant suam Professionem, unoquoque iterum sigillatim faciente, & renovante quatuor vota, quæ primo in sua professione emisit, juxta formam præscriptam in hoc Paragrapho: Omnesque illam repetant coram Communitate in manibus Praelati, seu Præsidis Communitatis ipsius, & ante omnes ipse Præses coram ipsa Communitate. Initio vero formæ suprapositæ mutant verbum --facio--, in verbum --repeto-- & verbum --promitto-- in verbum --re-promitto-- Et Superior Generalis Ordinis loco verborum ad ipsum attinentium in eadem forma, dicat: Necnon SS. D. nostro Papæ N. ejusque, & B. Petri Apostoli legitimis Successoribus. -- Superior Generalis Familiae, & Diffinitores Generales Ordinis, omittere debent illa verba -- Aliisque meīs Superioribus; quæ omnes alii Praelati, & Subditi dicere tenentur. Quod si aliquis, propter infirmitatem assistere non valet Functioni istæ, repetat Professionem quam primum possit in manibus Praelati in Cella sua, præsentibus duobus Religiosis; Qui vero ob aliquam legitimam causam absens fuerit, quamprimum eam repetat in Choro etiam coram Communitate.

§. II.

De recenter Professis, & eorum Domibus.

I. In qualibet Provincia ex designatione Superioris Generalis sit una, vel duæ Domus, ubi recenter Professi cum suo Magistro in habitatione separata, & clausa vivant, & perseverent saltem post professionem, vel quousque in Collegium mittantur ad ætatem Sacris Ordinibus sufficientem pervenerint. Dum tamen in his Domibus fuerint, in spiritualibus exercitiis, quibus instructi fuerunt in anno probationis exerceantur. Interim vero etiam studiis humanarum literarum (non solum Grammaticæ) operam dare possint, & debeant juxta instructionem, & præscriptum Decretorum SS. D. nostri Clementis VIII.

II. Cum Magistro Professorum quoad ejus assignationem, & reliqua omnia observetur totum, quod in diversis partibus harum Constitutionum dictum, expressumque manet de Magistro Novitiorum. Et quod ministri nihil disponant erga Professos inconsulto dicto Magistro.

III. Dicti recenter Professi destinati ad Chorum dum fuerint in Domo Professorum non exeant ad Oppidum, nec aliorum, nisi cum Communitate, Praelato aliquo, vel Magistro: nec propriam Patriam adeant (nisi ibi Conventus sit, & pro Conventualibus ejusdem designentur) donec Sacerdotes fiant. Postquam autem a dicta habitatione separata, & clausa recenter Professorum exierint, quousque Sacerdotio initientur, disciplinæ Vicarii subjaceant, præterquam in Collegiis Artium, ubi sunt Magistri.

IV. Si quis jam Sacerdos nostrum habitum accipiat sub instructione Magistri, sit etiam integrum annum post Professionem, & non amplius, nec a Domo egrediatur, nisi post expletum dictum annum, nec in propriam Patriam pergat, donec quatuor annos post professionem expleverit, nisi ibi sit Conventus noster, & pro Conventuali in eum adeat.

V. Fratres Laici similiter sub disciplina Magistri recenter Professorum sint primo anno post Professionem, & insuper duobus aliis annis sub ipsius Magistri, vel ubi ipse non sit, sub Vicarii instructione. Nec primo dicto anno e Conventu exeant, nisi in Communitate, neque in Patriam per-

gant, nisi post quatuor annos transactos a Professione, vel nisi in ea sit Conventus Ordinis, & pro Conventualibus mittantur.

§. III.

De Bonis, Hereditatibus Profitentium, & Professorum.

I. Decernimus, quod bona illorum, qui in nostra Religione profitentur, dividantur, & medietasdetur Conventui, in quo professionem fecit, & altera medietas sit Collegio, in quo recepit habitum, vel a quo directus, & missus fuit, ut habitum reciperet. Quod si non fuit in aliquo Collegio receptus, neque ab eo directus, sive missus, talis bonorum medietas, quando totum dividendum non excedat summam octoginta scutorum Romanorum argenti, juxta præsentem eorum valorem, deserviat pro expensis a Diffinitorio Provinciali designandis. Si autem exceßerit, pro designandis a Diffinitorio Generali, ad quod quotannis mittere debent Magistri Novitiorum cujuscumque Provinciae notitiam fideliter enarratam, & a se, Ministro, & Consiliariis subcriptam de Profitentium hereditatibus, & bonis. Quod illis præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ sub præcepto formali, & sub poena inhabilitatis in perpetuum, aliter facienti.

II. Ut autem Redemptor Captivorum non tertiam partem cujuscumque medietatis accipiat separatim, sed simul totius integram, totum dividendum est in tres partes, & tertia separata pro Captivis, quod reliquum fuerit, declaramus debere in conscientia reddi, ac restitui dicto Collegio, vel Diffinitorio, & Redemptioni. Hoc autem tantum intelligatur, quando noster Professus non fecit Testamentum ante professionem in favorem alicujus personæ extra Ordinem nostrum, si enim fecit, ejus ultima voluntas adimpleatur. Dum tamen Testamentum, aut Renunciatio sit sine gravamine Missarum, aut alterius piæ memoriæ, & si imponatur hujusmodi gravamen, semper intelligatur Novitium fundationem facere in favorem Religionis, & non alicujus determinatæ Domus, aut personæ intra Religionem; quia cum Conventus nostri nullum possint recipere onus sine licentia Superioris Generalis, & aliunde istius conscientia juxta Canonicas sanctiones, sit non permittit, quod Conventus graventur ultra posse, ad ipsum deinceps pertinere debet, quod in Ordine adimpleantur ultimæ voluntates Novitiorum post professionem eorum, sine alicujus Conventus jure.

III. Præterea præcipimus in virtute Sanctæ Obedientiæ, sub præcepto formali, omnibus, & singulis nostri Ordinis Religiosis tam Praelatis, quam subditis, ut nullus moneat Novitios, neque eos inducat, ut Testamentum, aut Renunciationem ante suam professionem faciant in favorem alicujus personæ extra, nec intra ordinem nostrum.

IV. In exigendis bonis per Fratres in nostra Religione professos, relictis nobis, vel ad Nos pertinentibus maxima servetur charitas, & præ oculis habeatur indigentia, & qualitas Fratrum, & Sororum Religiosi, & specialiter hoc observetur cum ejus Patre, vel Matre quando per mortem alterutrius hereditas obvenit nobis, tunc enim (si charitas exigit) volumus ne talium bonorum fructus exigantur, vel petantur, donec alter superflus moriatur.

§. 2. Emanavit deinde a Congregatione eorundem Cardinalium, re undique mature discussa Decretum tenoris sequentis: Sacra Congregatio Eminentiſſimorum, & R. R. S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita, referente Eminentiſſimo Domino Cardinali Gentili Ponente re undique mature perpensa suprascriptas Constitutiones censuit esse approbandas, prout præsentis Decreti vigore benigne approbat, atque confir-

Decreto
Congregationis
Episcopalis
& Regularium
prædictæ
Regulæ
confirmata.

mat.

Procurator
Gener. Pa-
per supplicat
pro Apost.
confirmatio-
ne.

Annuit
Pontifex.

Hæc lre-
ris perpetui
roboris ad-
dit firmita-
tem.

Contraria
tollit.

Dat. die 2.
Aug. 1738.
an. IX.

mat. Romæ die 23. Augusti 1737. Cardinalis
Franciscus Barberinus Præfectus. C. Archiepis-
copus Damiatæ Secretarius. Loco † Sigilli.

§.3. Quare prædictus Procurator Generalis no-
bis humiliter supplicari fecit, ut præinsertas Con-
stitutiones, & Decretum hujusmodi Apostolicæ
confirmationis patrocinio communiri de benigni-
tate Apostolica dignaremur.

§.4. Nos igitur ipsius Procuratoris Generalis
votis hac in re quantum cum Domino possumus
favorabiliter annuere volentes, eumque a quibus-
vis excommunicationis, suspensionis, & Interdic-
ti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, &
pœnis a Jure, vel ab homine quavis occasione,
vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus
exiit ad effectum præsentium dumtaxat conse-
quendum harum serie absolventes, & absolutum
fore censentes, supplicationibus ejus nomine No-
bis super hoc humiliter porrectis inclinati, om-
nes, & singulas Constitutiones præinsertas, & in
eis contenta quæcumque, nec non dictæ Con-
gregationis Decretum auctoritate Apostolica te-
nere præsentium perpetuo confirmamus, & ap-
probamus, illisque inviolabilis Apostolicæ fir-
mitatis robor adjicimus, ac omnes, & singulos
Juris, & facti, ac solemnitatum quarumcumque
in similibus etiam de necessitate observandarum,
aliisque quoslibet etiam formales, & substantiales
defectus, si qui in præmissis principaliter, vel ac-
cessorie, aut alia quovis modo intervenerint, seu
intervenisse dici, censi, vel prætendi possint,
penitus, & omnino supplemus, & sanamus.

§.5. Decernentes easdem præsentis literas, ac
Constitutiones, & Decretum præinserta semper
firma, valida, & efficaces existere, & fore, su-
oque plenarios, & integros effectus fortiri, & ob-
tinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore
quandocumque spectabit in omnibus, & per om-
nia plenissime suffragari, & ab eis respective in-
violabiliter observari; Sicque in præmissis per
quoscumque Judices ordinarios, & Delegatos
etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac
S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, &
Apostolicæ Sedis Nuntios, aliisque quoslibet qua-
cumque præminentia, & facultate fungentes, &
functuros, sublati eis, & eorum cuilibet quavis
aliter judicandi, & interpretandi facultate, &
auctoritate judicari, & definiri debere, ac irri-
tum, & inane si secus super his a quoquam qua-
vis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit
attentari.

§.6. Non obstantibus Constitutionibus, & Or-
dinationibus Apostolicis, ac quatenus opus sit Or-
dinis hujusmodi, aliisque quibusvis, etiam jura-
mento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate
alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privile-
giis quoque Indultis, & literis Apostolicis etiam
Ordini prædicto, illiusque Superioribus, Fratri-
bus, & Personis sub quibuscumque tenoribus, &
formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis
derogatoriis, aliisque efficacioribus efficacissimis,
& insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis De-
cretis in genere, vel in specie, seu alias quomo-
dolibet in contrarium præmissorum concessis, ac
pluries confirmatis, & innovatis. Quibus omni-
bus, & singulis illorum tenores, præsentibus pro
plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad
verbum insertis habentes, illis alias in suo robore
permanens ad præmissorum effectum hac vice
dumtaxat specialiter, & expresse derogamus ec-
ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
annulo Piscatoris die 2. Augusti 1738. Pont. No-
tri Anno Nono.

Confirmatio Decreti Capituli Generalis Canoni-
corum Regularium Ordinis Sancti Antonii
Viennens. per quod statuitur, quod Laici dicti
Ordinis professionem post quatuor annos tan-
tum emittere possint.

CLEMENS PP. XII.

Ad futuram rei memoriam.

§.1. **E**Xponi Nobis nuper fecit dilectus Filius
modernus Procurator Generalis Canonico-
rum Regularium Ordinis Sancti Antonii Vien-
nens. quod per Constitutiones dicti Ordinis par.2.
Cap.1. de recipien. in Ordine n.7. cautum repe-
riatur, ne Fratres Laici, seu Conversi dicti Ordi-
nis ad professionem per eisdem emitti consuetam,
nisi postquam decem annorum spatio dicto Ordi-
ni tanquam Donati interservierint, & subinde novi-
tius annum peregerint, admittantur, & cum plu-
ribus ab hinc annis Superiores Generales Ordinis
hujusmodi malum effectum, quem prædictum tem-
pus, asserere solet, agnovissent, nam plurimi ex dic-
tis Donatis erga divinum servitium desides, alteri
a fallaci licentia illecti, & alii demum a Cacodæ-
mone infligati cum tempus emittendi eandem pro-
fessionem prope imminere animadverterint a pro-
posita animi sententia recedunt, per quoddam
Decretum Capituli Generalis dicti Ordinis mense
Majo nuper elapso celebrati tempus undecim an-
norum hujusmodi ad quatuor annos dumtaxat re-
digere studuerunt, & alias prout in ejusdem Ca-
pituli Generalis decreto tenoris, qui sequitur vide-
licet: Extractum ex actis Originalibus Capituli
Generalis anni 1738. Ex Sessione 14. Quantum ex
Fratrum Conversorum servitiis rerum tempora-
rium administratores in omnibus Ordinis Nostri
Domibus, sed in hac inclita præsertim Abbazia
adjumenti capiant nemini non perspicuum est.
Verum hodie paucissimi sunt idonei Juvenes, qui
in tali statu Deo militare velint, & si ipsi, quibus
hunc Dominus effectum inspirat; longissimo tem-
poris tractu, quo probantur per decem annos in
habitu Donatorum, & per annum undecimum in
Novitiatu plerumque a proposito deterrentur;
Unde vel habitum non suscipiunt, vel susceptum
urgente Demonis tentatione, cui tandiu resistere
difficile est leviter dimittunt. Igitur Ven. Cæus
cupiens Conversorum Fratrum penuriam, aut to-
talem etiam extinctionem avertere, statuit esse bre-
viandum eorum probationis tempus a decennio ad
triennium; ita ut post tres annos in statu Donato-
rum emensos, alterumque insuper in Novitiatu, si
habiles judicentur, ad Religiosam professionem
admitti valeant. Quapropter Procuratori Gene-
rali in Curia injungitur, ut necessariam super hoc
a SSma Sede legum, seu Constitutionum nostrarum
dispensationem humiliter exposulet. Con-
cordat cum Originali N. Gasparini Abbatis Ge-
neralis S. Antonii A. Boudels Secretarii Capituli
Generalis Loco † Sigilli.

§.2. Cum autem, sicut dictus Procurator Ge-
neralis Nobis nuper exponi fecit, Decretum Ca-
pituli Generalis hujusmodi, quo firmius subsis-
tat, & servetur exactius Apostolicæ confirmatio-
nis nostræ patrocinio communiri summopere de-
sideret.

§.3. Nos ipsam modernum Procuratorem Ge-
neralem specialibus favoribus, & gratiis prosequi
volentes, & a quibusvis excommunicationis, sus-
pensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sen-
tentiis, censuris, & pœnis a Jure, vel ab homine
quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomo-
dolibet innodatus exiit ad effectum præsentium
dumtaxat consequendum harum serie absolventes,
& absolutos fore censentes, supplicationibus ejus

CCXXXVIII

Juxta Re-
gulas Ordi-
nis Laicis
nisi post un-
decimum an-
num servi-
tiis, & Novi-
tius ad
Professio-
nem admit-
tendi.

Capituli
Generalis
Decreto hu-
jusmodi ter-
minus ad
quadrienni-
um redactus.

Apostolice
munimine
roborari d.
Decretum
petit Procur-
ator Gen.
Ordinis.
Confirmat
Clemens.

Nomi-